

Kirli savaşa
son vermek için
**BİRLİK VE
KARDEŞLİK!**

s.2

KÜRT HALKINA YÖNELİK İMHA VE İNKAR SALDIRILARINA

ARTIK YETER! / ÊDİ BESE!

Sadece Kürt olduğu için ayrımcılığın her türlüsüne maruz kalmış bir halkın taleplerini duyurabilmesi için "İşçilerin birliği, hakların kardeşliği!" şiarıyla eylemli dayanışmaya ihtiyaç vardır. Kürt halkının haklı taleplerini anlatabilmek ve bu ülke emekçilerine ortak sorunların, sömürünün, baskının, eşitsizliğin kaynağını yani sömürü üzerine kurulu bu düzen gerçekliğini anlatabilmenin aciliyeti ortadadır. Irkçılıkla kirletilmek istenen işçi ve emekçilerin içine sokuldukları bu karanlıktan çıkartılması için her zamankinden daha fazla çaba gerekmektedir.

Kirli ve haksız bir savaş yürüten sermaye düzeni ve devletinden yaptığı katliamların, uyguladığı şiddetin ve kendi yasalarını da yok sayan hukuksuzluğunun karşısına "işçilerin birliği, hakların kardeşliği" şiarıyla çıkılmalı, Kürt halkına yönelik imha ve inkâr politikalarına "Artık yeter / Êdi bese!" denmeli, Kürt halkıyla eylemli dayanışma içinde mücadele büyütülmelidir. **s.3**

**» EMPERYALİST
SAVAŞLARIN VE ÇOK YÖNLÜ
BUNALIMLARIN YENİ
DÖNEMİ**

s.19

Sermaye iktidarı kirli savaşı, ırkçı-şovenizmi derinleştiriyor...

Kirli savaşa son vermek için birlik ve kardeşlik!

AKP şefi Tayyip Erdoğan'ın "barış masası"nı tekmeleyip devirmesinden sonra başlatılan kirli savaş, son günlerde had safhaya vardırdı. Keskin nişancılar tarafından günlerce ablukaya alınan Cizre'den yansıyanlar, devletin vahşette sınır tanımadığını bir kez daha gözler önüne serdi. Kanlı/kirli sicili bir yana, sadece Cizre'de yaşananlar, iktidar dümenindeki dinci gericiliğin ırkçı/inkarcı politikayı fütursuzca devam ettirdiğini kanıtlamaya yeter. Ablukaya alınan kentlerde Kürt halkının ayrımsız hedef alınmasının yol açtığı yıkım ve katliamlar, AKP'nin İsrail'in Gazze'de Filistin halkına uyguladığı vahşeti kopya ettiğini gösteriyor.

Kirli savaşa oy oranını arttırmayı da hesaplayan kaçak sarayın kimyası bozuk şefi ile müritleri, sadece savaşla umdukları sonucu alamayınca, "hazır kıta" beklettikleri tetikçilerin tasmaını çözüp ortalığa saldırdılar. Şovenizmin en iğrenç hallerini sergileyen "tasmalı siviller" halklar arası düşmanlığı körükleyip kaçak saraydaki efendilerinin planını uyguluyorlar. Kürt işçilere saldıran linç güruhları Kürtlere ait evlere, işyerlerine, hatta otobüslere saldırarak dinci gericiliğin neo-Nazi yüzünü dünya aleme gösterdiler. Tasmalı sivillerin vahşeti öyle bir boyuta vardı ki, AKP şefleri bile "sivil tetikçileri" olan Osmanlı Ocakları adlı bu linççi oluşumla aralarında bağ olmadığı yalanını yutturmaya çalıştılar.

Parlamentonun kaçak sarayın şefi tarafından devre dışı bırakıldığı bu süreçte hem PKK ile devlet güçleri arasındaki çatışmanın hem devletin Kürt halkını hedef alan kirli savaşı hem tasmaları çözölen linç güruhlarının ortalığa salınması "barış" çağrılarının yükseltilmesini beraberinde getirdi. Zira olayın bir etnik çatışma noktasına varmasından korkulmaya başlandı. Nitekim başta Selahattin Demirtaş olmak üzere HDP liderleri döne döne barış çağrıları yükseltiyorlar. Ancak iktidar cenahından bu çağrılara kulak asan olmadığı gibi, gözü dönmüş histerik faşist saldırganlığın sermaye medyasını bile vuracak noktaya ulaşması, burjuva muhalefeti de kaygılandırmaya başladı. Ancak tüm olanlara rağmen burjuva muhalefeti "barış"tan söz ederken dahi, temel aracı bayrak olan ırkçı-şoven histeriye ortak olmaktan geri durmuyor. Patron örgütleri ise, AKP şeflerinin direktiflerine uyarak "terörü lanetleme" mitingi düzenliyor. Keskin nişancıların Kürt bebekleri öldürmesine ses çıkarmayan patron örgütleri, utanmadan ırkçı-şoven histeriyi toplumsallaştırmaya çalışıyorlar.

"Barış masası"nın devletin tepesindeki şef tarafından tekmelediği, sicili kanlı sermaye iktidarının birkaç haftada "kirli savaş modu"na girdiği, AKP karşıtlarının bile ırkçı-şoven dalgaya karşı durmadığı bir ortamda, "barış çağrıları" en iyi ihtimalle iyi niyetli birer temenni olmanın ötesine geçemezler. Zira gözü dönmüş dinci faşist saldırganlığın iyi niyetli temennileri ciddiye aldığı görülmemiştir. Övünç kaynağı saydığı "barış masası"nı tekmeleyen bu dinci-ırkçı zihniyetin güçlü bir direnişle karşılaşmadan geri adım atmasını beklemek hayal olacaktır.

Kirli savaşın başlatılmasında kaçak sarayın şefinin korku ve hesaplarının önemli bir payı olsa da olay bundan ibaret değil. Savaşı icra eden burjuva devletin sicili kanlıdır. Nitekim anında kirli savaş icraatlarına girişerek, güncel deyimle "1990'lı yıllara döndü." Öz itibarıyla '90'lı yılların devletiyle bugünün devleti arasında hiçbir fark yoktur. Dinci gericiliğin devletin dümenini ele geçirmesinin ne emekçilere ne ezilen Kürt halkına bir faydası var. Tersine Ortaçağ zihniyetini kapitalizmle buluşturan bir dinci parti, ancak sistemin daha da gericileşmesine katkıda bulunabilir.

Kapitalist sınıfla onun gerici iktidar gücü olan devletin başlattığı kirli savaşı durdurmak, giderek savaş sorumlularından hesap sormak, ancak "işçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarı etrafında örülecek birleşik, meşru/militan bir mücadele ile mümkündür. Dolayısıyla "işçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarının ruhuna uygun bir mücadelenin örülmesi sınıf devrimcileri başta olmak üzere, tüm ilerici ve sol güçlerin sorumluluk alanında bulunmaktadır.

Bu düzeyde bir mücadelenin örülmesinin bir yanı kirli savaşa karşı etkili bir teşhir ve Kürt halkıyla eylemli dayanışmadır. Diğer yanı ise, işçi sınıfının bu mücadelede taraf olmasını sağlayacak devrimci bir sınıf hareketinin yaratılması yönünde sistemli, samimi, ısrarlı bir çaba harcamaktır. Bu çalışmada ırkçı-şoven dalganın sınıf üzerindeki etkilerini kırmak için yoğun bir çaba harcanmalı, kirli savaşın faturasının işçi sınıfına, emekçilere ve başta Kürtler olmak üzere ezilen halklara ödetildiği gerçeği uygun üslup ve araçlarla sınıfa açıklanmalı, sınıfın hem sermayeye hem kirli savaşa karşı mücadelesinin önemi üzerinde ısrarla durulmalıdır.

İrkçı-şoven dalganın körüklenmesi, sınıfın kayda değer bir kesimine bu zehrin bulaşması, işi belli ölçüde zorlaştırabilir. Ancak bu durum ne sözümüzü söylememizi engellemeli ne devrimci bir sınıf hareketi

yaratma çabasındaki ısrarı zayıflatmalıdır. Kirli savaşın da ırkçı-şoven histerinin de sermaye ve onun iktidarının işi olduğu, faturanın işçi ve emekçilere kesildiği gerçeğini güçlü ve etkili bir şekilde sınıfın gündemine taşımak, sınıfı bu gericiliğe karşı eylemli mücadeleye çağırarak, devrimci sınıf çalışmasının öncelikleri arasında yer almalıdır.

Bu kritik sürecin sadece ilerici ve devrimci güçlere değil, aynı zamanda ilerici-öncü işçilere de ciddi sorumluluklar yüklediğini vurgulamak gerekiyor. Dinci-faşist güruhların Kürt işçileri linç ettiği bu ırkçı-şoven histeriye karşı etkili bir mücadele başlatmak, ilerici-öncü işçilerin de ihmal etmemeleri gereken ciddi bir sorumluluktur. Aksi halde ırkçı-şovenizmin sınıfı zehirlemesine seyirci kalarak, böylesi vahim bir olayın vebali altında kalırlar. Unutulmamalıdır ki, hem ırkçı hem dinci gericiliğin panzehiri işçilerin birliğine dayanan, halkların kardeşliğinden güç alan mücadelenin güçlendirilmesidir. Bu işçi sınıfının da emekçilerin de Kürt halkının da düşmanı olan kirli savaş çığırkanlarına verilebilecek en iyi yanıt olacaktır.

Bu mücadelenin tüm olanaklar seferber edilerek örülmesi ilerici devrimci güçlere, ilerici kitle örgütlerine, ilerici-öncü işçilere sorumluluklar yüklemektedir. Bununla birlikte vurgulamak gerekiyor ki, bu mücadelenin örülmesinde sınıf devrimcilerine özel bir sorumluluk düşmektedir. Hem faaliyet alanlarında kirli savaşa karşı Kürt halkıyla eylemli dayanışmayı yükseltmek hem kirli savaşa, ırkçı-şovenizme karşı Kürt halkıyla birleşik dayanışma eylemlerinin örülmesi konusunda sınıf devrimcilerine büyük bir sorumluluk düşmektedir. Sınıf adına söz söylemek, sınıfın devrimci temsilcisi olmak işaret ettiğimiz sorumlulukların hakkını vermek için azami bir çaba ve sağlam bir duruş sergilemeyi de gerektirmektedir.

“Artık yeter! / Êdi Bese!”

Kürt halkına yönelik kirli savaş ülkenin dört bir yanında tırmanmaktadır. Biliniyor ki katliam ve yok sayma Türk sermaye devletinin fitratında vardır. “Tek dil, tek din, tek ırk” dayatmasıyla daha en başından Kürt halkının kanının akıtılmasıyla kendini gösteren bir fitrattır bu. Baskı ve zulüm ile ayakta duran bir düzende devlet nasıl olursa öyle işliyor Türk sermaye devleti. Sermayenin sınıf egemenliğini sürdürebilmesinin başka koşulları olmadığı için üç darbe görmüş, darbe aralarında da burjuva düzenin sınırları içerisinde bile hukuk devleti olamamış bir devlet gerçeğidir karşımızda olan.

AKP ile yeni bir sayfa açan sermaye devleti belki birilerini bir dönem “ileri demokrasi”, “vesayetle savaş” vb. söylemler ile kandırabilmiş olsa da bu maskeler çok geçmeden düştü. Böylesi bir düzende egemenlerin istediği “istikrarın” ancak baskı ve zulüm yoluyla kurulabileceği gerçeği tekrar kendini göstermiş oldu.

Ülkenin dört bir yanında farklı yöntemlerle kirli savaş politikalarına geri dönüldü. Bunun görünürdeki ve öncelikli nedeni Erdoğan ve AKP’sinin tek başına iktidarı istekleri olsa da, bununla sınırlı olamayacak denli kökleri derinde olan bir toplumsal sorundur ‘Kürt sorunu’. AKP’den öncede Kürt halkının bombalandığı, katledildiği, zorunlu göçlerle, tecavüzlerle, işkencelerle yıldırılmaya, baskılanmaya çalışıldığı gerçeği atlanmamalı, sorun ve içinden geçilen süreç sadece AKP ve Erdoğan’ın iktidar hırsına indirgenmemelidir. “Çözüm süreci” adı altında yaşanan mizansen bir çırpıda buzdolabına kaldırdığını söyleyen Erdoğan, doğal olarak güncel anlamda siyasi sorumludur. Ancak onun bunu mensubu olduğu sermaye sınıfı ve hizmetinde olduğu devletin bir parçası olarak yaptığı unutulmamalıdır.

Evet, her zaman olduğu gibi birileri düğmeye basmıştır. Ancak vurgulanmalıdır ki ne “çözüm süreci” derken ne de “Kürt açılımı” derken bu düğme hiç ortadan kaldırılmamış, istenildiğinde basılmak üzere hazırda bekletilmişti. Ve şimdi yine Kürt halkı imha ve inkâr politikalarının bir parçası olarak tüm kirli savaş yöntemlerine maruz kalmaktadır. ‘90’lara dönülüyor derken Kürt halkının asla unutulmadığı ancak Türkiye toplumunun hafızalarından hızla silinmiş kareler tekrar

hatırlandı. Sokağa çıkma yasakları, Cizre’de yaşanan vahşet, ölen çocuğunu buzla muhafazaya zorlanan anneler bunu hatırlattı. Bu saldırıların bir parçası olarak ırkçılıkla malul gruplar linç kampanyalarına dâhil edildi, HDP binaları ateşe verildi, Kürtçe konuştuğu için insanlar hunharca dövüldü, “Türk’ün gücü” tekrar gösterildi. Özetle ‘devlet gerekeni yaptı.’

Buna ideolojik çarpıtmalar, AKP’nin çok iyi becerdiği algı yönetme operasyonları eşlik etti, ediyor. Bu yürütülen kirli savaşın sorumluluğu PKK’ye yıkılarak devlet terörü gerekçelendirilmek istenmekte. Milliyetçi duygulara oynanarak, asker cenazeleri kullanılarak oy devşirmeye endekli bir politikayla faşizm kendini her alanda göstermektedir. Kürt halkının uğruna çokça bedeller ödediği ve ödemeye devam ettiği özgürlük talebi böylesi puslu havalarda yok edilmek istenmektedir.

Faşizme ve gericiliğe karşı omuz omuza!

Sermaye devleti tüm kurumlarıyla bu faşist terörü yürütmektedir. Askeri, polisi ile Kürt halkına kurşun sıkılmakta, mahkemelerinden ise tutuklamalar yoluyla baskı uygulanmaktadır. Valileri, kaymakamları ve kendini devlet yerine koyan her bürokrati bu kirli savaşı yürütmektedir.

Kürt halkının kendini ifade edeceği tüm kanallar

elinden alınmış halde, ölüme ya da ölümden beter bir yaşama katlanması istenmektedir. Zira kendi dilini konuşamadığı, konuştuğunda linç edildiği bir ortamda, dün komşum dediği kişilerin bugün düşman olabildiği bir siyasal iklimde nasıl yaşanabilir ki?

Eylemli dayanışmaya!

Sadece Kürt olduğu için ayrımcılığın her türlüüne maruz kalmış bir halkın taleplerini duyurabilmesi için “İşçilerin birliği, hakların kardeşliği!” şiarıyla eylemli dayanışmaya ihtiyaç vardır. Kürt halkının haklı taleplerini anlatabilmek ve bu ülke emekçilerine ortak sorunların, sömürünün, baskının, eşitsizliğin kaynağını yani sömürü üzerine kurulu bu düzen gerçekliğini anlatabilmenin aciliyeti ortadadır. İrkçılıkla kirletilmek istenen işçi ve emekçilerin içine sokuldukları bu karanlıktan çıkartılması için her zamankinden daha fazla çaba gerekmektedir.

Kirli ve haksız bir savaş yürüten sermaye düzeni ve devletinden yaptığı katliamların, uyguladığı şiddetin ve kendi yasalarını da yok sayan hukuksuzluğunun karşısına “İşçilerin birliği, hakların kardeşliği” şiarıyla çıkılmalı, Kürt halkına yönelik imha ve inkâr politikalarına “Artık yeter! / Êdi bese!” denmeli, Kürt halkıyla eylemli dayanışma içinde mücadele büyütülmelidir.

Avrupa’dan Türkiye’ye ‘ölçülü ol’ uyarısı

Almanya Dışişleri Bakanı Frank-Walter Steinmeier, Türk sermaye devleti ile PKK arasında yaşanan çatışmalara ilişkin Funke Medya Grubu’na bağlı gazetelere açıklama yaptı. Türkiye’de aşıldığı sanılan Kürt sorununun tüm şiddetiyle tekrar ortaya çıktığını ve seçimler öncesinde başlıca siyasi tema haline geldiğini söyleyen Steinmeier, “Şiddetin her hafta daha da tırmanmasını kaygıyla izliyoruz” dedi.

Kürt halkının direnişini “terör” olarak niteleyen Almanya Dışişleri Bakanı, Ankara’daki işbirlikçilerine “ölçülü olun” uyarısında bulunarak hükümetin ortamı ‘yatıştırması’ temennilerini dile getirdi.

Steinmeier, 1 Kasım’da yapılacak seçimlerin ‘başarılı’ olmasının ve Türkiye’nin iç istikrarının Almanya’nın çıkarına olduğunu söyleyerek, “Seçime giren tüm partiler, yaklaşan parlamento seçimleri öncesinde siyasi görüşlerini sergileyebilme fırsatına sahip olmalıdır” dedi.

Avrupa Konseyi İnsan Hakları Komiseri Nils Muiznieks, 4 Eylül’den itibaren bir haftayı aşkın bir kuşatma altında olan ve en az 20 kişinin katledildiği Cizre’ye sağlık gibi temel hizmetlerin verilemediği, iletişimin ciddi şekilde engellendiği, ilçenin giriş çıkışlara kapatıldığı yönündeki haberlere dikkat çekti.

Diğer yandan Muiznieks, Türk yetkililerin, özellikle zor ve şiddet içeren ortamda teröre karşı operasyon yapma hakkını sorgulamadığını belirterek sermaye devletinin katliamlarını meşrulaştırdı.

Muiznieks, bu operasyonların orantılı ve yasal olması için yetkililer ve mahkemeler tarafından dikkatle incelenmesi gerektiğini vurgulayarak Cizre’deki mevcut durumun ise çok büyük bir nüfusun insan haklarına karşı olağanüstü bir müdahale olduğunu belirtti. İnsan Hakları Komiseri, yetkililerin şu ana kadar paylaştığı bilginin tatmin edici olmadığını ifade ederek basın sansürünün de derin endişe kaynağı olduğuna ve ‘bağımsız’ gözlemcilerle müsaade edilmesi gerektiğine dikkat çekti.

Milliyetçiliğin panzehri: Birlik ve kardeşlik!

Metal fırtınasının ortaya çıkması ve fiili grevlerin örgütlenmesi sürecinde sınıf devrimcileri yaptıkları öncü müdahaleyle metal işçilerinin mücadele ve eylem birliğine önemli katkılar sunmuşlardı. Metal İşçileri Birliği'nin yaptığı açıklama ve çağrılar metal işçileri arasında ciddi bir etki yaratmıştı. MESS, Türk Metal ve devletten oluşan şer cephesi işçilerin birliğini bozmak için öncü işçileri "terörist" ilan etmişti. Asıl hedefleri ise metal işçilerinin mücadele birliğini kırmaktı.

Hedefleri metal işçilerinin birliğini engellemek

Metal patronlarının örgütü MESS ve MESS'in koltuk değneği Türk Metal, metal fırtınasının ortaya çıkışı, fiili grevlerin yaşanması konusunda Metal İşçileri Birliği ve Kızıl Bayrak'ı hedefe çaktılar. MİB'i itibarsızlaştırmaya çalıştılar. Sınıf devrimcilerini "terörist" olarak yaftalayıp kriminalize etmek istediler.

MESS ve Türk Metal MİB'i Birleşik Metal-İş bürokrasisinin parçası olarak göstermeye de çalıştı, Kürt hareketiyle ilişkilendirip, "PKK'li" diye de tanımladı. Böylece Türk şovenizminin dümenine su taşıdılar. İhanet şebekesi Türk Metal patronu Pevrul Kavlak 10 Mayıs'ta katıldığı Bursa Olay TV'de canlı olarak yayınlanan programında öncü metal işçilerinin birleşme merkezi olan MİB'i açıkça "terörist" olarak yaftalayarak, metal işçilerini milliyetçilik silahıyla avlamaya çalışmıştı.

On binlerce metal işçisi ülkenin dört bir yanında sermaye ve işbirlikçi Türk Metal çetesinin karşısına dikildi. Bu ayaklanma karşısında MESS ve Türk Metal şirketinin etekleri tutuştu. Tam da bu nedenle sermaye devleti harekete geçti ve MİB'e yönelik operasyon düzenledi. Bastırılmak ve kırılmak istenen metal işçilerinin büyük mücadelesiydi.

Anadolu Ajansı tarafından servis edilen haberde, "istihbari çalışmalar sonucu, 15 Mayıs'tan itibaren 4 ayı fabrikada iş bırakılması eylemlerinin, şehrin dışından gelen kişiler tarafından yönlendirildiği" iddia edildi. MİB çalışanlarının gözaltına alınması "İşçileri eyleme teşvik etmek suretiyle üretimin durdurulması ve iş yerlerinin tahliye edilmemesi, oluşan toplumsal kaos ortamından istifadeyle örgütsel tabanlarını genişletme amacı taşıdıkları" yönündeki komplocu iddialarla gerekçelendirildi. Aynı açıklamada on binlerce metal işçisinin fabrikalarda üretimi durdurarak ortaya koydukları direniş hedef alındı. "Şüphelilerin eylemlerini, sosyal paylaşım ağı üzerinde kurdukları Metal İşçileri Birliği (MİB) isimli grup ile Kızılbayrak adlı dergi üzerinden yaptıkları yayınlar ve oluşturdukları Fabrikalar Arası Kurul (FAK) toplantılarında alınan kararlarla gerçekleştirdikleri" öne sürülerek metal fırtınasını yaratan işçilerin milliyetçilik duyguları şaha kaldırılmak istendi.

MESS, Türk Metal AŞ ve sermaye devleti, PKK ile süren düşük yoğunluklu savaş yıllarında sınıf hareketinin öncü isimlerini hep "PKK'li", "anarşist", "komünist", "vatan haini" gibi söylemlerle işçiye şikayet ettiler. Böylece işçiyi sınıf bilincinden koparıp

milliyetçilikle sersemletmeye çalıştılar. Uzun yıllar milliyetçilik kirli silahıyla metal işçilerinin öfkesi ve tepkisini dizginlemeyi başardılar. Gelen asker cenazeleri üzerindeki hassasiyeti Türk Metal yıllarca tepe tepe kullandı. MESS patronları da Türk Metal ihanet şebekesinin otobüslere işçileri doldurup şehir merkezinde miting düzenlemesine, Kürt hareketine, ilerici ve devrimcilere karşı linçlere tam destek verdiler.

MESS ve Türk Metal şebekesinin patronları yıllarca milliyetçilik zehrini kullanarak metal işçilerini düşük zamlı çalışmaya razı ettiler. Hakları için konuşan, geleceği için mücadele eden metal işçilerini "bunlar vatan haini" diyerek bastırmaya çalıştılar. Metal işçilerinin motivasyonunu yükseltmek için sürekli olarak tekbir seslerini, İstiklal Marşı'nı kullandılar.

Metal işçilerinin dinsel inançlarını istismar edip toplu namaz eylemleriyle "Biz daha çok Müslüman'ız" mesajı verdiler. Zira işçilerin birliğinin önüne geçilmesinde dinsel inanç ve milliyetçilik önemli silahlardı. Bugün de halkların birbirine düşman edilmesi için devletliler mesai yapıyor, sendika ihanet şebekelerinin de içinde yer aldığı beşli çete de sermaye devletine tam destek veriyor.

Halkların düşmanlaştırılması için mesai yapıyorlar

Kürt halkını hedef alan, halkları birbirine düşman etmeye yönelik gerici-faşist saldırılar artıyor. Kürt olmanın saldırıya uğramak için yeterli olduğu bir dönemin kapıları açılıyor. Kirli savaş ortamını güçlendirmek ve toplumsallaştırmak için işçi ve emekçilere milliyetçilik zehrinin enjekte edilmesine hız veriliyor. Kürt inşaat işçileri, Kürt esnaflar faşist terörün

hedefi oluyorlar. Halkların kardeşliği cephesinin sesi kısılmaya çalışılıyor. Bu milliyetçi ablukanın kırılması, işçi ve emekçilerin üzerindeki etkisinin sınırlanması, 'işçilerin birliği, halkların kardeşliği' mücadelesinin büyütülmesiyle doğrudan bağlantılıdır.

Sermaye cephesi sadece Kürt halkının özgürlük mücadelesini boğmak istemiyor. İşçi sınıfının ve emekçilerin hakları ve gelecekleri için verdikleri mücadeleyi de baskı ve şiddetle durdurmak için mesai yapıyor. Son olarak Polatlı'da ORS işçileri ve aileler kolluğun vahşi saldırısına maruz kaldılar.

Kürt halkına yönelik terörle işçi sınıfına yönelik devlet terörü tek merkezden yönetiliyor. Türk Metal'in parayla tuttuğu faşist çeteler metal işçilerine saldırmışlardı. Aynı faşistler şimdi de HDP binalarına saldırıyor, Kürt esnafların dükkanlarını yakıyorlar. Çünkü sermayenin faşist devleti ve sendika ağalarının içinde yer aldığı bu çete, işçi ve emekçileri milliyeti, mezhebi, cinsiyeti temelinde böldükleri ve birbirine düşman ettikleri koşullarda saltanatlarını sürdürecekleri, işçilerin birliği, halkların kardeşliğini engelleyecekleri bilinciyle hareket ediyorlar.

Bugün yapılması gereken 'işçilerin birliği halkların kardeşliği' mücadelesini büyütme. Faşist saldırılara karşı topyekûn devrimci politik mücadeleye hız vermektir. İşçilerin örgütlü birliği, halkların kardeşliği anlayışını işçi ve emekçiler içinde egemen kılmak için çabaları arttırmaktır.

Sermaye devletinin işçi sınıfına yönelik saldırılarına ve ezilen Kürt halkına yönelik katliamlarına geçit vermemek temel bir görevdir. 'İşçilerin birliği ve halkların kardeşliği' mücadelesini parçalamak için etkin bir şekilde kullanılan milliyetçilik zehrine karşı, faşist teröre dur demek için mücadele büyütülmelidir.

Erdoğan da aynı: Cizre’de öldürülenler sivil değil!

Dinci-gericiliğin şefi Tayyip Erdoğan, bugün Ankara’daki W Marriott Otel’inde düzenlenen 3. Uluslararası Ombudsmanlık Sempozyumu’nda konuştu. Son dönemde estirilen devlet terörü ile ilgili açıklamalarla bulunan Erdoğan, Cizre öldürülenlerin sivil değil “terör örgütü mensubu” olduğunu öne sürdü. Erdoğan’ın bu iddiasına kanıtı ise cenazelerin sarı, kırmızı, yeşil bayraklara sarılması.

Devlet terörünün dünyaya duyurulmasından rahatsız

İsrail’in Filistin’e yönelik saldırılarından Suriye’deki saldırganlığa ve göçmen sorununa kadar çeşitli konularda konuşan Erdoğan, Filistin ve Suriye konularında istismarcılığı, Kürt sorunu karşısında ise saldırganlığı sürdürdü.

Son dönemde, başta Cizre olmak üzere, Kürdistan’ın dört bir yanında estirilen devlet terörüne ilişkin açıklamalarda bulunan Erdoğan, Cizre’de katledilenlerin sivil olmadığını iddia etti. İddiasına dayanak olarak cenazelerin sarı, kırmızı ve yeşil bayraklara sarılmasını gösteren Erdoğan şunları söyledi:

“Sivillerin içine karışan terör örgütü mensupları yaptıkları eylemlerle devletle vatandaşı karşı karşıya getirerek bir algı oluşturma peşindedir. Şunu bilmenizi istiyorum, bakınız teröristlerden öldürülenlere bu ülkede merasim yapılıyor. Ve terör örgütünün bayrağının sarıldığı o terörist cesetlerini sivil vatandaşmış gibi göstermek suretiyle bunu sosyal medyada bakıyorsunuz bütün dünyaya yansıtıyorlar. Buna tabi içerden ciddi destekler veriliyor. Bu oyunu milletçe hep beraber bozacağımıza inanıyorum.”

Cumhurbaşkanlığı: Cizre’de gereken yapıldı

Cumhurbaşkanlığı Sözcüsü İbrahim Kalın, bugün düzenlediği basın toplantısında Cizre’de katliama ilişkin açıklamalarda bulundu. Kalın, devletin onlarca sivil katledildiği Cizre’de ‘gerekeni yaptığını’ söyledi.

Cizre’yi Ferguson’la kıyasladı

“Terör” demagojisini sürdürerek devlet terörünün devam edeceğini belirten Kalın, Cizre’deki katliamı ABD’nin Ferguson kentinde siyahilerin polis cinayetlerine karşı yaptıkları eylemlere yönelik polis şiddetiyle kıyasladı. Kalın, “Çok abartılı yalan yanlış haberleri görüyoruz, duyuyoruz. Böyle bir güvenlik zaafiyetinin ortaya çıkmaması için güvenlik güçlerimiz kanunlar içerisinde gerekeni yapmıştır. Ferguson’u düşünün. Orada güvenliği sağlamak için nasıl önlem alındığını gördük ki orada hendek kazanlar, tuzak kuranlar yoktu” diye konuştu.

Dayanışmaya tehdit

Cizre başta olmak üzere, Kürt halkına yönelik saldırılara karşı çıkan ve Kürt halkıyla dayanışma içinde olan güçlere de tehditte bulunan Kalın, “Terör propagandalarına destek veren mecralar bulunmaktadır. Terör ne kadar suçsa, terörizm yüceltmek, romantize etmek, şirin göstermek de suçtur” dedi. Ayrıca, “Terörlere mücadele ederken propagandaya karşı da gerekli tedbirleri almak zorundayız” diye ekledi.

Göçmenler ve Filistin riyakarlığı

Açıklamasında Avrupa’nın göçmen karşıtı politikalarına tepki gösteren ve adım atılmasını beklediklerini söyleyen Kalın, Türkiye’de 2 milyon mülteci bulunduğunu belirtti. Ancak Kalın, Türkiye’deki göçmenlerin barınma, sağlık vb. yaşam koşullarından, ucuz işgücü olarak köleleştirildiklerinden söz etmedi.

İsrail’in Mescid-i Aksa’daki saldırılarına da değinen Kalın, Türk sermaye devletinin geleneğine uygun olarak bir kez daha Filistin davasını istismar etti. Siyonist İsrail ile her türlü işbirliği ve ticareti yapan sermaye devleti adına konuşan Kalın, “İsrail’i kınadıklarını” söyledi.

Hukukçular Cizre gözlemlerini paylaştı

Özgürlükçü Hukukçular Derneği (ÖHD), Mezopotamya Hukukçular Derneği (MHD), Asrın Hukuk Bürosu ile Toplum ve Hukuk Araştırmaları Vakfı (TOHAV) üye ve yöneticisi avukatlar sokağa çıkma yasağının kaldırıldığı Cizre’de yaptıkları gözlemleri basın açıklamasıyla paylaştı.

HDP Cizre ilçe binası önünde yapılan basın açıklamasında konuşan ÖHD üyesi Av. **Züleyha Gülüm**, yaşanan katliamın boyutlarını ve hak ihlallerini incelemek için ilçeye geldiklerini belirtti. Cizre’de sokağa çıkma yasağının başlamasıyla birlikte katliamların da başladığını söyleyen Gülüm, ilçede yaşayanların her gün tehdit altında kaldığını belirtti.

MHD Eş Genel Başkanı **Kadir Güner** ise Şırnak Valiliği’nin keyfi bir şekilde sokağa çıkma yasağı kararı aldığını ifade ederek bu yasakla birlikte ilçede yaşayan 100 binden fazla insanın sağlık, yaşam ve konut hakkının ihlal edildiğini belirtti.

ÖHD Eş Genel Başkanı **Ömer Güneş** ise ilçede yaşayanların yaşamsal ihtiyaçlarını karşıladıkları fırınların, dükkanların dahi bu süreçte polislerin saldırısına uğradığını belirtti. Saldırıların amacının Cizre halkını sindirmek olduğuna dikkat çeken Güneş, binlerce insanın 9 gün boyunca tehdit altında yaşadıklarını ifade etti.

Cizre için yürüyen avukatlara polis barikadı

Geçtiğimiz günlerde Cizre’ye giderek incelemelerde bulunan avukat heyeti, gözlemlerini paylaşmak için 15 Eylül’de Taksim’de basın açıklaması yapmak istedi. Tünel’de buluşan avukatlar, Galatasaray Meydanı’na doğru yürümek isteyince önleri polis barikadı ile kesildi. Avukatlar, Cizre’ye ilişkin gözlemlerini polis barikadı önünde yaptıkları açıklamalarla paylaşarak oturma eylemi yaptılar.

ÇHD İstanbul Şube Başkanı **Gökmen Yeşil** Cizre’ye gitmek isteyen avukat heyetinin yolunun polis barikatlarıyla kesildiğini hatırlattı ancak buna rağmen heyetin Cizre’ye ulaştığını bildirdi. Sermaye çevrelerinin ve yandaş sendikaların yapacağı ‘bayrak eylemine’ katılacağını duyuran TBB’yi de eleştiren Yeşil, Soma’da, Ermenek’te, Torun Center’da katledilen işçilerin safında oldukları gibi bugün de Kürt halkının yanında olduklarını belirtti.

Cizre’ye giden heyetin içinde bulunan Av. **Murat Çelik** devlet terörünü uygulayan özel hareket polislerinin ‘90’lı yıllarda bölgede görev yapan polisler olduğunu anlattı, buna karşı Kürtlerin direndiklerini belirtti. Polislerin yanında Arapça konuşan birtakım kimseler için de bölge halkının bu kişilerin İŞİD’çi olduğunu düşündüğünü belirtti. Ardından konuşan Av. **Banu Güven** asker ve polis bir yandan evleri doğrudan bombalayarak, diğer yandan da su depolarına ateş açarak insanları evlerde katlettiğinin altını çizdi. Konuşmaların bitmesiyle oturma eylemi yapıldıktan sonra ortak basın açıklaması yapılarak eylem sona erdi.

Kızıl Bayrak / İstanbul

Sermayenin “istikrar”ı için kirli savaş!

U. Evren

“Oysa karşı karşıya bulunduğumuz çürüyüp kokuşmuş, moral üstünlüğünü çoktan yitirmiş, toplumsal-siyasal meşruiyeti fazlasıyla tartışmalı, çünkü baş destekçileri için bile gelinen yerde soruna dönüşmüş, bütün bunların bir sonucu olarak kendi içinden de çatlama potansiyeli alabildiğine yüksek bir AKP gerçeğidir.” (“7 Haziran Seçimleri ve Siyasal Tablo”, *Ekim*, Sayı: 296, Nisan 2015)

Komünistler, sermaye sınıfının yürütücülüğünü 13 yıldır üstlenen ve son dönemde kendi iktidarını pekiştirme adımlarıyla bunu birleştiren ama diğer yandan da düzen açısından bir siyasi kriz dinamiğine dönüşen AKP’yi 7 Haziran seçimleri öncesinde bu şekilde tanımlamışlardı. Sermaye sınıflarının ve emperyalistlerin tercihleriyle birlikte siyasi kriz tablosunun değerlendirildiği bu metinde, şu anda bulunduğumuz döneme dair şu temel öngöründe bulunuluyordu: “Fakat tüm bunların şimdiden kesin olan sonucu, halihazırdaki siyasi krizin yeni bir düzeyde ağırlaşmasından başka bir şey olmayacaktır.” (“7 Haziran Seçimleri ve Siyasal Tablo”, *Ekim*, Sayı: 296, Nisan 2015)

Bugünkü tabloda Tayyip Erdoğan’ın hegemonyasını koruma çabalarıyla birlikte daha da ağırlaşan bir siyasi krizin içerisinde bulunuyoruz. Bu tabloya dair ise düzen cephesinin gerçekleri çarpıtmaya dönük argümanları altında emekçiler 1 Kasım’da tekrarlanacak seçim aldatmacasına doğru sürükleniyor. Tayyip Erdoğan’ın etkisinin daha da arttığı AKP cephesinden “istikrar” için AKP’nin tek başına hükümet olması gerektiği, “düzensizliğin” kaynağının 7 Haziran’da ortaya çıkan tablo, yani onların tabiriyle “7 Haziran’ın milli iradesi” olduğu ifade ediliyor. Karşı cepheden ise bu düzensizliğin sorumlusunun Tayyip Erdoğan olduğu sesleri yükseltiyor.

Her şeyden önce bu iki argüman da yanıltıcıdır. Dayandıkları temel öncelikle “parlamentarist” algıdır. Düzenin meclis tarafından yönetildiği ve atılan adımların da “seçilmek” için atıldığı görüntüsü altında gerçek işleyiş gizlenmektedir. AKP cephesine göre onlar tek başlarına hükümet kuracak çoğunluğu sağlayabilirlerse, bu düzeyde bir oy oranı yakalayabilirlerse, “istikrar” gelecektir. Sözde meclis bütün sorunları çözecektir. Oysa ki 13 yıldır tam da bu şekilde olmasına rağmen düzen, bu istikrarsızlığa ve siyasi krize doğru adım adım ilerlemiştir. AKP’nin kendisi savaş çığırtkanlığı yaparken, bir de “biz olmazsak böyle olur, biz gelelim istikrar sağlansın” argümanını kullanmak “kendi çıkarlarımız için her türlü kirli yöneme başvururuz” demektir. Fakat olaylar bu söylemle sınırlı bir şekilde açıklanacak kadar basit değildir.

AKP karşıtı cephe ise şunu iddia etmektedir: Tayyip Erdoğan yalnızca kendisi için, tekrar seçilip başkan olmak için bu saldırganlığa başvurmaktadır. Peki o zaman madem ki buna karşı çıkıyor herkes, niye “teröre karşı” yalanı altında birleştiniz? Niye bu aldatmacaya ortak oldunuz? Niye ABD ve AB “teröre karşı” Türkiye’yi destekliyoruz” açıklamaları yaptı? Çünkü mesele sadece Tayyip Erdoğan’ın pervasızlığıyla

Bu savaş ve saldırganlık, Türk büyük burjuvazisinin “büyük ve güçlü Türkiye” hedeflerinin ve ABD-AB ile yürütülen stratejik işbirliğinin bir sonucudur.

açıklanabilecek kadar basit değildir. Kısacası bu “her şey “parlamento” için ve “parlamento” yoluyla çözülecek” algısı tam bir aldatmacadır. Aylardır, açık bir şekilde görülmektedir ki, meclise seçilenlerin hiçbir etkisinin olmadığı, hatta meclisin tatilde olduğu bir dönem, savaş ve saldırganlığın en çok öne çıktığı dönemdir. “Savaş tezkeresi” haricinde parlamento yoluyla çözülen hiçbir şey olmamıştır ki, bu da oldu-bitti ile geçirilebilirdi. E hani her şey parlamento yoluyla çözülmüyordu! İşte bu çelişkili gibi gözükken durum aslında bize tam olarak düzenin işleyiş mantığını göstermektedir. Bu düzende esasta her şey sermaye için ve sermayenin kirli yöntemleriyle çözülmektedir, parlamento ise onun ahıdır. Parlamento, düzenin işleyişinin aldatıcı bir yansıması olarak işler.

Her şey sermaye için!

Sermaye sınıfı, çıkarları gereği emekçi sınıfları sömürerek kârlarını daha da arttırmak hedefleri doğrultusunda “büyük ve güçlü Türkiye” hayallerini ortaya atmıştır. Bu doğrultuda stratejik müttefikleri uluslararası sermayedir. Bunlarla çıkar birliği içerisinde, hem Türkiye’de hem de başta Ortadoğu olmak üzere dünyanın dört bir yanında politikalar yürütmektedir. “Komşularla sıfır sorun” politikası adı altında

“diplomasi” yürütülmüş, fakat bölgedeki sermaye devletleriyle uyumayan çıkarlar belirginleştiğçe her yerde çatışma içerisine girilmiştir. Bu savaş ve saldırganlık, Türk büyük burjuvazisinin “büyük ve güçlü Türkiye” hedeflerinin ve ABD-AB ile yürütülen stratejik işbirliğinin bir sonucudur. IŞİD vb. gerici çeteler bu işbirliği doğrultusunda desteklenmiş, “Esad’a karşı” diyerek Rus sermayesinin hegemonyası yerine ABD ve AB tekellerinin hegemonyası için **emperyalist savaş politikaları yürütülmüştür**. İşte bu tam da Türkiye’de ve bölgede emekçi sınıfları köleleştirme hedefinin bir sonucudur. Bu yüzden “büyük ve güçlü Türkiye”den emekçilerin hiçbir çıkarı yoktur ve bu yalnızca sermaye sınıfları ile emekçi sınıfların çıkarlarının bir olduğu aldatmacasını yaymak için kullanılan bir yalandır.

Türkiye’nin “büyümesi” ve sözde refahı, AKP’nin ötesinde, dünya ekonomisiyle benzer şekilde bütünleşen ülkelerin büyümesine paralel gerçekleşmiştir. Büyük emperyalist tekellerin başını çektiği sermaye sınıfı, kâr oranlarının daha yüksek olduğu Çin, Brezilya, Rusya, Hindistan, Güney Afrika, Türkiye vb. ülke piyasalarına yatırım yaparak, bu ülkelere sermaye ihracıyla kârlarını arttırmış, bu ülkelere yapılan yatırımlarla sermaye birikimi sürdürülmüş, bunun sonucu olarak da bu ülkelerde belli bir büyüme oranı sağlanmıştır.

Son dönemde ise tam da bu ülkelerde ciddi

bir ekonomik durgunluk söz konusudur. Rusya kendi ürünlerine yönelik ambargoların da durumu ağırlaştırmasıyla kriz içerisinde. Asya ülkeleri, Brezilya, Türkiye vb. de giderek bu krize doğru yol almaktadır. Bunda etken ise dünya çapında baş gösteren eğilimlerdir. Yani bu kriz, emperyalist kapitalizmin işleyişinin bir sonucudur. Dünya ticaretinde azalma, metal, petrol vb. Hammadde fiyatlarında düşüşler, üretim kapasitelerinin küçülmesi, yatırımların azalması ve dolardaki yükselişe beraber sermayenin bu ülkelerden kaçışı kriz eğilimini güçlendirmektedir.

İçinde bulunduğumuz dönemde artan bu kriz eğilimlerinin ve Türkiye'nin içinde bulunduğu Ortadoğu coğrafyası başta olmak üzere dünya çapında emperyalist rekabetin kızışmasının sonucu olarak sınıf mücadeleleri sertleşmektedir. Türkiye'yi savaş ve saldırganlığa iten süreç de Türkiye'nin emperyalizmle kurduğu bu ilişkinin dolaysız bir sonucudur. Bu ilişkiyi yürüten hükümet AKP ve onun gerici şefi Tayyip Erdoğan'ı bu ilişkiye sürükleyenler sermaye sınıfı ve emperyalist tekelleridir.

Bu sınıfların çıkarları için atılan adımlar, bu politikaların yürütücüsü olan AKP hükümetinin eline yüzüne bulaşmış, emekçiler kendilerini aldatmaya dönük söylemlerin gerçek yüzünü görmeye başlamış ve giderek yükselen mücadeleleri (Haziran Direnişi, Berkin, Soma, Özgecan eylemleri ve metal fırtına yalnızca bunların başlıcaları) öne çıkıştır. Bütün bunlara paralel Kürt emekçilerinin bölgesel düzeyde elde ettiği kazanımlar da sermayenin "büyük ve güçlü Türkiye" hayallerine ket vurmuştur. Sermaye sınıfının çıkarlarına göbekten bağlı olan AKP'nin zayıflaması esas olarak bu hareketlerden kaynaklanmaktadır. Fakat diğer yandan sermayenin belli kesimlerinin ve emperyalistlerin çıkarlarıyla ters düşecek adımlar atan, Rusya ve İran'la ilişkiler geliştiren, Türkiye'de de emekçi sınıflara uyguladığı baskıları arttıran AKP ve onun şefi Tayyip Erdoğan, kendi çıkarları için açgözlülükle hareket ettiği oranda, sermaye sınıflarının güvenini kaybetmiştir. 7 Haziran sürecinde ve sonrasında sermaye sınıflarının yaklaşımları AKP'nin çöküş sürecine girdiğinin en açık göstergeleridir.

AKP'nin son çırpınışları: Hem sermaye, hem AKP için!

AKP, bir yandan "büyük ve güçlü Türkiye", diğer yandan da "büyük ve güçlü AKP" hayallerinin uyuşturduğu, bu doğrultuda kendisine en güçlü meşruiyet zemini sağlayacak "terör" yalanı ile savaş ve saldırganlığı tırmadığı, ırkçı-faşist çeteleri sokaklara salmış. Bu yola sözde karşı çıkan sermaye kesimleri ve onların sözcüsü CHP, MHP gibi siyasi partiler olsa da, bunlar esasta AKP'ye engel olacak hiçbir adım atmamışlar, buna engel olabilecekleri tüm sorumluluklarından kaçarak, bu politikaları fiilen desteklemişler, fakat görüntüde AKP'yi de yalnız bırakarak kendilerini kurtarma çabasına girişmişlerdir. Son atılan adımlarla AKP, sermaye sınıflarının ve emperyalist efendilerinin çıkarlarıyla uyusabileceği bir tarzda düzenin siyasi krizini çözmeye çalışmaktadır.

"Büyük ve güçlü Türkiye" hayalleriyle uyusacak şekilde, "milli birlik" söylemleri öne çıkarılmakta, sermaye örgütleri bu yönde açıklamalar yapmakta, hatta yandaş sendikalarıyla da el ele eylemler örgütlemektedir. Emperyalistler de bu politikalara destek açıklamaları yapmaktadır. Fakat bunları abartılı da görmemek gerekir. Nitekim ABD sözcüsü John Kirby'nin de dediği gibi "AKP alternatifsiz değildir". Sermayenin diğer temsilcileri görüntüde kendilerini kurtarmış ve AKP'yi de kendi halinde çöküşe terk etmiştir. Burada dahi sermayenin ikiye bölünmüşlüğü o kadar açıktır ki sermaye sınıfı, bir yandan AKP'yi son ana kadar kullanabilmenin, diğer yandan da onun alternatiflerini sözde muhalefet ekseninde tutarak kendi geleceklerini kurtarabilmenin yolunu yapmıştır.

Sermaye, krizi savaşla çözmeye çalışsa da son dönemde bölgede ve Türkiye'deki kriz dinamikleri daha da hissedilir hale gelmiştir. Bu dinamikler, dünya çapında artan silahlanma yarışı, körüklenen saldırganlık politikaları ve keskinleşen emperyalist rekabetle birlikte daha büyük savaşlara gebe. Başından itibaren Türk burjuvazisinin çıkarları için "büyük ve güçlü Türkiye" hayaline uygun politikalar, "teröre karşı milli birlik" yalanıyla estirilen devlet terörü, Türkiye'deki emekçi sınıfları da bu savaştan en ağır yaraları almaya doğru sürüklemek; sömürülen sınıfları birbirine karşı kıskırtarak savaşın kaynağı olan sermaye egemenliğini güvence altına almaya çalışmaktadır.

Bu politikaların işçilerin, emekçilerin ve sömürülen sınıfların sorunlarını çözmeye ihtimali yoktur. Sermaye sınıfı savaş politikalarıyla yalnızca kendi krizini çözmeye çalışmaktadır. Amaç yalnızca sermaye birikimini sürdürürebilmek, kâr oranlarını tekrar yükseltebilmektir. Emekçiler sermayenin aldatmacalarına kanmamalı, "teröre karşı milli birlik", "büyük ve güçlü Türkiye" yalanlarıyla yürütülen kirli savaşlara alet olmamalı; seçim aldatmacasına dur diyerek kendi çıkarları için kendi yöntemleriyle bu krizi çözmeye yolunu seçmelidir. Sermayenin sınıfı sömürdüğü üretim alanlarında, fabrikalarda, atölyelerde işçiler kardeşleşmeli ve hayatı durdurmalı: "Artık yeter! 'Milli birlik' yalanıyla yürüttüğünüz kirli savaşlara, bizleri oyaladığınız 'seçim' ve 'çözüm' aldatmacalarına biz kendi sınıflarımızla omuz omuza vererek savaş açıyoruz" demelidir.

Kirli savaş sürüyor, emekçi sınıflar direniyor!

İşgalci Türk sermaye devleti, başta Kürdistan topraklarında olmak üzere Türkiye'nin dört bir yanında sömürülen sınıfları köleleştirmeye, kirli savaşla esir almaya çalışıyor. Bu savaş birçok yalan ve aldatmaca altında sürdürülürken sermaye baronları da "milli birlik" yalanlarıyla işbirlikçi gerici sendika bürokratlarıyla el ele sözde kardeşlik eylemi yapacaklarını duyurdular. İlginçtir ki bu sahtekarlar sürüsü, emekçiler ne zaman kendi koltuklarına ve sermayelerine karşı harekete geçse, onları "terörist" ilan edecek, işinden atacak ve bu yalanı on yıllardır sürdürecektir kadar alçaktırlar.

En son Mayıs ayında "metal fırtına" eserken yalnızca saatlik ücretlerine zam isteyen ve Türk-İş'in kalesi Türk-Metal mafya sendikasını sarsan metal işçileri de terörist ve vatan haini ilan edilmişlerdi. Ne tesadüftür ki, bu sermaye baronları el ele işçileri Türk-Kürt diye bölerken, şimdi de "milli birlik" adı altında aynı bölünmeyle Türk şovenizmini kışkırtmaya, Kürt emekçilerin meşru mücadelesini 'Türk' işçilerin gözünde kirletmeye çalışıyor. Fakat nafile, Kürt emekçi sınıfları dünden bugüne nasıl mücadelelerini ve örgütlülüklerini büyüttülerse, toplamda Türkiye işçi sınıfı da birliğini ve kardeşliğini ancak sermaye baronlarına karşı mücadelesiyle sağlamlaştıracaktır.

İşte bugün de başta Kürt illeri olmak üzere sermaye devleti her yerde terör estiriyor. Başta Kürt emekçiler eliyle olmak üzere direniş yükseliyor, sermaye devletinin katliamları boşa düşürülüyor.

Yasak ve abluka direnişle boşa düşüyor

İşgalci Türk sermaye devleti, Cizre'de 9 gün süren sokağa çıkma yasağının ardından bir gün ara verip tekrar yasak koyarken, katliam girişimlerine karşı militan bir direniş gösteren Diyarbakır emekçilerine yönelik katliam girişimlerine de hız verdi. 13 Eylül'de Diyarbakır'ın Sur ilçesinde de sokağa çıkma yasağı ilan edilerek abluka ve devlet terörü sürdürüldü. 14 Eylül günü ise hem Cizre, hem de Silvan ve Sur'da bu yasak tekrar kaldırıldı. Yasak koşullarında devlet bazı mahallelerin elektriğini keserken, ekmek almaya çıkanlara da ateş açtı. Ahmet Güneş isimli bir genç

yaralandı.

Silvan'da ise önce 3 mahalle için ilan edilen daha sonra ise bir polisin öldürülmesinin ardından tüm ilçeye yayılan sokağa çıkma yasağı da keyfi olarak başlatıldı. Giriş ve çıkışlarına tanklar yerleştirilen ilçede zırhlı araçlarla gezen polisler, halkı tehdit etmeyi sürdürdü. Yasağı tanımayan Silvanlılar ise polis saldırısına uğradı. Bağlar Mahallesi'nde zırhlı araçlarla dolaşarak etrafa gaz bombaları atan polisler, çocuklara ve evlerinin bahçesindeki insanlara da saldırdı. Bir kişiyi gözaltına almak isteyen polisler, çevredekilerin verdiği tepki üzerine geri çekilmek zorunda kaldı. Diyarbakır Valiliği, Silvan'da da saat 16.30 itibarıyla sokağa çıkma yasağının kaldırıldığını duyurdu.

Hakkari Valiliği de 11 Eylül gecesi itibarıyla Yüksekova ilçesinde sokağa çıkma yasağı ilan ederek ilçede daha önce yapılan özyönetim ilanını ve polis saldırıları karşısında ortaya konan direniş kırmaya çalışmıştı. Başta gençler olmak üzere Kürt emekçiler de barikat başına geçerek direniş büyütülmüştü. Yasağın duyulmasının ardından Cumhuriyet, Güngör, Orman, Kışla ve Mezarlık mahallelerinde binlerce kişi sokağa çıkarak mahalle girişlerinde bulunan barikatlarda toplanmış, polis abluhasına, özel hareketçılara,

heronlara karşı direniş ortaya koymuştu. Sermaye devleti ise yasağı sabah saatlerinde kaldırmıştı.

Mardin'in Nusaybin ilçesinde de olası katliam girişimlerine karşı kazılan hendek ve örülen duvarlar, 13 Eylül günü akşam saatlerinde polisin zırhlı araçları ile kapatılmaya ve yıkılmaya çalışıldı. Halkın direnişe geçmesi üzerine de polis geri çekilmek zorunda kaldı.

Devlet terörü faşist saldırılarla tımandırılıyor

Bartın'da tabelası yakılan HDP İl Başkanlığı, 11 Eylül akşam saatlerinde ikinci kez saldırıya uğradı.

HDP il binasının bulunduğu Yukarı Çarşı'da toplanan faşist gruptan bir kişi yandaki iş yerinin çatısına çıkarak pencereden üçüncü kattaki HDP İl Başkanlığı'na girdi. Partinin ışıklı tabelasını söken ve camları kıran saldırgan, sandalye, masa, bilgisayar, televizyon gibi eşyaları ve evrakları sokağa attı. Faşist grup kırılıp parçalanmış eşyaları ateşe verdi.

Rize'de HDP'den milletvekili adayı olan Selda Karafazlı'nın ailesine ait Kahve Durağı adlı işletme faşistlerin saldırısına uğradı.

İstanbul Kartal'da da faşist saldırganlık günlerce devam ederken ırkçı yürüyüşleri örgütleyenlerin başında ise savaş tezkeresine onay veren CHP'nin gençlik kolları yer aldı. Faşist beslemeler sokaklarda yürüyüş yaparken HDP Kartal ilçe binası ise, HDP'lilerin ilçe binasında 'barış flamaları'yla beklemesi üzerine polis tarafından abluka altına alındı. 11 Eylül'de ise HDP'liler binaları önünde 15 dakikalık oturma eylemiyle saldırıları kınayarak "barış özlemini her yerde dillendireceklerini" ifade ettiler.

Bursa'nın Yenişehir ilçesinde 11 Eylül gecesi ilçede sokağa çıkan ve HDP ilçe binasına saldıran faşistler, Heykel'de toplanarak Saat Kulesi'ne yürüdü. Faşistler Saat Kulesi'ndeki HDP ilçe binasına saldırmak istedi. Ancak bu kez binayı korumak için toplanan HDP'liler engel olunca çıkan çatışmada polis TOMA ve biber gazıyla saldırdı. 5 kişinin, nereden geldiği henüz belli olmayan saçmalar nedeniyle yaralandığı öğrenildi.

Kürt işçilere saldırıp okulu yakmak istediler

Bolu'nun Mudurnu ilçesine bağlı Taşkent beldesinde 13 Eylül gecesi faşistler okul inşaatında çalışan Kürt işçilere saldırıp okulu yakmak istediler. Kürt işçilerin "bayrak yaktıkları" vb. iddialarla okul inşaatının çevresinde toplanan yüzlerce kişi işçileri linç etmek istedi. Durumu fark eden işçiler inşaatın çatısına çıkarak kurtuldu. Faşistlerin sayısı giderek artarken Bolu Valisi Aydın Baruş, Taşkenti Belde Belediyesi Başkanı Saim Çevik ve jandarmanın "ikna" çabaları faşistleri daha da kışkırtan bir sonuca yol açarken yaklaşık 8 saat sonra gece saat 03.20 sularında takviye polis ve jandarmanın gelmesiyle birlikte zırhlı araçlar okul kapısına getirilerek işçiler çatıdan indirildi. Kürt işçiler zırhlı araçlara bindirilerek

alandan uzaklaştırıldı.

Erzurum'dan Ankara'ya giden bir yolcu otobüsünde de 12 Eylül gecesi arama yapan jandarma ekipleri, Erzincan'ın Tercan ilçesinde 2 kişiyi gözaltına aldı. 2 kişinin "terör" bahanesi ile gözaltına alınmasının ardından adliyenin etrafını kuşatan faşist bir grup, "Teröristi bize verin" diyerek linç saldırısına girişti.

Mersin Taşucu'nda çalıştıkları şantiye faşistler tarafından abluka altına alınan Kürt işçiler, 7 Eylül'den itibaren üç gün boyunca saldırıya uğramış, 9 Eylül gecesi ise yaşanan çatışmalar sonucunda işçiler, faşist grubu püskürtmeyi başarırken 2 işçi ile 2 faşist yaralanmıştı.

Sansürle iktidar korunamaz, gerçekler devrimcidir!

Sermayenin iç iktidar kavgasında 7 Haziran seçimleriyle bir darbe alan AKP, faşist baskı ve zorbalığını arttırdı. Her türlü kurumyla süregelen burjuva düzenin dengesini bozan AKP ve dinci gericiliğin şefi Erdoğan, elde ettikleri iktidar gücünü korumak için, karşıtlarını bertaraf edecek her türlü yöntemi kullanıyor. Öyle ki, Kürt halkına karşı topyekûn savaş açılmış ve katliam geleneğine uygun yeni örnekler yaşanır durumdadır.

Temel bir iktidar aracı olan medya üzerindeki uygulamalar ise düzen krizini ve siyasal gerilimini yansıtan bir başka boyuta işaret ediyor. AKP, oluşturduğu yandaş medya ve satılmış kalemşörleri aracılığıyla, yalan ve manipüle edilen bilgilerle toplumu yanıltıyor, zehirliyor. Milliyetçi histeri ile halklar arasında düşmanlığı beslerken, talan ve soygun düzeni gizlenmeye çalışılıyor. Burjuva hukukun dahi hiçe sayıldığı uygulamalarla muhalif medyaya da adeta savaş açan AKP, sansürün eksik olmadığı muhalif basın üzerindeki zorbalık ve baskı, *Hürriyet* gazetesine AKP'li milletvekili öncülüğündeki saldırı ve *Nokta* dergisine yapılan baskınla hangi sınırlarda genişlettiğinin bir göstergesi adeta.

“DİHA: 55 günde 18 kapatma, 9 saldırı, 3 gözaltı, 1 tutuklama”

Kürt halkına savaş açmış olan dinci-gericilik, toplumun öğrenmesini istemediği bilgileri engellemek, zorbalığın gerçek boyutlarını ve ortaya çıkan vahşet tablosunu gizlemek için de özellikle muhalif basını tam bir ablukaya almış durumda.

Dicle Haber Ajansı, 16 Eylül'de açıkladığı bilançoda 20 Temmuz Suruç Katliamı'nın ardından üzerlerindeki ablukayı gözler önüne serdi. Başbakanlık Güvenlik İşleri Genel Müdürlüğü'nün 24.7.2015 tarihli ve

41654118-951-01-07/01139 sayılı talimatıyla Telekomünikasyon Daire Başkanlığı (TİB) tarafından 25 Temmuz tarihinde *DİHA*'ya getirilen “erişim engeli” ile başlayan sansür uygulamasının, o tarihten bu yana kesintisiz devam ettiği belirtilen açıklamada, İdare Mahkemesi, Sulh Ceza Mahkemesi ve Anayasa Mahkemesi'ne yapılan itiraz başvurularında, “hukuka uygun”luk kararı verildiği belirtiliyor. Yargının da sansürü onamasının bir göstergesi olan bu kararlar, ayrıca burjuva hukuk nezdinde basın ve ifade özgürlüğünün keyfi uygulamalarla nasıl da bir oyuncuğa döndüğünün bugünün koşullarında gösteren yalnızca bir örnek.

Açıklamada, 55 gün içerisinde yasaklarla birlikte yenisini oluşturdukları 18 internet sitenin kapatıldığını, muhabirlerinin 9 saldırı, 3 gözaltı ve 1 tutuklama ile karşılaştığı belirtiliyor.

Sansüre Karşı Dayanışma Ağı'nın, 1 Eylül'de yayınladığı “Savaşın 40 Günlük Basın Bilançosu”

raporunda, 24 Temmuz'dan bugüne 103 internet sitesinin sansüre uğradığını, 23 Twitter hesabına erişimin engellendiği, 20 gazetecinin işten atıldığını, 10 gazetecinin saldırıya uğradığı, 21 gazeteci hakkında toplam 157.5 yıl hapis talebiyle dava açıldığını vurgulanıyor. Basın Enstitüsü Derneği Başkanlığı'nı da yürüten Kadri Gürsel'in *Milliyet* tarafından işten çıkarılması, *Vice News* için çalışan Jake Hanrahan ve Philip Pendlebury Diyarbakır'da çıkarıldıkları mahkeme tarafından “silahlı örgüte üye olmamakla beraber örgüt adına bilerek ve isteyerek suç işlemek” suçlamasıyla tutuklanması da keyfilikte sınır tanımamazlığın geldiği noktayı gösteriyor.

Cumhuriyet gazetesinin internet sitesine erişimin, Türk Telekom ve TNET tarafından fiili olarak engellenmeye vardırılması hukuksuzluğun da ötesinde devletin, her türlü kurumu nasıl kullandığının da bir örneğidir.

Aslında AKP'nin iktidar sahibi olmasında büyük yardımlarını gördüğü, Doğan Medya, *Nokta*, *Bugün*, *Bugün TV*, *Millet Gazetesi* sahibi İpek-Koza Grubu'na yönelik saldırıları ise, tek başına iktidar olma sevdasında, düzen içi çatışmada gözü dönmüşlüğüne ulaşabileceği boyutun göstergesidir. Bu örnekler muktedirlerin iktidarını korumak için neleri yapabileceğini göstermektedir. Adını saydığımız bu yayınların devrimci düşmanlığı da en az bu gerçekler kadar tescillidir.

Star gazetesi yazarlarından Cem Küçük'ün, *Hürriyet* gazetesi yazarı Ahmet Hakan'a “İstersek seni sinek gibi ezeriz. Bugüne kadar merhamet ettik de hâlâ hayatta kalabiliyorsun” şeklinde açık tehdidi karşısında hiçbir yargı görevlisi harekete geçmezken, *Güneş* gazetesinin, “Al sana belge” başlıklı manşetini ihbar kabul eden Bakırköy Başsavcı Vekili İdris Kurt, Doğan Medya Grubu hakkında “terör örgütü propagandası yapmak” suçlamasıyla soruşturma başlatıyor.

Nokta dergisinin kapağında yer alan Erdoğan'ın asker cenazesi önünde selfi çekme resmi nedeniyle baskına uğrayabildiği bir örnek yaşıyoruz.

Başta devrimci ve Kürt basını olmak üzere muhalif basının her dönem ağır saldırılarla karşılaştığı, düzen krizinin derinleştiği bugünlerde ise bu saldırılar ve baskılar daha geniş bir kapsamda devreye sokulmuş durumda. Toplumun yönetmede temel bir araç olan medyanın, kimin elinde ve hangi amaç uğruna kullanıldığında nasıl sonuçlar verebileceği bugün yaşananlarla daha rahatlıkla görülebilir.

Tüm bunlar, burjuva düzenin basın ve ifade özgürlüğü gibi evrensel ilkelerin Anayasa'da yazılı olmasının hiçbir geçerliliğinin olmadığını da gösteriyor. Ayrıca, iktidar sahibinin elinde, onun belirlediği sınırlarda ve çıkarı doğrultusunda uygulandığı bir kez daha gözler önüne serilmiş oluyor sadece.

Elbette ki sermaye iktidarını sürdürdüğü koşullarda, burjuvazinin hangi kanadı iktidar gücünü elinde bulundurursa bulundursun, devrimci ve muhalif basın her daim sansür, baskı ve zorbalığın hedefinde olacaktır. Ancak gerçeklerin devrimci olduğunu, sansürün ise hiçbir gerçeği gizleyemeyeceği gibi hiçbir iktidarı da korumayacağı son derece açık olmalıdır.

Sermayeye EKİP hizmeti: Milyonlarca kişi fişlendi

Haziran Direnişi'nin ardından baskı ve terörü kademe kademe arttıran sermaye devleti, 28 Temmuz 2013'te son verdiği GBT uygulamasının yerine EKİP projesini devreye soktu. Toplumun büyük bir çoğunluğunu fişleyerek baskı altına almayı hedefleyen sistem ile polis kurumları arasında bilgi alış-verişi ile koordinasyonun sağlandığı belirtildi.

EKİP'le yaklaşık 100 bin polisin kullandığı olaya, karışan şüpheli ve adli işlemlere ilişkin farklı uygulamalar tek çatı altında birleştirildi. Proje, “Ortak bir veri tabanı oluşturularak verilerde standart sağlandı” diye tanımlanırken sisteme; aranan şahıslar, eşkal, kayıp kişiler, olay soruşturma, örgüt ve ihbar modülleri eklendiği belirtildi.

Adli iş ve işlemlerin Adalet Bakanlığı ile entegrasyonu sağlanırken ortak havuzda biriken her türlü bilgiye tek bir sistem üzerinden her birim yetki seviyelerine göre ulaşabilecek. Sisteme, 650 bin yoklama kaçağı ve bakayanın da bilgilerinin girildiği kaydedildi.

EKİP'te açılan Aranan Şahıslar Modülü'nde 12 bin

459 aktif kullanıcı ve 6.1 milyon evrak sevkiyle bu evraklara ilişkin 15.9 milyon işlem gerçekleştirildiği bildirilirken gözaltına alınan şahısların eşkal bilgileri ve fotoğraflarının Eşkal Modülü'ne girildiğinin altı çizildi. 15 ilden alınan 97 bin 812 resimsiz, 307 bin 518 resimli eşkal olmak üzere toplam 405 bin 330 eşkal verisinin veri tabanına atıldığı belirtildi.

Sisteme TEM birimlerinden 720 olay verisi kaydedilirken sistemin “kesintisiz” çalışması için Bilgi Teknolojileri Daire Başkanlığı bünyesinde “çağrı merkezi” kurulduğu 20 kişilik ekiple 5 çağrı seti üzerinden 81 İl Emniyeti'ndeki 2 bin kullanıcıya teknik destek verildiğine dikkat çekildi.

EKİP'e 5.8 milyon olay, 14 milyon tutanak, 10 milyon kişi, 24 milyon iletişim ile 550 bin medya verisi aktarımı yapıldığı ifade edilirken tanımlı kullanıcı sayısının 65 bin 406, aktif kullanıcı sayısının ise 14 bin 271 olduğu öğrenildi. Adli ve operasyon birimlerinin kullandığı ortak veri tabanına günlük 5 bin 200 olay girişi yapıldığı ifade edildi.

Bu düzenin temelleri yalan ve kan üzerine kurulu!

Devrimci ve yurtsever mücadeleye nice yiğitler yetiştirmiş, nicesini şehit vermiş bir toprak parçasıdır Cizre. Adı hep direnişle, kavgayla anılır. Tam da bu yüzden Türk sermaye devletinin Kürdistan'daki kirli savaş girişimine en tok bir biçimde direnişle karşılık vermiştir.

Öyle ki bu direniş karşısında Türk sermaye devleti Cizre'de 8 gün boyunca sokağa çıkma yasağı koydu. Cizre'yi binlerce polis ve askerle abluka altına aldı; genç, yaşlı, kadın, çocuk demeden 21 canı katletti. 8 gün boyunca Cizre'yi rasgele ateşe tuttu, ekmek almak için bakkala giden çocukları kendine hedef seçti. Çocuğu ölen bir anne günlerce çocuğunun cenazesini buzdolabında saklı tuttu, sokağa çıkma yasağı nedeniyle hastaneye götürülemeyen 35 günlük bir bebek hayatını kaybetti.

7 Haziran'da sandıktan 400 milletvekili çıkartamayan AKP ve onun şefi Erdoğan'ın büyük bir hınçla başlattığı savaşta, Kürdistan ve Cizre emekçileri bir halkın en doğal hakkı olan kendi kaderini tayin etme hakkını öz yönetim biçimiyle ilan ettiği için sömürgeci Türk sermaye devletinin topunun, tüfeğinin muhattabı olmuştur.

Batıda şovenizmin rüzgarı bütün imkanlarla estirilmeye çalışılırken, HDP ve ilerici, devrimciler gerici güruhlara hedef gösterilirken Kürdistan'da savaş tırmandırılmıştır. Batıda yaratılmaya çalışılan provokasyon tam anlamıyla egemenlerin istediği biçimde tutmamış, gerici-faşist güruhlara dayanan ve "vatan, millet, Sakarya" edebiyatıyla yürütülmeye çalışılan ancak bir balon gibi sönen bu rüzgar geçip gitmiştir.

Şimdi sermaye devletinin siyasal temsilcileri bir yandan AKP'liler, diğer yandan MHP'liler "sokağa çıkan biz değildik", "gazete binalarını basan biz değildik", "HDP'ye saldıranlar, binaları yakıp yıkanlar biz değildik" deyip bu gerici atmosfere karşı Türkiye'nin dört bir yanından yükselen tepkilerden kurtulmanın telaşına düştüler. Şimdilerde ise sermaye grupları ve kimi yandaş sendikayla beraber başını TOBB'nin (Türkiye Odalar ve Borsalar Birliği) çektiği gerici bir buluşmanın peşindeler. "Teröre karşı kardeşlik" eylemi olarak adlandırılan ve amacı siyasal gericiliğin kimi sendika ve sivil örgütler ile beraber yansıtılmasıyla toplumsal bir durumun ifadesiymiş gibi gösterilmesidir. Türk sermaye devleti ve onun siyasal temsilcileri bütün

*"Direniş korosunun unutulmaz eseridir
Ulucanlar senfonisi.
Boş kovanlardan,
delik deşik edilmiş bedenlerden arta kalan
ve taze kan izlerinden başka,
yeni dillere aktarılan işte bu senfoniydi.
Göçüklerde can veren madencinin
umutlarından,
gece vardiyalarında
rüya niyetine kurulan düşlerden,
ve yıkık kentlerin enkazından yükselen
çığlıklardan esinlenilip,
kurşun seslerinin ritminde bestelenmiştir."*

imkanlarıyla şovenizmin, gericiliğin toplumsal meşruluk alanını genişletmek peşindeler.

Siyasal gericiliğin en büyük propaganda aracı her zaman olduğu gibi yine havuz medyası oldu. Cizre'ye karşı gözünü-kulağını kapayıp yalan-yanlış haberler yapan, devlet tarafından öldürülen sivillere "terörist" yaftası vuran medya, Davutoğlu'nun "ölen sivil yok" söylemini papağan gibi her defasında tekrarladi. Yandaş medyaya soracak olursanız Cizre'de can veren 35 günlük Muhammed Tahir Yaramış da, 75 yaşındaki Mehmet Erdoğan da ve devlet terörüyle hayatını kaybeden diğer 19 can da "terörist"! Davutoğlu için ise "olağanüstü bir hal yok!" Yaşananlar gayet doğal. Çünkü yüksek akademisyen Davutoğlu da biliyor ki sermaye devletinin doğasında savaş var, ölüm var, zulüm var. Bu yaşananlardan daha olağan ne olabilir ki! İnsanlar sokak ortasında infaz ediliyorken Davutoğlu, Erdoğan ile AKP kongresinde MKYK listesi yarışında idi. Ezilen halkların, emekçilerin; kanları, alın terleri üzerine kurulu bu düzenin başına geçme yarışının içerisindeydi. Düzenin her yanından çatırtılar geliyor. Düzen bu çatlaklarını gericilikle, baskıyla, savaşla saklamaya çalışıyor. Türk sermaye devleti kendi bataklığında çirpiniyor duruyor. Çirpindikça etrafa çamurlar saçıyor. Ama çirpindikça daha çok da batıyor.

Şimdi mücadeleyi yükseltme zamanıdır. Şimdi sermaye devletine karşı her yeri direniş mevsimine dönüştürme zamanıdır. Cizre'nin yiğitliğini kuşanıp fabrikaları, kampüsleri, liseleri, sokakları sermaye devletine dar etme zamanıdır.

K. Harun

BDSP ON'ları anacak!

Bağımsız Devrimci Sınıf Platformu (BDSP), Ulucanlar Direnişi'nin 16. yılında ON'ları anacak. Komünistler, devrimci iradenin teslim alınamayacağını, devrim davasının yenilmez olduğunu direnişleriyle kanıtlayan 10 yiğit devrimciyi anacak.

Tarih: 26 Eylül - Cumartesi

Saat: 13.00

Toplanma yeri: Karacaahmet Mezarlığı girişi, Merkez Cami önü
(Buradan Ümit Altıntaş'ın mezarına yürünecek)

Araç kalkış saatleri:

* Esenyurt İşçi Kültür Evi önü: 11.00

* Avcılar metrobüs durağı: 11.15

* Sefaköy metrobüs durağı: 11.30

* Ayvansaray metrobüs durağı: 11.45

* Kadıköy DGB Bürosu önü: 12.00

* Kartal Üç Fidan Gençlik Kültür Evi: 12.00

Eylül, zindanlarda katliam mevsimidir!

Eylül ayı katliamlar ve direnişle birlikte anılmaktadır. Yakın tarihimizde yaşananlar bu ayın bir katliamlar ve direniş zamanı olduğunu göstermektedir. 6-7 Eylül olaylarından 12 Eylül askeri faşist cuntasına, oradan da bugüne kadar durum böyledir. Eylül ayı takvim yapraklarında kızıl karanfillerle işaretlidir.

Bu gerçek hapisane katliamları içinde geçerlidir. 21 Eylül 1995'te DHKP-C dava tutsağı Turan Kılıç, Uğur Sarıaslan ve Yusuf Bağ adlı devrimciler Buca Hapishanesi'nde katledilmişlerdir. 24 Eylül 1996 yılında ise katliam mahalli Diyarbakır zindanıdır. Diyarbakır E Tipi Hapishanesi'nde PKK dava tutsakları Ahmet Çelik, Kadri Gümüş, Cemal Çam, Edip Direkçi, M. Nimet Çakmak, E. Hakan Perişan, Rıdvan Bulut, Hakkı Tekin, Kadir Sevim, Mehmet Aslan demir çubuklarla ve işkence edilerek öldürüldüler. Katledilen tutsakların kafaları parçalanarak öldürülmesi sergilenen vahşetin boyutlarını göstermek için fazlasıyla yeterlidir.

26 Eylül 1999'da ise sermaye devletinin hedef seçtiği yer Ulucanlar hapisanesidir. Habip Gül (TKİP), Ümit Altıntaş (TKİP), İsmet Kavaklıoğlu (DHKP-C), Aziz Dönmez (DHKP-C), Ahmet Savran (DHKP-C), Halil Türker (TKP/ML), Abuzer Çat (MLKP), Zafer Kırbyık (TİKB), Önder Gençaslan (TKP/ML), Mahir Emsalsiz (TKP/ML) hem ateşli silahlarla hem de Ulucanlar hamamında saatler süren işkenceler sonucu katledilmiştir.

Ulucanlar Katliamı'nda devlet bir kez daha katil yüzünü en vahşi yöntemiyle göstermiştir. Katliam hakkında sözde inceleme yapmak amacıyla milletvekillerinden oluşan komisyon üyelerinin bir kısmı görüntüleri yarıda bırakmak zorunda kalmışlar. Daha fazla izlemeye dayanamamışlardır.

Sermaye devletince gerçekleştirilen tüm diğer katliamlarda olduğu gibi bu zindan katliamlarında da emir verenler devletin en üst makamlarıdır. Bu katliamda rolü olan katiller de yine devletin en üst makamları tarafından korunmuşlardır ve korunmaya hala daha devam edilmektedir.

Sermaye partileri / çeteleri kanla semiriyor

Kirli savaşı tek başına hükümet kurmak için yükselten saraylı yani AKP. Fantastik bir söylem olacak ama, vampir diye tanımlananların en ünlüsü Kont Drakula, AKP'lilerin yanında küçük bir yarasacak olarak kalır. İş cinayetleri sonrasında "güzel öldüler" diyenler, fitrat lafazanlığıyla Soma'da iş cinayeti işleyenler, şiddetlendirdikleri kirli savaş olmasaydı bile, kanla semirdiklerini yeterince tanıtladılar.

Ama ne ki diğer sermaye partileri de özellikle 1 Kasım seçimlerine hazırlık minvalinde, ölen askerlerin kanı üzerinden semirmeye çalışıyorlar. Caddelerdeki panolarda, özellikle CHP ve MHP'nin ölen askerler üzerine kurgulanmış REKLAMLARI var. Ve her birinde taziyeden çok, uğursuz linç "kültür"ünü pekiştirmek var. Öte yandan utanmadan hala kardeşlikten bahsediyorlar. İki yüzlülükleri, hatta bin yüzlülükleri oy için. Oy ise mecliste paraya karşılık düşüyor. Yani yalnız AKP değil, CHP, MHP de paraya çevirdikleri işçi emekçi kaniyle besleniyorlar.

Saraylı, hiç de soylu olmayan bir şekilde dün Kuran'a yaptığı gibi, bugün asker ölülerine yaparak, seçim malzemesi olarak kullanıyor. Bilal oğlunu korurken, işçi emekçi çocuklarını askere gönderip öldürüyor. AKP'den hiçbir milletvekilinin oğlu, ölmek şöyle dursun, terleyebileceği biçimde askerlik yapmadı. Peki CHP ve MHP'nin durumu farklı mı? Savaşı komuta eden genelkurmaydakilerin çocukları da terlemedi bile. Eski Genelkurmay Başkanı Doğan Güreş'in oğlu Antalya Lara plajında terlemişti ama, terlemekten kastımız bu değil.

CHP yazık ki hala barışçı bir parti olarak görülüyor. Ama barış üzerine uzun uzun söylev veren CHP savaş tezkeresine, hayır dese sermayenin ihtiyacı karşılanmayacağı için, evet, dedi. Savaş tezkeresinin de İŞİD'i değil Kürt halkını hedeflediğini, en cahil insan

bile biliyor ve görüyor. Tezkere özgülünde söylersek, CHP'nin AKP'den zerrece farkı yok. Aynı CHP, barış blokunun resmi değilse bile fiili bileşeni. CHP'ye değil, MHP'ye oy verenler bile barış blokunun eylemlerine katılması yanlış değil. Yanlış olan CHP yönetiminin barışçıl maskesine "kanmak".

Asıl sorun barışı düzen içinde sağlamaya çalışmak. Ufku düzenden ötesine geçmeyince, CHP'nin barışçıl maskesine "kanmak" da sıradan bir durum haline geliyor. Ama bu sıradanlık, barış bir yana, Kürt çocuklarının hatta 35 günlük bebelerinin katledilmesini engellemiyor.

Bugün sadece teorik bir doğru değil, güncel pratik doğru olan da, yalnızca AKP ve saraya karşı barış için mücadele edilmesi ölümcül bir hata. Sermayeye karşı mücadele edilmesi gerekiyor. Şu an kirli savaşın öznesi AKP. Ama diğer sermaye partileri özne olmaya çalışan kirli savaşın nesnelere durumundalar. Kirli savaşı yazansa sermaye sınıfı. Kirli savaşın yazarına karşı mücadele yürütülmezse, belki özne değişir, belki bir süre silahlar da susar. Ama sermaye sınıfı olduğu sürece bu denli kanlı olmasa bile, kirli savaş sürekli sürer.

Yalnız Türkiye'de değil, dünyada sermaye sınıfı kan içinde yüzüyor. Sermaye partileri /çeteleri de kanla semiriyor. Bu yüzden barış için sermayeye karşı savaşmak zorundayız. Kalıcı barış ancak sermaye yok edilince sağlanır. Sermayeyi hedef almayanlar, sermayenin yazdıklarının nesnesi oluyor. Gerçeklik bu. Çocukların bebelerin ölümünden samimi olarak acı duyuluyor. Ama acıyla dizlerimizi döven nesnelere olmanın ötesine geçip, bu acıya son vermek istiyorsak, barış istiyorsak sermayeye karşı, devrim mücadelesi vermek zorundayız.

M. Kursun

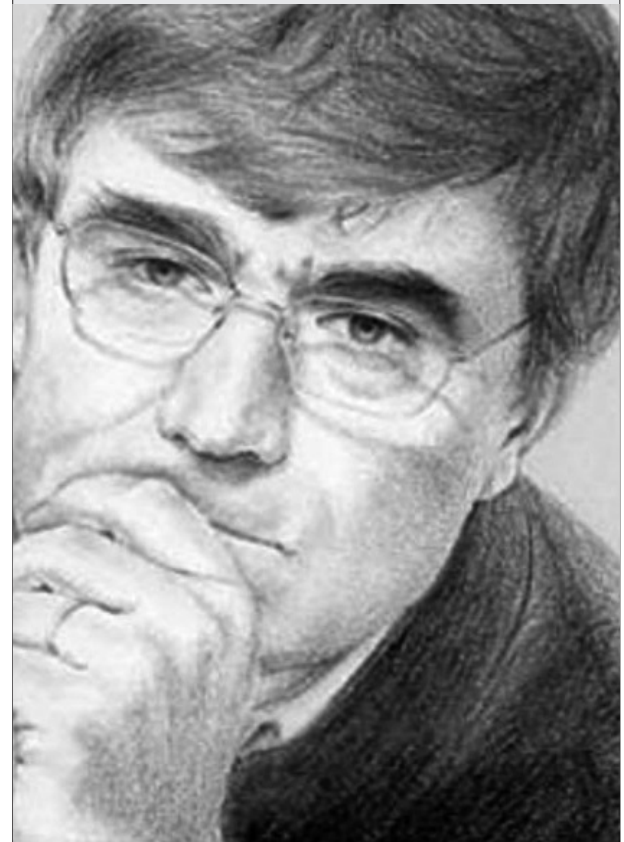
Dink cinayeti davasında yeni ifade

AGOS Gazetesi Genel Yayın Yönetmeni Hrant Dink'in öldürülmesi ile ilgili davada yıllardır ifadesi alınamayan dönemin Trabzon İstihbarat Şube Müdürü Engin Dinç'in kısa süre önce 'şüpheli' sıfatıyla ifade verdiği ortaya çıktı. Halen istihbarat daire başkanlığı yapan Dinç, dava kapsamında daha önce dile getirilen "Dink suikastında Trabzon Emniyeti İstanbul'u bilgilendirmede" ifadelerini yalanlayarak İstanbul Emniyet Müdürlüğü'nü ve İstihbarat Dairesi'ni bilgilendirdiklerini söyledi.

Dink'in katledilmesi ile ilgili olarak açılan davada, devlet tarafından planlandığı ortaya çıkan cinayetin tüm sorumluları birbirini suçlamış, İstanbul ve Trabzon'daki polis şebekesinin şefleri cinayetin sorumluluğunu birbirine atmıştı.

Yıllardır ifade vermeyen ve kısa süre önce İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı'na giderek ifade verdiği öğrenilen dönemin Trabzon İstihbarat Şube Müdürü Engin Dinç de aynı yöntemi izleyerek, o dönem İstanbul polisinin şefi olan Celalettin Cerrah'ı ve dönemin İstanbul Valisi Muammer Güler'i Dink'in öldürüleceği konusunda bilgilendirdiğini öne sürerek, "Yasin Hayal'in Hrant Dink'e yönelik bir eylem yapmayı planladığı hususu Trabzon Emniyet Müdürlüğü'nün 17 Şubat 2006 tarih ve 027248 sayılı yazısı ile gereği için İstanbul Emniyet Müdürlüğü'ne bilgi için İstihbarat Daire Başkanlığı'na bildirildi. Ayrıca İstanbul İstihbarat Şube Müdürü'nü telefon ile arayarak konuyu kendisine şifahen bildirdim" dedi.

İfadesinde, Yasin Hayal'in Hrant Dink'e yönelik suikast planı yaptığından haberi olduğunu itiraf eden Dinç, gereğinin yapılması için İstanbul İstihbarat Şube Müdürlüğü'ne ve İstihbarat Daire Başkanlığı'na bilgi verdiğini ifade ederek "Erhan Tuncel'den Dink suikastına ilişkin en önemli bilgiyi 15 Şubat 2006'da aldık. Bu bilgiyi 17 Şubat 2006'da rapora dönüştürerek Ankara ve İstanbul'a ilettik" sözlerini kullandı.

Kaçak Saray'a para yetiştiremiyorlar

İşçi ve emekçiler sefalet ve yoksulluk içinde yaşarken, kendilerine "görkemli" saraylar kuran ve şatafat dolu hayatlar yaşayan düzen temsilcileri, devlet bütçesini yağmalamaya devam ediyor. AKP'nin ebedi şefi Tayyip Erdoğan'a, daha önce neredeyse yüzde 100 oranında arttırılan bütçe ödeneğinin yetmediği, Maliye Bakanlığı tarafından sağlanan örtülü ödenekte yine artış yapıldığı belirtildi.

2017 için öngörülen miktarı bile aşarak Kaçak Saray'ın 2015 yılı ödeneğinde 148 milyon 902 bin TL artış yapan Maliye Bakanlığı, böylece saraya akıtılan ödeneği 545 milyon 902 bin TL'ye çıkardı.

Ancak, Bütçe Kanunu'nda yapılan planlamalara

göre, Kaçak Saray'ın bütçesi 2016'da 434 milyon liraya, 2017 yılında da 464 milyon 255 bin liraya yükselecekti. Son ödenekle birlikte, Kaçak Saray'ın 2015'te bütçesi, şimdiden iki yıl sonraki seviyeyi aştı. Bakanlık ödenek artışı ile ilgili açıklama da yapmadı.

Öte yandan, Kaçak Saray'ın aylık harcamalarında Haziran'dan itibaren hızlı bir artış olduğu dikkat çekti. Ocak-Mayıs arası beş aylık dönemde 77 milyon lira harcama yapılan sarayda, Haziran, Temmuz ve Ağustos'u kapsayan üç ayda 151 milyon lira harcama yapıldı. Geçen yılın ilk sekiz ayında 185 milyon lira harcama yapılırken, bu yılın ilk sekiz ayında ise 228 milyon lira harcama yapıldığı belirtildi.

TÜİK Haziran 2015 işgücü istatistiklerini açıkladı

Türkiye İstatistik Kurumu (TÜİK), açıkladığı işgücü İstatistikleri Haziran 2015 raporunda Mayıs, Haziran ve Temmuz aylarını kapsayan dönemde işsizlik oranının 0,5 puan artışla yüzde 9,6 seviyesine geldiğini belirtti. Bir önceki yılın aynı dönemine oranla işsiz sayısı 226 bin kişi artarak 2 milyon 880 bin kişi oldu.

Bu dönemde tarım dışı işsizlik oranı 0,6 puanlık artış ile yüzde 11,7 olurken; daha önce İŞKUR'un açıkladığı verilerde olduğu gibi en büyük işsizlik oranının 15-24 yaş grubunu içeren genç işçilerde görüldüğü açıklandı. 15-24 yaş grubunda işsizlik oranı 1 puanlık artış ile yüzde 17,7 oldu.

15-64 yaş grubunda ise bu oran 0,4 puanlık artış ile yüzde 9,7 olarak gerçekleşti.

İşgücü oranında katılımın arttığına iddia edildiği TÜİK verilerinde kayıt dışı çalışanların oranının ise yüzde 34,6 olarak gerçekleştiği belirtildi.

Mevsim etkilerinden arındırılmış işsizlik oranı ise 0,2 puanlık artış ile yüzde 10,4 oldu.

İşsizlik oranları hakkında açıklanan bu verilerin kayıt dışı çalıştırılanların oranı göz önüne alındığında çok daha fazla olduğu ise açık bir gerçek. Ayrıca İŞKUR'un işsiz sayısını 3 milyon 219 bin 934 olarak açıklamasına karşın TÜİK'in açıkladığı işsiz sayısının daha düşük olması da araştırmada "iş arama kanallarını kullanmayan ve işe başlamaya hazır olduğu halde bu nedenle işsiz sayılmayanların" hesaplanmamasından kaynaklanıyor.

Kimyasal devlet terörü Kore gündeminde

Biber Gazı Yasaklansın İnisiyatifi yaptığı açıklamada, Türkiye'ye sadece 2014 yılı içinde 1 milyon 341 bin 270 adet biber gazı fişeği satan DaeKwang'ın bu ticareti durdurması için yaptıkları girişimlerin Güney Kore kamuoyunda da gündeme geldiğini belirtti. Kolluk güçlerinin son dönemde açık bir imha politikası yürüttüğüne dikkat çekilen açıklamada diğer yandan bir kimyasal silah olan biber gazının da kullanımının sürdüğü belirtildi.

Türkiye'ye gaz satışı yapan firmalardan DaeKwang'ın Türkiye'ye ihracatını sürdürdüğü, 2015 yılında 1 milyon 730 bin 746 adet fişek satıldığı, 2015 yılında bundan 17 milyon dolar gelir elde ettiği ifade edilen açıklamada, Kore'de World Without War (Savaşsız Bir Dünya), Uluslararası Af Örgütü- Kore ve People's Solidarity for Participatory Democracy (Katılımcı Demokrasi için Halk Dayanışması) örgütlerinin Türkiye'ye biber gazı ihracatının durdurulması yönünde çağrı yaptığı ifade edildi. Ayrıca Güney Kore meclisinde Güvenlik ve Kamu İdaresi komisyonunda başkan yardımcılığı yapan milletvekili Jeong Cheongrae tarafından da Türkiye'deki insan hakları ihlallerinin dile getirildiği ve Berkin Elvan'ın katledilişine vurgu yapıldığı üzerinde durulurken mektubun Kore Savunma Tedarik Ajansı'na (DAPA) iletiliğinin altı çizildi. Biber gazı satışlarıyla Güney Kore'nin de Türkiye'de yaşanan ölümlerden sorumlu olduğuna dikkat çekilirken dayanışma ihraç etme çağrılarını yaptı.

"Madımak'ı yaşadık"

Geçtiğimiz hafta Komünist Parti Kırşehir İl Yönetim Kurulu Üyesi Sait Akıllı'ya ait Gül Kitabevi'nin iki katlı binası, HDP'ye yönelik saldırıdan dönen onlarca kişi tarafından yakıldı. Saldırganlar 38 yaşında, bir çocuk babası Akıllı'yı da döverek kaçarken ikisi kadın dört kişi, kendi imkanlarıyla arka pencereden kaçtı. Sait Akıllı Radikal'de yer alan haberde "Yarım saat daha geç kalsaydık, biz kendimiz tahliye etmeseydik, ikinci bir Madımak Vakası olması işten bile değildi. 22 yıl önce Madımak'ta hayatını kaybeden insanların neler yaşadığını anladık" dedi.

Akıllı, ilk olarak kitabevinin karşısındaki HDP il binasına faşistlerin saldırdığını, buraya "verebildikleri kadar zarar verdiklerini" belirtirken 300-500 kişilik topluluğun ardından kitabevini taşıdığını ve teşhir amaçlı dışarda bulunan çanta vb. Malzemeleri ateşe verdiklerini ifade etti. İçeride alevlerin yükseldiğini ve üst katta dumandan dolayı soluk alamaz hale geldiklerini belirten Akıllı, içeriye molotof kokteyli de atıldığını kaydetti. İçeri giren üç saldırganın kendisine saldırdığının altını çizen Akıllı, sonra üst kata çıkarak dayısının yardımıyla içerdekileri tahliye ettiklerini dile getirdi.

Polisin yeterli sayıda olmadığını ve bir 'güvenlik' önlemi alamayarak seyirci kaldığını vurgulayan Akıllı, "burası pilot bölge seçildi" tahmininde bulundu. Hukuki süreci başlattıklarına değinen Akıllı, son olarak kitabevini aynı yerde yeniden açacağını ifade ederek "bu tabloyu tersine çevirmek zorundayız" dedi.

Sağlıkta şiddete karşı emekçilerin öfkesi büyüyor

Devletin sağlık alanındaki saldırıları, sağlık emekçilerini hedef göstermesi ve emekçilere yönelik baskılar artarken emekçilerin de öfkesi büyüyor. Sağlık emekçileri geçtiğimiz hafta kendi hastanelerinde yaşadıkları saldırıları protesto ettiler.

Cerrahpaşa'da şiddet, hakaret ve tehditlere karşı iş bırakma

Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Kliniği'nde çalışan asistan Dr. Gözde Apaydın 9 Eylül'de bir hasta yakını tarafından saldırıya uğrayarak darp edildi. Saldırının ardından 11 Eylül'de iş bırakan asistan hekimler, eylemleri sırasında önce tekrar aynı kişinin, ardından da acil servisten sorumlu öğretim görevlisi Prof. Dr. Halit Çam'ın saldırılarına maruz kaldı. Sağlıkta şiddet ve baskılardan öfkeleri büyüyen asistan hekimler Sağlık Emekçileri Sendikası (SES) Aksaray Şubesi ve İstanbul Tabip Odası'nın desteğiyle birlikte 15 Eylül günü hastane bahçesinde eylem gerçekleştirdi. Halit Çam hakkında soruşturma başlatılmasının ve soruşturma sürecinde de görevden uzaklaştırılmasının talep edildiği eyleme çok sayıda hasta ve hasta yakını da alkışlarıyla destek verdi.

İlk olarak SES Aksaray Şube Başkanı **Aydın Erol** söz alarak şiddeti ve Çam'ın tutumunu teşhir edip taleplerini dile getirdi. Ardından İÜ Demokratik Üniversite Girişimi Sözcüsü Prof. Dr. **Raşit Tükel** söz alarak Cerrahpaşa Yönetimi ile sağlıkta şiddete dair bir görüşme yaptıklarını, sonra da asistan hekimlerle toplandıklarını belirtti. Tükel konuşmasında, "Maalesef bir öğretim üyesi yaptığı bu konuşmayla aynı kişinin tekrar şiddet uygulamasına zemin açmıştır" diyerek Prof. Dr. Halit Çam'ın tutumunu teşhir etti. Asistanlara yönelik hakaret ve mobbinglere de değinen Tükel, bu duruma karşı mücadelenin süreceğini ifade etti. Saldırıya uğrayan **Dr. Gözde Apaydın** da sonrasında yaptığı konuşmada, yaşadığı saldırıyı teşhir ederek kendisine destek olan hocalarına ve tüm asistanlara teşekkür etti.

Son olarak okunan basın açıklamasında saldırıya değinildikten sonra Çam'ın Dr. Gözde Apaydın'a

"Zaten evlendiğin zaman kocandan da dayak yiyeceksin. Bunlar olağan şeyler" dediğini, hakaret ve tehdide maruz kalan acil doktoruna ise "O beyaz önlüğü giyiyorsan bu durumlarla baş etmesini bileceksin" dediğini aktardı. Çam'ın olay sırasında ettiği hakaretler, tehditler teşhir edilirken devamında da Özel Güvenlikleri asistanların üzerine saldırttığı belirtildi. Açıklamanın sonunda Halit Çam hakkında soruşturma açılması ve bu soruşturma sonuçlanana kadar can güvenliklerinin tehdit altında olacağından dolayı Çam'ın görevinden uzaklaştırılması talep edildi. Talepleri gerçekleştirilene kadar Çocuk Sağlığı ve Hastalıkları Anabilim Dalı asistanları olarak iş bırakma eylemlerinin süreceği vurgulanarak açıklama sonlandırıldı.

Ege Üniversitesi'nde eylem

10 Eylül günü Ege Üniversitesi Hastanesi Acil Servis Ünitesi'ne köpek ısırması şikayetiyle başvuran bir Suriyeli, tedavi sırasında yakınında bulunan enjektörle serviste görevli hemşire Aysun Erdoğan'a saldırdı. Erdoğan'a yönelik saldırı, sağlık emekçileri tarafından 14 Eylül günü yapılan eylemle protesto edildi. Acil Servis önünde toplanan Türk Sağlık-Sen ve Sağlık ve Sosyal Hizmet Emekçileri Sendikası (SES) üyesi sağlık emekçilerinin gerçekleştirdiği eylemde sağlık çalışanlarına yönelik şiddetin bir an önce son bulması ve hastanelerde gerekli güvenlik önlemlerinin alınması istendi. Açıklamanın ardından sağlık görevlileri saldırıya uğrayan Aysun Erdoğan'a çiçek verip geçmiş olsun dileklerini ilettiler.

Halk Sağlığı Müdürlüğü'nden açıklama

İzmir Halk Sağlığı Müdürlüğü olayın yaşanmasının ardından yaptığı yazılı açıklamada, söz konusu hastanın Aydın'ın Didim İlçesi'nde yaşadığı, Muğla'nın Bodrum İlçesi'nde çalıştığı ve 2-3 ay arayla Suriye'ye giriş-çıkış yaptığı, geçen Temmuz Suriye'ye gittiği sırada, ailesine ait köpek tarafından sol ayağından ısırıldığı belirtildi. Açıklamada ayrıca, Suriyeli hastanın köpeği öldürdüğü, Türkiye'ye döndükten sonra şikayetlerinin ortaya çıktığı ve 9 Eylül günü de İzmir'e sevk edildiği bildirildi. Tedavisi süren hastadan, gerekli numunelerin alınması için Halk Sağlığı Müdürlüğü Bulaşıcı Hastalıklar Kontrol Programları Şubesi'nden de bir ekibin görevlendirildiği belirtildi.

Kızıl Bayrak / İstanbul-İzmir

"Tüm sorumlular cezalandırılmalı"

Ostim-İvedik Patlamalarında Adalet Arayan İşçi Aileleri ve gönüllü hukukçuları, 9 Eylül günü sonuçlanan mahkeme hakkında açıklama yaparak mahkeme kararını yetersiz bulduklarını ve tüm sorumluların yargılanması yönünde mücadeleyi sürdüreceklerini belirtti.

Davayla ilgilenen gönüllü hukukçuların ortak değerlendirmesinde mahkeme kararlarının ve verilen cezaların yetersiz olduğu, haklarında 4 buçuk yıldır soruşturma devam eden kamu idarelerinin davaya dahil edilmediği eleştirildi. İşverenlerin beraat etmesine de tepki gösterilirken işyerinin ruhsatsız olduğu ve iş güvenliği önlemlerinin alınmadığı

vurgulandı. Kararın takipçisi olunacağına altı çizilirken bütün sorumluların yargılanması ve caydırıcı ceza verilmesi talep edildi.

Adalet Arayan İşçi Aileleri'nden Dilek Gürer ve Nihat Gürer de benzer tepkilerini ve tüm sorumluların yargılanması taleplerini yineleyerek davaların takipçisi olacaklarını ifade etti. "8 duruşma boyunca bizden desteğini esirgemeyen Adalet Arayana Destek Grubu'na, gönüllü hukukçularımıza, Adalet Arayan İşçi Aileleri'ne, duruşma öncesinde yaptığımız basın açıklamalarına gelen basın emekçilerine ve tüm dostlarımıza teşekkür ederiz" sözleriyle açıklama sona erdi.

Kubilay Boya işçileri üretimi durdurdu

Aliağa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Kubilay Boya'da patronun bir işçiyi işten atması üzerine 50 işçi direniş başlattı. Petrol-İş Sendikası'na üye bir işçinin işten atılması üzerine başlayan direnişte 11 Eylül'de Petrol-İş Sendikası Aliağa Şube yöneticileri de fabrika önüne geldi.

Aliağa Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan Kubilay Kimya ve Boya San. Tic. Ltd. Şti.'de çalışan işçiler çalışma koşullarının iyileştirilmesi adına anayasal haklarını kullanarak Petrol-İş Sendikası'na üye oldu. Örgütlenme mücadelesi devam ederken sendikaya ve örgütlü işçinin birliğine tahammül edemeyen Kubilay Boya patronu ise sendikal oldukları gerekçesiyle 3 işçiyi zorunlu izne çıkardı ve izni biten bir işçi fabrikaya gittiğinde iş akdini fesh etti. Bunun üzerine Petrol-İş Sendikası üyesi 50 işçi, işten atılan arkadaşlarının geri alınması ve sendikal haklara yönelik saldırıları protesto etmek için direnişe geçti.

Petrol-İş Sendikası Aliağa Şube Başkanı Ahmet Oktay işçi çıkarımıyla ilgili olarak şunları dile getirdi:

"Sendika üyesi kardeşimizin iş akdini çalıştığı fabrika feshetti. Biz işverenle görüşmeye çalıştık ama

görüşmeye yanaşmadılar. Şu an sendikaya üye olan arkadaşlarımız burada işi bıraktılar. Sabah bir basın açıklaması yaptık. Bizim talebimiz bellidir. Burada artık toplu sözleşmeli sendikal bir işyeri olmasıdır. Bizler de bununla ilgili bugüne kadar gerekli mücadeleyi verdik. Bugün yaşadıklarımız, yeni bir mücadelenin burada hayata geçmesidir. İş akdinin feshedilmesiyle birlikte işvereni aradık ama açmadılar, ulaşamadık. İşçi çıkarımıyla ilgili olarak aldığımız duyurum ise çıkarımların devam edeceğidir. Biz gerekli mesajı verdik. Mücadelemiz bu arkadaşlarımız tekrar içeriye girinceye kadar devam edecektir. Bakanlık kayıtlarında fabrikada çalışan 89 işçi olduğu görülüyor. 51 işçimiz sendikamıza üye. Sabah yaptığımız basın açıklamasından sonra içeriye girmeye çalıştık fakat patron kapıyı kapadı. Görüşmeyi kabul etmedi. Mücadelemiz devam edecektir."

Sendikadan yansıyan bilgilere göre atılan işçi için 17 Eylül'den itibaren hukuki süreç başlatılarak Çalışma Bakanlığı'na yetki başvurusu yapılacak. Kapı önünde direniş devam ettirilmeyerek işe iade davası açılacak.

Kızıl Bayrak / İzmir

Maden patronlarından iş müfettişlerine tehdit

Maliyeti düşürmek ve daha fazla kâr sağlamak için iş güvenliği ve işçi sağlığı önlemlerini almayan, bu nedenle meydana gelen katliamlarda yüzlerce işçinin hayatını kaybetmesinin sorumlusu olan maden patronlarının iş müfettişlerini tehdit ettikleri ortaya çıktı.

Müfettişleri dayakla tehdit eden patronlar adına açıklama yapan Zonguldak Esnaf ve Sanatkarlar Odası Başkanı Coşkun, müfettişlerin dayak yiyebileceğini iddia ederek üstü kapalı bir şekilde müfettişleri suçladı. Müfettişlerin denetime "biraz şartlı geldiğini" ve uzun sürede ancak giderilebilecek arızalar nedeniyle işletmelerin kapatılmakla karşı karşıya kalabildiğini belirten Coşkun valinin ise meseleye duyarlı

yaklaştığını ifade etti.

İş Müfettişleri Derneği yetkilileri tarafından yapılan açıklamada tehditlerin kendilerine kadar ulaştığı belirtilerek iş güvenliği ve işçi sağlığı tedbirlerinin sorumluluğunun da müfettişlere yıkıldığından dem vuruldu. Kendilerinin hedef haline getirildiğinden yakınan müfettişler, "kimi işverenlerce" işlerini yapmalarının engellenmeye çalışıldığını, tehditlere maruz kaldıklarını vurguladı. Müfettişlerin de çalışanların karşı karşıya olduğu riskleri yaşadıkları ve kendi görevlerinin de ne kadar zor olduğu ortaya konarak bütün taraflara, işçi ve işveren örgütleriyle birlikte yetkili mercilere duyarlı davranmaları çağrısı yapıldı.

SF Deri işçileri için küresel eylem!

İzmir Gaziemir Serbest Bölge'de yer alan ve dünyaca ünlü Mulberry'ye üretim yapan SF Deri firmasında sendikalaştıkları için işten çıkarılan 14 işçinin başlattığı mücadele için Asya, Amerika ve Avrupa'nın bir çok ülkesinde Mulberry mağazaları önünde eylem çağrısı yapıldı.

DERİTEKS Sendikası SF Deri işçileri için ilan edilen küresel eylem günü kapsamında Tuzla Deri Organize Sanayi Bölgesi'nde eylem gerçekleştirdi. Uyguner Deri işçileri, İzmir'deki sınıf kardeşleri için "Long live international solidarity!" (Yaşasın uluslararası dayanışma!) yazılı dövizler ve DERİTEKS flamaları taşıdı.

"Sendikalaştıkları için işten atıldılar"

Eylemde söz alan DERİTEKS Sendikası Eğitim ve Örgütlenme Uzmanı Engin Çelik, işten çıkarılan 14 işçinin sürdürdüğü mücadeleyi hem ulusal hem de uluslararası alanda kamuoyuna duyurmaya çalıştıklarını belirtti.

İşçilerin karşılaştığı problemlerin tüm dünyada çeşitli demokratik kitle örgütlerinin tepkisine neden olduğuna dikkat çeken Çelik, şunları söyledi:

"Özellikle bu tepkiye neden olan şey, İzmir'deki deri firmasında çalışan arkadaşlarımızın çok büyük bir marka için üretim yapıyor olmaları. Bir çantasının yaklaşık bin avroya satıldığı bir marka. İşçiler de asgari ücretin biraz üstünde bir ücretle çalışıyor. Kötü muameleye maruz kaldıkları için sendikalaşma yoluna gittiler ve işten atıldılar."

Kendilerinin SF Deri işçilerine destek için toplandıklarını anlatan Çelik, "İki temel isteğimiz; sendika hakkına saygı duyulması ve işten çıkarılan işçilerin geri alınmasıdır" ifadelerini kullandı.

DERİTEKS, sosyal medya hesabında da Danimarka CCC ve Kamboçya İşçi Federasyonu'nun da Mulberry'yi teşhir eden eylemler yaptığını belirtti.

Hukuk, polis, medya: Hepsi patrondan yana!

Tuzla'da kurulu Pamsan Klima Fabrikası'nda ücretlerinin ödenmemesi ve patronun malları kaçırma girişiminde bulunması üzerine direnişe başlayan işçilerle konuştuk. Direnişi sürdüren işçiler, patronun oyunlarını ve tehditlerini anlattılar, hukukun ve polisin patronun yanında olduğunu gördüklerini belirttiler.

Patrondan işçiye dost olmaz!

Serkan Kırlangıç: Bunca yıl çalışmamız, emeğimiz görmezden gelinmeye çalışıldı. Yıllarca "Biz bir aileyiz" diyen patronlar şimdi biz işçileri hiçe saydı.

Fabrikanın işleri iyi giderken, büyürken, daha da fazla iş alabilmek için bizden hep özverili olmamız isteniyordu. İşler kötü gittiğinde ise yine biraz dışımızı sıkmamız gerektiğini söylüyorlardı bize. Yani fabrika büyürken de küçülürken de zararlı çıkan hep biz oluyorduk. Sürekli idare ettik, onlar sürekli işçiyi sömürdüler.

Biz direnişe çıkmadan 4 yıl boyunca maaşlarımızı düzenli alamıyorduk, birçok sıkıntı yaşıyorduk. Ama işçiler olarak yan yana gelip zam ya da yaşadığımız sıkıntılarla ilgili düşüncelerimizi kendi aramızda toplanıp patrona iletmiyorduk. Patronla işçi arasında büyük bir uçurum var; ustabaşı, şef, bölüm sorumlusu... İşçi olarak patronla karşı karşıya gelemiyoruz.

Üç ay maaş alamadık, patron malları kaçırma girişiminde bulundu ancak o zaman bir araya geldik. Avukat bulduk, hukuksal süreç başladı ama bir ilerleme kaydedemedik.

Ben direniş sürecinde şunu anladım: Türkiye'de işçiye önem verilmiyor ve patrondan işçiye dost olmaz!

İşçiden yana hukuk yok

Mustafa Ok: Pamsan patronu bize haklarımızı vermemek için elinden geleni yapıyor. Şunu iyi biliyoruz ki patronlar iflas etmiyor, işçiler iflas ediyor. Hukuk da işçileri önemsemiyor. 50 kişinin olduğu yerde çoğunluk şikayetçi olsa da görmezden geliniyor. Haftalardır patronun sadece bir ödeme planı çıkarması için beklemiş olduk. Sadece bir ay, Haziran ayından

kalan paralarımız için bir ödeme yapılacağı söylenmiş. Hiçbir yerde işçiden yana hukuk yok!

Mevzuatlar da polis de patronlardan yana

Aylin Keskin: Satış sorumlusuyum, 14 yıldır çalışıyorum Pamsan'da. 4 yıl boyunca maaşlarımızı düzenli alamıyorduk. Son olarak ise patron fabrikadan malları, hammaddeyi, makineleri kaçırmak istedi. Sürekli idare etmiştik patronu. En son malları kaçırma girişiminden sonra eyleme geçtik.

Her gün buraya gelemiyorum, çocuğu olan bir kadın olarak. Destek olmak için geliyorum, burada aile geçindiren işçi arkadaşlarımız var eşleri çalışmayan. Onlara daha fazla destek için geliyorum.

Kanuni yollardan çok uzun sürecek, etkiye tepki vermek gerekir. Patronları afişe ederek, onları yıldırarak kazanabiliriz.

İşçiler patronlara kesinlikle güvenmesinler, patronlar sürekli sömürüp bizleri kandırıyor. Mevzuatlar da polis de hep patronlardan yana.

Bizim paramızla bizi tehdit ediyor

Kadın işçi: Burada 8 aydan beri çalışıyorum. Maaşımızı bile 3-4 taksitle alıyorduk. Sosyal Güvenlik Kurumu'nu aradım "ne yapabilirim" diye. Sonrasında zaten patronun malları kaçırdığını duyduk fabrikadan ve direnişe başladık. Başladıktan sonra patronla konuşmak için toplantıya gittiğimizde ben soru sorduğum için benim üstüme yürüdü, tehdit etti.

Hatta o anın video kayıtları vardı, *Cihan Haber Ajansı* koymuştu internete. Fakat sonra patron baskısı yüzünden videoyu kaldırdılar ve sonrasında patronun istediği bir haber yapıldı. İnternette de görebilirsiniz. Önce bizimle ilgili haber vardı sonra onu kaldırıp patronu aklayan bir haber koyuldu ajansın sitesine, firmanın 46 yıllık bir firma olduğuna dair.

Patron beni öncü olarak gördüğü için devamlı tehdit ediyordu. En sonunda fabrikadan bir şeyler çaldığını söyledi. Hard disklerini ve flashlarını çalmışım! Tutanak tutturdu bu şekilde. Hatta bu yüzden polisler bizi ifadeye çağırdı. Bize diyor ki "Eğer şimdi çalışmaya başlarsanız, hepinizin parası 45 bin TL tutuyor, bunu öderim." Adam bizim paramızla bizi tehdit ediyor. Sen önce bizim hakkımızı ver sonra çalış- çalışma de. Hakkımızı alana kadar devam edeceğiz.

Borçlar kapanmadı, daha da büyüdü

Kadın çalışan: 5 yıldır çalışıyorum, satış bölümünde satış sorumlusuyum. Önce yerimiz Dragos'taydı, daha oradayken avanslarımız kalkmaya başladı, gecikmeler başladı. Sonra Pendik'e ve daha sonra Tuzla'ya taşındık. Durum kötüleştiçe taşınmaya devam ediyorduk. "Borçları kapatırız" dediler ama kapanmadı, daha da büyüdü. Sonra gecikmeler iyice arttı ve patronun malları gizlice fabrikadan kaçırdığını haber alınca direnişe başladık. Ben satış bölümündeyim ama herkese aynı haksızlık yapıldığı için aynı anda direnişe çıktık. Umarım kazanırız.

Kızıl Bayrak / Kartal

IFF Aroma işçileri kıyıma karşı direniyor

Gebze Organize Sanayi Bölgesi'nde bulunan IFF Aroma Esans Sanayi ve Ticaret A.Ş.'de Tek Gıda-İş'e üye olan Murat Erzurum ve İlkay Akgün adlı işçilerin 7 Eylül'de işlerine son verilmesi üzerine işçiler, ilerleyen günlerde üretimi durdurdu. İşten atma saldırısını protesto eden işçiler, 11 Eylül günü de fabrika önünde direnişe başlayan arkadaşlarına destek verdi.

Sendikada örgütlenme hakkını kullandığı için işten atılan Murat Erzurum yaptığı açıklamada, anayasal haklarını kullanarak fabrikaya sendika getirmek istediklerini belirterek anayasa sınırlarında işleyen süreçte "işveren bize baskı yapmaya başladı. Burada

8-9 senedir çalışan arkadaşlarımız var" ifadelerini kullandı.

Yasal haklarını kullanmalarına rağmen işçilerin işine son veren şirketin avukatı Selin Gürel ise yazılı açıklama yaparak işçilerin eyleminin 'yasadışı' olduğunu iddia etti. İşçilerin yasal haklarını kullanmasına karşı şirketin de yasal hakkını kullanarak yetki belgesinin iptali için dava açtıklarını belirten Gürel, dava sürecinin işlediğini ve sendikadan kendilerine herhangi bir yanıt vermemekle yetkisini kaybettiğini öne sürdü. Gürel bu "yetki kaybından" dolayı da eylemlerin 'yasadışı' olduğu iddiasında bulundu.

Yolsuzluğa, rüşvete, mezhepçiliğe, ırkçılığa, silahlanmaya, sosyal yıkıma karşı

Yeni toplumsal

Son haftalarda Ortadoğu, Asya, Latin Amerika, Avrupa ülkelerinde gerçekleşen kitle eylemleri, yeni bir toplumsal hareket dalgasının ipuçlarını veriyor. Birbirinden bağımsız olmakla birlikte dört kıtaya yayılan kitlesel eylemler, kapitalist emperyalizmin döne döne ürettiği yapısal sorunlara karşı işçi ve emekçilerde biriken tepkinin dışı vurumudur.

Bu hareket kısa sürede büyük bir dalgaya dönüşmezse bile, toplumsal hareketlerin gelişme eğilimini hissettirmesi bakımından önem taşıyor. İşçi ve emekçileri isyan ettiren sorunları kapitalizm her gün yeniden üretiyor. Bu da toplumsal hareketi kaçınılmaz kılan nesnel koşulları oluşturuyor. Zira sistem bu yapısal sorunları aşma gücü ve yeteneğinden yoksundur.

Aynı anda dünyanın dört bir yanında...

Irak, Lübnan, Japonya, Endonezya, Malezya, Guatemala, Danimarka başta olmak üzere pek çok ülkede aynı günlerde yaygın kitlesel eylemler gerçekleştirildi. Farklı sorunların birikiminin ürünü olan eylemlerde yolsuzluk, rüşvet, dinci/mezhepçi politikalar, yabancı düşmanlığı, silahlanma/militarizm, sosyal yıkım yaratan neoliberal politikalar, kadına yönelik şiddet protesto edildi. Sömürü ve yağma düzeni kapitalizmin ürettiği sorunların protesto edildiği eylemlerde işçi ve emekçiler, egemenlerin karşısına

somut taleplerle çıktılar. Pek çok ülkede on binlerin katılımıyla gerçekleştirilen eylemler hem yaygınlık hem kitlesellik açısından dikkat çekti.

Kapitalist sistemdeki çürüme ve kokuşmanın vardığı boyutu ortaya koyan sorunların faturası, burjuva iktidarların arsız politikalarıyla işçi ve emekçilerin sırtına yıkılıyor. Çirkefini etrafa saçan kapitalizm, işçi ve emekçileri kullanıp ortalığı temizleme taktiğine başvuruyor. Emekçilerin suskun oldukları dönemlerde işe yarayan bu rezil yöntem, kitlelerin harekete geçtiği yerde ise, burjuvazinin bu fütursuz politikası işe yaramaz hale geliyor.

Aynı dönemde dünyanın farklı kıtalarındaki ülkelerde gerçekleşen kitlesel eylemler, işçi ve emekçilerin hem kapitalizme hem ürettiği rezaletlere artık katlanmak istemediklerini ortaya koyuyor. Kuşkusuz ki, bu sınırlarda kalan eylemlerle gerici burjuva rejimlere geri adım attırmak kolay değil. Zira hem sıkışma içinde bulunmaları hem saldırganlıktaki pervasızlıkları, onları dize getirmenin ancak daha militan daha kitlesel daha uzun soluklu bir mücadele ile mümkün olacağına işaret ediyor.

Lübnan: Yolsuzluğa, rüşvete, dinci/mezhepçi yönetime karşı direniş

Fransız emperyalizminin uğursuz mirası olan etnik/dinsel/mezhepsel esasa göre yönetilen Lübnan'da,

uzun süredir bir yönetim krizi yaşanıyor. Zira bu yapı hem çok parçalı hem dış müdahaleye açık bir yönetimi kaçınılmaz kılıyor. Nitekim Lübnan hükümetinin altyapı hizmetlerini bile karşılamaktan aciz olması, ülkenin bir yıldır cumhurbaşkanı seçememesi ve daha pek çok sorun bu çok parçalı yönetim tarzından kaynaklanıyor.

İşsizliğin yaygın, genç nüfusun yurtdışına göç oranının yüksek olduğu Lübnan'da hükümet, başkent Beyrut'ta bile uzun süre çöpleri toplamaktan aciz kaldı. Uzun zamana yayılan bu sorunun halk için ciddi bir sağlık tehdidi oluşturacak noktaya varması haftalar süren bir kitle hareketini tetikledi. Beyrut'taki iki meydanda gerçekleştirilen eylemleri "Kokunuz Çıktı" adlı platform organize etti. Kokuşmuş sistemin ortalığı kokutmasına karşı patlak veren eylemlere emekçiler, gençler, kadınlar etkin bir katılım sağladı. Siyasi alandaki etnik, dinsel, mezhepsel parçalanmaya inat kitleler meydanlarda birleşti. Zira parçalı sistemin kokuşmasının bedelini etnik, dinsel, mezhepsel aidiyetinden bağımsız olarak tüm emekçiler ödüyor.

Meydanlarda haftalar süren eylemler gerçekleştiren on binler sistemdeki rüşvetçi yozlaşmaya, sosyal sorunlara dikkat çekmenin yanı sıra etnik, dinsel, mezhepsel temele dayalı parçalı sistemi sorgulamaya da başladılar. Kent temizliği başta olmak üzere altyapı hizmetlerinin karşılanmasını talep eden emekçiler, Çevre Bakanlığı'nı işgal ederek bakanın istifasını, hükümetin gençler için istihdam alanları yaratması ve göçü durdurması için harekete geçmesini istediler.

Bazı tavizler vererek hareketi zayıflatmaya çalışan hükümetin amacına ulaşımaya çalışmayacağı belli değil. Ancak olayların nasıl sonuçlanacağından bağımsız olarak Lübnan'da gelişen bu hareket büyük bir önem taşıyor. Farklı kökenlere mensup emekçileri, gençleri, kadınları alanlarda birleştirmesi, sosyal sorunların yanı sıra etnik, dinsel, mezhepsel temelde parçalanmış sisteme son verilmesinin talep edilmesi Lübnan'ın geleceği açısından umut verici gelişmeler olarak değerlendiriliyor. Zira emekçilerin sınıfsal temelde mücadele alanlarında buluşması bu uğursuz/parçalı/rüşvetçi sistemi parçalayıp aşmanın yegane koşuludur.

Irak: Savaşın yıkımına, yolsuzluk ve rüşvete, işsizlik ve yoksulluğa isyan

Irak'ın güney kentlerinde başlayıp başkent Bağdat'a sıçrayan kitlesel eylemler devam ediyor. Petrol zengini ülkede bazen akaryakıt sıkıntısı çekilirken işsizlik, yoksulluk, hayat pahalılığı had safhada. Hal böyleyken ABD emperyalizminin 2003'teki işgalinin ardından kurulan yönetim, yolsuzluk ve rüşvete batmış görünüyor. Emperyalist işgal sonrasındaki dönemde etnik veya mezhepsel çizgiyi temel alan partilerin

Sl...

hareket dalgası

belirleyici olması Irak'taki kaotik durumu daha da derinleştirdi.

ABD'nin göz yumması Türkiye-Suudi Arabistan-Katar gibi Amerikancı rejimlerin dolaysız desteği ile palazlanan IŞİD, Irak'ın batısının önemli bir kısmını kontrol altına almaya muvaffak oldu. Kürt, Arap Şii, Arap Sünni temelde örgütlenmiş siyasi yapılardan oluşturulan işgal sonrası yönetim ülkede kontrolü sağlamakta başarısız oldu. Nitekim etnik/mezhepsel temeldeki siyasi bölünme, burjuva anlamda bir "ulusal birlik" sağlamaktan aciz olduğunu kanıtladı. ABD ile işbirlikçilerinin uğursuz müdahale ve yönlendirmelerinin önemli bir rolü olsa da, Şii temelde örgütlenen partiler de mezhepçi çizgiyi aşamadıkları için bütünleşmeyi sağlayamadılar. Emperyalist işgalle hesaplaşma iradesinden de yoksun kalan Iraklı burjuva siyasi yapılar, dar çıkarlara sıkışan ufuksuz tutumlarıyla emekçilere yaşamı zehir ettiler. Görünen o ki, kimi zaman ABD karşıtlığı ile "ulusal birlik" vurgusu yapan Sadr hareketi gibi bazı siyasal güçler ise, gelişmeler üzerinde belirgin bir etki yapma gücünden yoksun kalmış.

Emperyalist işgal ve savaşın dehşet verici yıkımına/katliamlarına yıllardır devam eden dinci terörün sivil halkı hedef alan vahşi katliamları eklendi. Bu ölümcül iklimde hüküm süren yönetimin yolsuzluk ve rüşvete batması, yoksulluk ve işsizliğe çözüm konusunda başarısız kalması, Iraklı emekçinin isyanına yol açtı. Yöneticilerin din adına hırsızlık yaptıklarını belirten emekçiler "ekmek, hürriyet, 'sivil yönetim'" talebinde bulunuyorlar. Toplumsal sorunların çözülmesini talep eden, petrol gelirlerinin yiyici bir azınlıkla büyük şirketler tarafından gasp edilmesine tepkili olan on binler, talepleri kabul edilene kadar mücadeleye devam edeceklerini ifade ediyorlar.

Suriye'de olduğu gibi, ABD işbirlikçisi Türkiye-Suudi Arabistan-Katar "şer üçlüsü"nü eylemleri hedefinden saptırmak için çaba harcadıkları, bu amaçla kuklalarını alana sürdüklerine dair ciddi veriler var. Buna karşın eylemi örgütleyen ve sürdürmekte kararlı olan güçlerin buna prim vermedikleri gözleniyor.

Iraklı işçi ve emekçiler ciddi handikaplarla karşı karşıya bulunuyorlar. İşsizlik/yoksulluk belası, siyasi arenaya hakim etnik/mezhepsel bölünme, yolsuzluğa batmış bir yönetim, IŞİD belası, emperyalist işgalin fiili yıkımı ve bıraktığı uğursuz miras gibi ciddi sorunlarla boğuşan emekçilerin başlattıkları direniş önemli bir başlangıçtır. Etnik/mezhepçi ayrımın aşılması, gerici müdahalelere karşı net bir duruşun sergilenmesi, hükümetin belli talepleri karşılamaya zorlanması, geleceğin sınıf eksikli devrimci mücadelesinin yolunu açabilir. Olayların bu yönde gelişmesi durumunda -ki emekçiler için başka bir çıkar yol da yoktur- bu kararlı kitle hareketi ilk amacına ulaşmış olacaktır.

Kapitalist sistemdeki çürüme ve kokuşmanın vardığı boyutu ortaya koyan sorunların faturası, burjuva iktidarların arsız politikalarıyla işçi ve emekçilerin sırtına yıkılıyor. Çirkefini etrafa saçan kapitalizm, işçi ve emekçileri kullanıp ortalığı temizleme taktiğine başvuruyor.

Japonya'da silahlanma karşıtı gösteriler

Kitlesele eylemlerin yaşandığı bir diğer ülke Japonya'dır. Ekonomik alanda "dev" bir güç kabul edilen Japon emperyalizmi siyasi, askeri, diplomatik alanlarda ise halen bir "cüce" konumundadır. Fırsat buldukça bu dengesizliği dile getiren Japon rejiminin şefleri, maruz kaldıkları "haksızlığın" giderilmesi gerektiğini hatırlatıyor. Ekonomik gücüne paralel bir siyasi, askeri, diplomatik güç kazanmanın yollarını arayan Japon burjuvazisi, bu yönde somut adımlar atmaya çalışıyor.

Asya/Pasifik'te Çin'le hegemonya rekabetinde bulunan ABD'nin işbirlikçisi olan Japonya, ikinci paylaşım savaşı yenilgisinden sonra kendisine dayatılan "pasifist" hükümlerin sonucu olan askeri kısıtlamaları ortadan kaldırmaya çalışıyor. Anayasadaki "pasifist" hükümleri silip savaş aygıtına dış ülkelere saldırı gerçekleştirme yetkisi vermeye hazırlanan Japon emperyalizmi, militarist yüzünü yeniden göstermeye başladı. Yeni bir silahlanma hamlesi eşliğinde atılan bu adımlar Japon işçi ve emekçilerin sert tepkisine yol açıyor.

Şinzo Abe başkanlığındaki gerici hükümetin atmaya

çalıştığı militarist adımlar Japon emperyalizminin militarist/faşist geçmişini hatırlattı. Buna tepki gösteren on binlerce işçi, emekçi ve genç, rejimin silahlanma ve savaş politikasını kitlesele sokak eylemleriyle protesto etti.

Bu militarist girişime karşı Tokyo'da sokağa çıkan on binlerce kişi, 1960'lı yıllardan bu yana ülkedeki en kitlesele eylemlerden birini gerçekleştirdi. Bu adımın Japonya'yı ABD emperyalizminin yedeğinde yeni savaşlara sürükleyeceğine dikkat çeken eylemciler, "Abe diktatör müsün!", "Asla affetmeyiz!", "Faşist bozguncular!" yazılı dövizler taşıdı. Bu arada yapılan anketler, halkın çoğunluğunun Abe hükümetinin militarist girişimine karşı olduğunu ortaya koydu.

Japon hükümetinin militarist hamlesi, kapitalist devletlerin güç buldukları anda emperyalist/yayılmacı politikalara yöneldiklerini bir kez daha kanıtlamıştır. İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı'nda Naziler safında katılan Japon emperyalizmi hem milyonlarca insanın katledilmesinin suç ortağı olmuş, hem ABD'nin attığı atom bombalarıyla pekişen Japonya'nın ağır bir yıkıma uğramasına yol açmıştı. Bunun farkında olan Japon işçi ve emekçiler, yeni bir yıkım ve felaketi önlemek için militarizme karşı mücadele ediyor. Abe hükümetinin

bu militarist hamlesinin durdurulması büyük bir önem taşıyor elbet. Buna karşın militarizm ve savaş tehlikesini tamamen ortadan kaldırmak için kapitalist sistemi de ortadan kaldırmak şarttır.

Malezyalı emekçiler yolsuzluğa karşı ayakta!

Ücretli emeğin sermaye tarafından sömürsüne dayanan kapitalizm aynı zamanda bir kumarhane, hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet düzenidir. İşçi sınıfının ürettiği artı-değere el koyan kapitalistler, yağmadan daha çok pay almak için birbirleriyle alabildiğine iğrenç bir rekabet ve kapışmaya girişirler. Bir kısmı artı-değerden "yasal" zeminde pay alırken, bir kısmı burjuva hukukunu da ayaklar altına alarak payını arttırır. Tıpkı 17-25 Aralık hırsızlık, yolsuzluk, rüşvet skandalında AKP şefi ile bakan kılıklı müritlerinin yaptığı gibi...

Son günlerde yolsuzluğa karşı kitlesel gösterilere sahne olan Malezya'da da, başbakan Necip Rezak'ın 700 milyon dolarlık bir vurgun gerçekleştirdiği ortaya çıktı. Başkent Kuala Lumpur başta olmak üzere ülkenin çeşitli kentlerinde sokaklara dökülen on binler, 1MDB adlı devlet fonundan 700 milyon dolarlık vurgun yapan başbakan Necip Rezak'ın derhal istifa etmesini talep ediyorlar.

Yapılan eylemleri "yasadışı" ilan ederek hırsız başbakanı korumaya çalışan polis, yolsuzluğu protesto eden emekçilere saldırıyor. Kuala Lumpur, Kota Kinabalu, Kuching gibi önemli kentlerde yapılan eylemler kolluk kuvvetlerin saldırgan ablukasına maruz kaldı. Polisin yeterli olmaması durumunda ordunun da emekçilere saldırı için hazır bekletildiği bildirildi. Saldırganlığa sarılan hırsız başbakan, devlet terörüyle iktidardaki konumunu korumaya çalışıyor. Buna karşın emekçiler yolsuzluk ve rüşvete karşı mücadelede kararlı olduklarını, hırsızları koltuklarından indirene kadar da mücadelenin devam edeceğini belirtiyorlar. Hırsız başbakanın yolsuzluğu "siyasi bağış" diye yutturmaya çalışması işe yaramadığı gibi, emekçilerin öfkesini daha da şiddetlendirdi.

Yolsuzluğa karşı başlayan bu kitlesel eylemlerin hırsız başbakanı koltuğundan etme ihtimali yüksek görünüyor. Ancak asıl önemlisi bu Asya ülkesindeki yozlaşmış sistemin neo liberal saldırılarına karşı başlayan mücadelenin daha güçlü daha militan bir kitle hareketine sıçrama potansiyeli taşımasıdır.

Guatemala'da on binler hırsız başkanı kovmak için sokaklarda

Yolsuzluk ve rüşvetle çalkalanan bir diğer ülke Guatemala'dır. Bu Orta Amerika ülkesinde hem bakanlar hem Devlet Başkanı Otto Perez girtlaklarına kadar çirkefin içine batmış haldeler. Yoğun tepkiler üzerine Perez'in yardımcısı ile 13 üyeli kabineden 5 bakan istifa etmek zorunda kaldı. Ancak tıpkı yatak odasına yığıldığı euro ve dolarları Bilal'e sıfırlattırıp yasaları ayaklar altına alan AKP şefi gibi, Otto Perez de paçayı kurtarmaya çalışıyor. Buna karşın Perez AKP şefi kadar "şanslı" görünmüyor.

Cumhuriyet tarihinin en iğrenç yolsuzluk, hırsızlık, rüşvet skandalına imza atan AKP hükümetinin şefleri, dünya aleme rezil olsalar da, sarsıcı protestolarla karşılaşmadılar. Oysa Guatemala'da sokaklara inen on binlerce emekçi, hırsız başkanı koltuğundan alaşağı etmeye kararlı görünmüyor. Nitekim başkent Guatemala'nın merkezinde toplanan emekçiler, "hırsız" ilan ettikleri Otto Perez'in derhal görevini bırakmasını talep ettiler.

Bu arada başkentten yanı sıra ülkenin birçok bölgesinde de yol kesme eylemleri gerçekleştirildi. Tepkiler üzerine harekete geçen Guatemala Yüksek Mahkemesi, hırsız başkan Perez'in dokunulmazlığının kaldırılmasını onayladı. Meclisin de bu kararı

onaylaması durumunda Perez yargılanacak. Türkiye'de ise yargı da dinci gericiğin vesayetine girdiği için, hırsızlarla rüşvetçiler hakkında henüz kayda değer bir dava bile açılmadı. Buna karşın AKP şefi ile müritlerinin paçalarını kurtarmaları kolay görünmüyor.

Görünen o ki hem sınıf hareketinin hem devrimci hareketin güçlü bir geleneğe yaslandığı Guatemala'da hırsız başkanı kovmak zor olmayacak. Asıl önemli olan bu mücadelenin hırsızlardan da öte, bu hırsızların boy verdiği kapitalist bataklığı kurutacak bir niteliğe sıçraması ve kitlelerdeki devrimci potansiyelin bu yönde seferber edilebilmesidir.

Kapitalizmle nihai hesaplaşma için işçi sınıfın devrimci önderliği

Bunalımlar, krizler, savaşlar, isyanlar, devrimler çağında yaşadığımız dikkate alındığında toplumsal hareketlerin yeni dalgalarla kendini ortaya koymaya devam edeceği kolayca anlaşılır. Tunus'ta başlayan halk isyanları dalgasının kısa sürede yayılması işçi sınıfında, emekçilerde, sistemin geleceksizliğe mahkum ettiği genç kuşaklardaki devrimci mücadele potansiyellerinin gücünü açığa çıkardı.

ABD emperyalizmi ile bölgedeki suç ortaklarının karşı-devrimci müdahalesi, bu süreçte İŞİD gibi bir çetenin halkların başına bela edilmesi Arap dünyasındaki halk hareketlerinin gelişimini şimdilik sakatlamış olsa bile, mücadelenin dinamikleri ortadan kalkmış değil. Zira halkları isyana sürükleyen sorunların hiçbiri çözülmüş değil. Tersine toplumsal sorunlar ağırlaşarak devam ediyor. Nitekim halk isyanlarından fazla etkilenmeyen Irak'la Lübnan'da gelişen kitle hareketleri, mücadele dinamiklerinin halen diri ve akacak kanal arayışında olduğuna işaret ediyor.

Sık sık vurguladığımız gibi, bu kitle hareketlerinin halen en büyük açmazları, genelde devrimci önderlikten, özeldir işçi sınıfının devrimci önderliğinden yoksun olmalarıdır. Kuşkusuz ki, direniş süreçleri devrimci önderliğin inşasının potansiyellerini de içinde barındırır. Ancak hem tarihsel hem güncel deneyimlerin gösterdiği gibi, işçi sınıfının harekete önden hazırlıklı olması, sonuç açısından hayati önemdedir. Bu da tüm samimi devrimcilerin zaman yitirmeden yüklenmeleri gereken halkı ortaya koyuyor. Bu halkı yakalamak toplumsal hareket dalgalarını halk isyanlarına, halk isyanlarını devrimlere, devrimleri zafere taşıyabilmenin olmazsa koşullarından biridir.

Emperyalist savaşların ve çok yönlü bunalımların yeni dönemi

A. Engin Yılmaz

Kapitalist bunalımlar, emperyalist ve gerici savaşlar günümüz dünyasına damgasını vuran en temel olgulardan biridir. Kapitalist dünya ekonomisinin bugünkü bunalımını sistemin temsilcileri 1929 yılında patlak veren ve ancak İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı ile aşılabilen 20. yüzyıldaki büyük depresyonla kıyaslamaktadırlar. Bugünkü bunalımın kapsamını ve derinliğini burjuvazinin kendisi tartışmakta ve bu olgusal gerçek genel kabul görmüş bulunmaktadır.

Kapitalist dünyanın ağır ve çok yönlü bunalımını, yeni bir emperyalist rekabet ve savaşlar dönemine giriş tamamlamış bulunuyor. Sovyetler Birliği ve Doğu Bloku'nun çöküşüyle birlikte artık "ebedi barış" döneminin de gelmiş olduğu kabul ediliyor, dünyanın evrensel barış ve refah dönemine girdiği propaganda ediliyordu. Beyinleri esir alan ve dünya ölçüsünde bu efsaneye olan inancı güçlendiren bu gerici ve aldatici propaganda eşliğinde Körfez'de emperyalist savaş patladı. Irak halkının başına yağın bombalar emperyalist propagandanın başına da yağmış oldu. Böylece kapitalizmin savaşa ve şiddete dayalı doğası ve militarist özü tüm çıplaklığıyla bir kez daha görülmüş oldu.

ABD emperyalizminin rakipleri karşısında inisiyatif elde etmeyi ve sarsılan dünya egemenliğini yeniden güçlendirmeyi amaçlayan bu ilk girişimi yeni bir savaşlar serisinin de başlangıcı oldu. Körfez Savaşı'nın ardından 1992-93'te Somali'ye, 1994'te Haiti'ye 1998 yılında NATO'nun Yugoslavya'ya karşı savaşı geldi. Bunları 2001'de Afganistan, 2003'te Irak, ardından Libya ve Suriye savaşları izledi. Özetle, Balkanlar, Kafkasya, Kuzey Afrika, İç Asya ve Ortadoğu emperyalist rekabet, müdahale, nüfuz mücadeleleri ve savaşlar coğrafyasıdır.

Ekonomik krizin tetiklediği sosyal ve siyasal bunalım sistemi yapısal bir tıkanmayla yüz yüze getirmiş bulunmakta ve bu durum emperyalist savaşlarla aşılma istenmektedir. Tam da bundan dolayı artık dünyanın her bölgesi emperyalist saldırganlık ve savaş alanıdır. Dolayısıyla savaşlar tüm dehşeti ve yakıcılığıyla insanlığın gündemine bir kez daha girmiş bulunmaktadır. Bu yeni tarihsel dönemin en karakteristik özelliklerinden biridir.

Kapitalist sistemin çok yönlü bunalımı ve yol açtığı sonuçlar

İkinci Emperyalist Paylaşım Savaşı sonrası döneme kapitalizmin uzun süreli iktisadi canlanması ve görülmedik düzeyde büyümesi eşlik etmişti ve '70'li yıllara gelindiğinde soluğu kesilmişti. Çok yönlü bunalımlar gerçeği içinde bulunduğumuz tarihi dönemin temel olgularından biridir ve temelinde iktisadi bunalım durmaktadır. Bunun sosyal ve siyasal bunalımları mayalayıp beslediği de genel kabul görmektedir. Sistemin bünyesindeki servet-sefalet uçurumu, sosyal kutuplaşma ve sınıflar arası sosyal uçurum tarihte bu denli büyümemişti. Bunun faturası

on yıllardan beridir düzenli olarak işçi ve emekçilere ödetilmektedir.

Bunalımın derinleşmesiyle birlikte kapitalizmin hız kazanan ve derinleşen saldırıları, sermayenin insafsız sömürü ve kâr hırsı işçi sınıfını ve emekçileri harekete geçirmektedir. Sınıfın, emekçilerin ve ezilen halkların gitgide yükselen sesi ve yaygınlaşmış güçlenen mücadelesi artık dünyanın dört bir tarafında grevler, genel grevler, isyanlar ve halk ayaklanmaları biçimleri olarak geliyor. Kuşkusuz ki bu mücadeleler kendiliğinden patlamalardır, devrimci önderlikten yoksundur ve dolayısıyla kapitalizmin kendisine değil, sonuçlarına karşıdır. Fakat önemli olan bunların habercisi olduğu daha büyük fırtınaların sonradan sökün edeceği. Önemli olan proleter sınıf hareketinin ve halk ayaklanmalarının geleceğe damgasını vuracak yeni bir tarihsel dönem açılmakta olmasıdır.

Emperyalist-kapitalizm dünyanın yeniden paylaşımını dayatmaktadır!

Emperyalist-kapitalist güç odakları, şiddeti yoğunlaşarak devam eden bir hegemonya ve çığırdan çıkmış bir silahlanma yarışı içindedirler. Daralan pazarlar ve önemi artan hammadde kaynakları üzerinde sert bir rekabete de girişmiş bulunmaktadır. Savaş gücünü ve kapasitesini yükseltmek ve savaş aygıtlarını güçlendirmek tüm emperyalist odakların temel amaçları arasındadır. Zira onlar çok yönlü bunalımın kapitalist sistemde yapısal bir tıkanmayı ve bu tıkanmanın da ancak emperyalist savaşlarla aşılabileceğini bilmekte ve dolayısıyla

her biri kendi cephesinde savaşa hazırlanmaktadır. Dahası bugün dünyanın Ortadoğu, Kafkasya, Kuzey Afrika, Balkanlar, Orta Asya gibi bölgeleri emperyalist kapışmaların ve rekabetin, nüfuz mücadeleleri ve savaşların alanı olarak öne çıkmaktadır. Geline aşamada emperyalist müdahaleler ve bölgesel savaşlar sıradanlaşmış ve olağanlaşmıştır.

Ortadoğu bu bölgeler içinde emperyalistler için özel bir stratejik yere ve öneme sahiptir ve dünyanın ağırlık merkezi konumundadır. Bu bölge her şeyden önce kapitalist dünya ekonomisi için halen de yaşamsal öneme sahip olan bir petrol deposudur. Siyonizm vahşeti ve soluklu direnişiyi dünyaya mal olan Filistin kurtuluş mücadelesi, güneyde yarı bağımsız Kürt devletinin yanı sıra Rojava ve Kobanê direnişiyi kazanılan yeni mevziler üzerinde bölgeselleşen etkinliği daha da güçlenen ve emperyalistlerin özel ilgi alanına giren Kürt kurtuluş mücadelesi, her türlü ulusal ve dinsel boğazlaşmalar, İŞİD gibi vahşi karşı devrimci bir çetenin ve öteki gerici dinsel akımların etkinliği bu bölgenin sorunudur. Sayısız çözümsüz sorunların ve çok karmaşık çıkarların alanı olan bu bölge, emperyalist güçlerin tırnaklarını geçirdiği ve yeniden dizayn edilmesinin ihtiyaç haline geldiği bu coğrafyada yoksulluk ve sefalet kol geziyor. Toplumsal-siyasal çelişkilerin sertleştiği, çağdışı sayılması gereken despotik yönetim tarzının ve gericiğin hüküm sürdüğü tam da bundan dolayı demokratik sorunların ve özgürlüklerin en sert bastırıldığı ve bu özlemlerin büyüdüğü bir alandır. Tüm bunlar bölgeyi yeni bir emperyalist paylaşım mücadelesinin potansiyel tehlikesi haline getiren unsurların bazılarıdır.

Dünya hakimiyetinin kilit noktası olarak Ortadoğu

1. Körfez Savaşı, Doğu Avrupa ve Sovyetler Birliği'nin çökmesiyle ortaya çıkan "Yeni Dünya Düzeni"nde çeşitli emperyalist mihrakların konumları ve ilişkilerini deneme imkanı sunmuştu. ABD emperyalizmi Körfez Savaşı'nı sarsılan dünya liderliğini yeniden kabul ettirmek için bir fırsat olarak değerlendirmiş, Ortadoğu'da kendi arzuladığı düzeni kurmak ve güvenceye almak istemişti. Bunları dünya hakimiyeti uğruna Afganistan ve Irak işgali gibi başka adımların izlediği biliniyor.

Bu adımlar, ABD emperyalizminin BOP stratejisi üzerinde jeostratejik kaynakları kontrol altına almak, rakip emperyalist güç odaklarının etkisini zayıflatacak, küresel hegemonyasını koruyup pekiştirecek önemli çıkışlardı. Fakat Afganistan ve Irak bataklığında yıpranarak ve imaj kaybederek çekilmek zorunda kalması, Rus emperyalizminin sadece eski hegemonya alanlarında etkisini yeniden güçlendirmekle kalmayıp Ortadoğu'da da çıkışlar yapması ve bunu Sovyetler döneminde var olan Tartus Limanı'nı güçlendirmekle kalmayıp Lazkiye'de hava üssü kurmayla güçlendirmesi ve böylece İncirlik'in 180 km güneyinde "oyun değiştirici" bir güç olarak belirmesi, Çin ve İran faktörü ve daha bir dizi etken bölgedeki güç ilişkileri ve dengelerinde yeni bir dönemin işareti sayıldı. Başlangıçta Suriye rejiminin yıkılacağı ve bu vesileyle Rusya-İran odağının zayıflayacağı inancı üzerinde uzun süre şeriatçı-faşist hayvan sürüleri olan IŞİD'e destek sunan ABD emperyalizmi, beklentilerinin gerçekleşmediği, tersine Rusya-İran ekseninin bir güç dengesi yaratmayı başarması, öte taraftan ise IŞİD'in BAAS devleti kalıntılarıyla ittifak halinde petrol alanlarını ele geçirmeye başlaması ABD'yi "IŞİD'le mücadele eden koalisyon"un önderliğini üstlenmeye mecbur etti ve IŞİD'i önemli bir tehdit olarak ilan etmek zorunda bıraktı.

Gerçekte ise bizzat kendi eseri olan IŞİD halen de onun elinde yeri geldiğinde bölgedeki çıkarları doğrultusunda rakiplerine karşı kullanacağı bir alettir ve halihazırda hiç değilse Suriye'yi güçten düşürmek için belli sınırlar içinde kullanmaktadır da. ABD emperyalizmi halen de bölgenin egemenidir ve bölge devletlerinin tavizler içerecek şekilde çıkarlarını bağdaştırmak gibi son derece zor olan görev üstlenerek ve bunu başka hamlelerle birleştirerek Rusya-İran eksenini zayıflatmak ve bunlara Esad'sız bir Suriye'yi kabul ettirmek sayısız hesaplardan sadece biridir.

Her biri ayrı bir küresel güç odağı olan ABD, AB, Rusya ve Çin'in Ortadoğu üzerinden birbirleriyle kıyasıya bir hegemonya rekabeti içinde olmaları ve bu ihtiyaç üzerinden bölge devletleriyle kirli pazarlıklara ve anlaşmalara dayalı ilişkiler geliştirmeleri büyük insani yıkımlara yol açmakta, bölge halkları ulusal, mezhepsel, dinsel ve etnik boğazlaşmalar içinde tüketilmektedir.

Fakat Ortadoğu'nun bir başka gerçeği de şudur: Emperyalist müdahalelerin ve despot rejimlerin baskı ve terörü altında bunalan, tam da bundan dolayı demokrasi ve özgürlüklerden yoksun kalan, işsizlik, yoksulluk ve sefaletin, köleliğin ve aşağılanmanın, büyük sosyal yıkımın pençesinde kıvranan, boğazlaşmalar içinde tüketilen Ortadoğu halklarının sınıfsal-toplumsal ihtiyaç ve özlemleri güçlenmekte, emperyalizme duydukları öfke büyümektedir. Emperyalist egemenliğe, kapitalist sömürüye ve despotik rejimlere karşı öfke patlamalarıyla kitleler

Emperyalist-kapitalist güç odakları, şiddeti yoğunlaşarak devam eden bir hegemonya ve çığırdan çıkmış bir silahlanma yarışı içindedirler. Daralan pazarlar ve önemi artan hammadde kaynakları üzerinde sert bir rekabete de girişmiş bulunmaktadır. Savaş gücünü ve kapasitesini yükseltmek ve savaş aygıtlarını güçlendirmek tüm emperyalist odakların temel amaçları arasındadır.

çıkış aramaktadır. Cezayir, Fas, Tunus, Mısır, Gezi üzerinden Türkiye ve İran'da büyük işçi mücadeleleri, isyan ve direniş hareketleri, halk ayaklanmaları, Filistin direnişi, Kürdistan'da direnme savaşı ve kazanılan yeni mevziler vb. gelişmeler kitleleri ve halkları aldatmanın baskı ve gericilikle zaptetmenin belli sınırları olduğunu göstermektedir. Son haftalarda Irak ve Lübnan'da yaşananlar bunun başka güncel örnekleri sayılmalıdır. Basra'da dev kitle gösterisi ve Lübnan'da çözölemeyen çöp sorunu üzerinden patlayan kitle isyanı dalgası sistemdeki tıkanmanın işaretleridir. Özetle; Ortadoğu yukarıda özetlenen nedenlerden dolayı yeni bir emperyalist paylaşım savaşının olduğu kadar devrimci olanakların da merkezidir.

Ortadoğu ve sömürgeci Türk burjuvazisi

Türk burjuvazisi sadece Ortadoğu'da değil, kendisini çevreleyen tüm bölgelerde emperyalist rekabet, müdahale ve savaşların dolaysız olarak içindedir ve ABD'nin militan bir tetikçisidir. Ortadoğu'daki rolünü ABD'nin biçtiği uşaklık çerçevesinde arsız ve kişiliksiz bir şekilde yerine getirmekte ve Türkiye'yi emperyalizmin halklara karşı bir üssü olarak kullanmaktadır. Her zaman olduğu gibi Suriye politikasında da emperyalizmin hizmetinde oynamakta olduğu rolün gereklerine uygun hareket etti ve uşaklıkta efendilerini bile şaşırtan davranışlar gösterdi. ABD emperyalizminin güdümünde "bölge gücü" olmanın ve Osmanlı'ya heveslenmenin gerekleri görünümünü vermek ve bunu böyle propaganda etmek Türk burjuvazisinin arsız bir davranışı oldu.

İşbirlikçi büyük burjuvazi ve onun politik temsilcisi AKP, şeriatçı-faşist çetelere tam destek sunarak, Suriye'ye karşı saldırgan ve savaşçı bir politika

izleyerek bölgede yayılmacı bir güç olmayı amaçladı. Bir taraftan efendisinin bölgedeki hesaplarının Suriye üzerinde tutmaması öte taraftan ABD'yle çelişen Suriye politikasıyla da boyunun ölçüsünü almış oldu. Suriye sınırında Kürt Rojava kantonlarının oluşması ise onun kaygılarının büyüttü. Her açıdan ve düzeyde destekleyip Kürt halkının üzerine sürdüğü IŞİD'in Şengal ve Kobanê direnişleriyle püskürtülmesi, Kürt ulusunun Rojava, Şengal, Tel Abyad'daki büyük inisiyatif ve kazanımlarını da hazmetmesi beklenemezdi. Sömürgeci sermaye iktidarı Kürt hareketinin Rojava ve Kobanê'deki kazanımlarını tasfiye etmek, Kuzey Kürdistan'daki inisiyatifini kırmak amacıyla Kürt hareketine karşı yeni bir savaşa girişmesi kaçınılmazdı. Nitekim öyle de oldu.

Sömürgeci Türk devleti ABD'nin koşullu onay ve desteğini de arkasına alarak Kürt ulusal hareketine ve halkına karşı katliamcı bir savaş başlattı. Kandil günlerce bombalandı, Kürt hareketinin özerklik ilanı ise seri cinayetler ve Cizre örneğinde görüldüğü gibi toplu cezalandırmayla yanıtladı. Bunu Türkiye'nin metropollerinde Kürt avına çıkılarak azgın bir saldırganlık izledi. Öncelikle Kürtler olmak üzere ilerici, demokrat toplumsal muhalefetin tümü ve devrimci akımlar dizginsiz bir devlet terörüyle karşı karşıya kaldı.

Komünistler ve devrimciler emperyalizmin bölgedeki saldırgan ve savaşçı girişimlerini, bunun içinde Türk burjuvazisinin tuttuğu konumu kitleler içinde teşhir etmek, emekçilerde emperyalizme karşı devrimci bilinci ve duyarlılığı geliştirmek, kardeş Kürt halkının haklı ve meşru davasını cepheden savunup sahiplenmek ve Türkiye işçi sınıfını politik bir taraf haline getirerek, odağında devrimcileşmiş bir işçi sınıfı hareketinin bulunduğu birleşik devrimin önünü açmak görev ve sorumluluğuyla yüz yüzedirler.

Rusya ve ABD arasında emperyalist rekabet kızışıyor!

Suriye'deki iç savaşta Rusya'nın Esad güçlerine verdiği destek Washington ile Moskova arasında gerilim yaratmaya devam ederken Rusya uluslararası hukuka aykırı hareket etmediğini öne sürerek adımlarını sıklaştırıyor. ABD ise çevre ülkelere Rus uçaklarına hava sahalarını kapatma talimatları veriyor, NATO koalisyonunu Esad rejimine karşı harekete geçirmeye çalışıyor. Diğer yandan Ukrayna'da da taraflar arasındaki çekişme sürüyor. Rusya ve Ukrayna'dan birbirlerine karşı açıklamalar yapıyor.

Putin: IŞİD karşıtı koalisyon genişlemeli

Rusya, Belarus, Kazakistan, Kırgızistan, Ermenistan ve Tacikistan'dan oluşan KGAÖ liderler zirvesi, Tacikistan'ın başkenti Duşanbe'de gerçekleştirildi. Rusya Devlet Başkanı Vladimir Putin, Batılı emperyalistlerin çeşitli ülkelerdeki faaliyetlerini eleştirerek "Çeşitli terör örgütlerini doğrudan ya da dolaylı olarak kullanarak konjonktürel hedeflere ulaşma çabalarına son verilmeli. Bazılarının hoşuna gitmeyen rejimleri değiştirme girişimleri sonlanmalı. Terörle mücadelede uluslararası toplumun güçlerini birleştirmeliyiz" dedi.

IŞİD'in hem Suriye hem Irak'ta önemli topraklara sahip olduğuna dikkat çeken Putin, IŞİD'in Mekke, Medine, Kudüs gibi kentlere yönelik planları olduğunu ve Rusya ile AB'yi tehdit ettiğini de vurgulayarak "IŞİD'in Rusya, AB, Orta Asya ve Güneydoğu Asya'daki etkinliğinin artmasından endişe duyuyoruz" dedi.

"Rusya, Suriye'ye destek vermeseydi, bugün oradaki durum çok daha kötü olurdu. Libya'da yaşananların çok daha kötüsü meydana gelirdi ve sığınmacı sayısı kat be kat fazla olurdu" ifadelerini kullanan Rusya Devlet Başkanı, Rusya'nın geniş bir koalisyon çerçevesinde tüm tarafların çabalarının birleştirilmesini önerdiğini de anımsatarak "Koalisyon, terörle mücadeleye gerçek katkı sunan ve sunmaya hazır olan tüm tarafları kapsamalı. IŞİD ile mücadele için Suriye yönetimi, Kürtler ve diğer güçler çabalarını birleştirmeli" dedi.

Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad'ın 'aklıselim' muhalefet gruplarıyla işbirliği yapmaya hazır olduğunu kaydeden Putin, uluslararası güçlerin Afganistan'ı terk etmesi sonrasında IŞİD'in bu ülkede de nüfuzunu arttırdığını belirtti.

Esad: Uzlaşma sağlanabilir

Suriye Devlet Başkanı Beşar Esad ise Rusya'dan gazetecilere verdiği söyleşide gündeme dair değerlendirmelerde bulundu. Suriye'de uzlaşma için diyalogun sürdürülmesi gerektiğini belirten Esad, "Ancak insanlar ölmeye devam ederken başarı kazanmak mümkün değildir. Uzlaşmaya varabiliriz ancak Suriye'de terörizmi yenmediğimiz sürece hiçbir şey değişmez" dedi.

Suriye'deki tüm güçlere terörizme karşı birleşme çağrısında bulunan ve halkın beklentilerini karşılamak için tek yolun bu olduğunu belirten Esad, Suriyelilerin

'herkes için güvenlik ve istikrar' istediklerini vurgulayarak bunun için birleşmek gerektiğini ifade etti.

Esad, ülkedeki Kürtlere karşı tutumuna dair soruları da yanıtlarken Kürtlere yönelik belli bir politika yürütmediklerini öne sürdü. Kürtlerin özerklik taleplerine dair de Suriye'nin ulusal bütünlüğünü bozmayacak değişikliklerin yapılabileceğini ifade ederek Suriye halkı federalleşme, adem-i merkeziyetçilik, özerklik veya siyasi rejim değişikliğiyle ilgili bu tür adım atmaya karar verirse, ulusal uzlaşma olursa, Anayasa'ya değişiklikler girilir ve referandum yapılır. Bu nedenle söz konusu gruplar, Suriye halkını ikna etmeli, çünkü girişimleri, devletle değil halkla diyalogdur" sözlerini kullandı.

Hollande: Hava saldırısı yapacağız

Fransız Cumhurbaşkanı François Hollande, Fransa'nın Suriye'de IŞİD'e karşı hava saldırıları düzenleyeceği beyan etti. *Guardian*'ın haberine göre açıklama, binlerce Suriyelinin ülkeden kaçtığı mülteci krizine cevaben ve Paris, IŞİD pozisyonlarına yönelik keşif uçuşlarının emrini verdikten sonra yapıldı.

ABD ile Rusya arasında Lazkiye gerilimi

Suriye'deki iç savaşta Rusya'nın Esad güçlerine verdiği destek Washington ile Moskova arasında gerilim yaratmaya devam ederken Şam'la olan askeri ilişkilerini devam ettirdiğini ve bunun uluslararası yasalarca da meşru olduğunu belirten Rusya, Suriye ordusuna yeni Rus yapımı T90 S model tankların teslim edildiğine dair haberleri yalanlamadı.

Rusya Dışişleri Bakanı Sergey Lavrov, "Ortada gizli saklı bir şey yok" ifadelerini kullandığı demecinde ABD'nin öncülüğündeki emperyalist koalisyonu eleştirerek "ABD'li partnerlerimiz ya koalisyonu çok fazla düşünmeden kurdular ya da bu mekanizmayı

konulan hedeflerin dışında kullanıyorlar" dedi. IŞİD'e yönelik koalisyon operasyonlarının incelendiğinde kaygı duyduklarının altını çizen Lavrov, "bazı meslektaşlarımız IŞİD güçlerinin hangi mevzilerde olduğuna dair bilgiler geldiğini ancak koalisyon güçlerine bu mevzileri vurmaları için emir verilmediğini söyledi" diyerek koalisyon ülkelerini eleştirdi.

Rusya'dan İsveç'e uyarı

Rus emperyalizmi ile Batılı rakipleri arasındaki gerilimin giderek artması üzerine İsveç de savaş aygıtı NATO'ya dahil olabileceğini açıkladı. Geçtiğimiz günlerde İsveç sermayesinin temsilcileri, Rusya'nın attığı adımlardan dolayı ülkelerinin tehdit altında olabileceğini, bu nedenle de ülkelerinin NATO'ya üyelik adımlarını atabileceğini belirtmişti.

Rus Dışişleri Bakanlığı Sözcüsü Maria Zaharova 10 Eylül'de yaptığı açıklamada, İsveç'in NATO'ya üyelik yolunda atacağı adımlara karşılık Rusya'nın da atacağı adımların olacağını ifade etti. "İsveç'in NATO'ya girmesinin askeri-politik ve dış politika alanında sonuçlar doğuracağını" belirten Zaharova, "Rusya'nın gerekli karşı hamlelerinin olacağını" altını çizdi.

Bu yılın Haziran ayında Rusya'nın İsveç Büyükelçisi Viktor Tatarintsev de "NATO'ya girecek bir ülkenin kendisini sokacağı risklerin farkında olması gerekir" ifadelerini kullanarak, Rusya'nın böyle bir adıma askeri yanıtlar üretebileceğine dikkat çekmişti.

NATO'ya üyeliği bulunmayan İsveç yine de 1994 yılında NATO Barış Programı Ortaklığı'nda yer almış, NATO'yla birlikte 2006 Afganistan işgali ve 2011 Libya saldırısında ortak hareket etmiş, askeri güçlerini emperyalist saldırganlığa alet etmişti.

Irak'a ABD baskısı

Diğer yandan Rusya uçaklarının Bulgaristan'dan geçmemesi nedeniyle İran-İrak hava sahasının

kullanılması üzerine ABD, Irak'a da bu konuda baskı yapmaya başladı. *New York Times*'ta yer alan habere göre ABD'li diplomatlar 5 Eylül'de Irak Başbakanı Haydar el-İbadi'den Suriye'ye giden Rus uçaklarına hava sahasını kapatmasını istedi. Konuyu değerlendireceklerini ifade eden Iraklı yetkililer ABD'ye henüz cevap vermedi.

Pentagon: İleri hava harekât üssü kuruluyor

ABD Savunma Bakanlığı Pentagon da Rusya'nın Suriye'nin Lazkiye kenti yakınındaki faaliyetlerinin Moskova'nın burada bir "ileri hava harekât üssü" kurduğuna işaret ettiğini öne sürdü. Pentagon Sözcüsü Jeff Davis, "Son günlerde Rusya'nın Lazkiye çevresine personel ve malzeme gönderdiğine dair işaretler gördük. Lazkiye'deki hava üssü orada bir tür ileri hava harekât üssü kurmaya niyetli olduklarını gösteriyor" ifadelerini kullandı.

Obama'dan Suriye açıklaması

ABD emperyalizminin şefi Obama, Rusya'nın Suriye devletine verdiği desteğe karşı açıklama yaptı. Maryland eyaletindeki bir üste askeri personelin sorularını yanıtlayan Obama, Suriye'de çetelere verdikleri desteği es geçerek Esad'ın kendi halkına karşı çok yıkıcı davrandığını öne sürdü ve ülkenin, bölgedeki "cihatçılar" için çekim merkezi haline geldiğini söyledi.

Aşırılık yanlılarıyla mücadele ve IŞİD'in görüşlerinin çok tehlikeli olduğu noktalarında Rusya ile aynı fikri paylaştığını dile getiren Obama, Esad'ın devamlılığı noktasında uyuşmadıklarını ifade etti. Rusya'nın Suriye devletine verdiği desteği hatırlatan Obama, "başarısızlığa mahkum bu stratejiye yatırım yapmaya devam edemeyeceğiz" dedi.

"Düzeni sağlamanın tek yolunun siyasi müzakereler ve çözümden geçtiğini" öne süren emperyalist şef, "Bu, Rusların, daha akıllı davranmaya başlamaları gereken nokta. Çünkü onlar IŞİD tarafından bizden çok daha fazla tehdit edildiler. Ülkelerinde, tarihsel olarak birçok soruna neden olan büyük çaplı Müslüman nüfusa sahipler ve Esad'a yatırım yapma yönündeki şu andaki stratejileri bence büyük bir hata" ifadelerini kullandı.

Filistinliler siyonist rejime direniyor!

Geçtiğimiz günlerde Yahudiler için kutsal olan "Roş Aşana" bayramını bahane ederek Mescid-i Aksa'ya saldıran ırkçı-siyonist rejim, bu tutumu kınayan Filistinlilere karşı da terör estirdi. Filistinliler, Kudüs'teki Eski Şehir'in yanı sıra Ram, Anata, Ebu Dis ve el-Ayzariye bölgeleri ile Kalendiya Mültecî Kampı'nda sokaklara çıktı. İşgalci güçler eylem yapan Filistinlilere gaz bombaları ile saldırdı. Saldırıda 9 Filistinlinin yaralandığı Kudüs'ün Ram beldesinde 1 ve Eski Şehir'de ise 3 kişinin atılan gazdan etkilenerek boğulma tehlikesi geçirdiği kaydedildi.

İsrail ordu radyosunun haberinde de Batı Şeria'nın kuzeyinde Filistinli gençlerin İsrail askeri aracına taş atması sonucu bir İsrail askerinin yaralandığı öne sürüldü. Tulkerem kentinde ise yüzlerce kişi, işgal rejimini kınayan sloganlarla eylem yaparken işgalci güçler gaz, ses bombası ve plastik mermilerle saldırdı. Filistinli gençler de taş ve Molotof kokteylleri ile karşılık verdi.

İsrail, Kudüs halkının direnişine karşı ise kentteki

NATO endişesi

NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg de geçtiğimiz günlerde "Suriye'de artış gösterdiği belirtilen Rus askeri varlığıyla ilgili raporlardan dolayı endişe duyuyorum" derken, çatışmanın son bulması için "siyasi çabaların sürdürülmesi" gerekliliğinin altını çizdi.

İngiltere: Esad gitsin ama hemen değil

İngiltere Dışişleri Bakanı Philip Hammond, İngiliz Parlamentosu Dışişleri Komisyonu'nun Suriye'deki duruma ilişkin sorularına "Esad'ın bir süre kalarak içinde bulunduğu bir geçiş süreci için akla uygun bir plan olursa, bunu tartışırız. İlk günden gitmesi gerektiğini söylemiyoruz" yanıtını verdi. Rusya'nın konuyla ilgili açıklamalarını hatırlatan Hammond, "Esad, Suriye'nin geleceğinde yer alamaz" ifadelerini kullanarak Rusya ve İran'ı, Esad üzerindeki etkilerini kullanmaya çağırdı.

ABD rahatsız

ABD yetkilileri geçtiğimiz günlerde Rusya'nın

Suriye'ye iki tank gemisi ve ek olarak bir nakliye uçağı ile birlikte deniz piyade birliklerinden oluşan bir grup yolladığını belirtmişti. Beyaz Saray Sözcüsü Eric Schultz da Esad'ın gitmesi konusunda net olduklarını ve Esad rejiminin desteklenmemesi gerektiğini ifade etmişti.

Lübnanlı kaynaklar: İki tesis kuruluyor

Lübnanlı kaynaklardan ikisi Rusya'nın Suriye'de biri sahile yakın ve diğeri de iç kısımlarda bulunup operasyonlar için üs olabilecek iki tesis kurmakta olduğunu aktardı. Kaynaklardan biri "Rusya artık sadece danışman değil. Ruslar artık terörizme karşı savaşa katılmaya karar verdiler" dedi.

Rusya: Kiev, Minsk anlaşmasını uygulamıyor

Ukrayna'daki krize taraf olan emperyalistlerin son girişimleri sonucu Minsk ateşkes anlaşmasına iki haftadır ilk kez tam olarak uyulduğu belirtilirken ancak yine de Rusya ve Amerikancı Ukrayna rejiminin birbirlerine dış bilemeye devam ettiği görülüyor.

11 Eylül günü açıklama yapan Kremlin Sözcüsü Dmirtiy Peskov, Ukrayna'nın anlaşmanın içeriğine uymadığını belirtti. Minsk anlaşmasının tüm maddelerinin yerine getirilmesinden başka bir çözüm olmadığını dile getiren Peskov, kendilerinin bu anlaşmaya uymadıkları suçlamalarına dair "Bu antlaşmaya uyması gereken taraf Rusya değil" diye yanıt verdi.

Diğer yandan, Ukrayna Devlet Başkanı Petro Poroşenko ise 12. Yalta Avrupa Stratejisi Yıllık Toplantı'sında Doğu'daki top atışlarının durduğunu belirterek ateşkes anlaşmasının artık bir rüya olmaktan çıktığını söyledi. Ateşkesin 15 ay önce başlayan çatışmalardan bu yana ilk defa son 24 saat içerisinde bozulmadığını öne süren Poroşenko, Donbass'ta yapılması planlanan seçimleri 'tek yanlı' olarak niteledi ve seçimlerin ateşkesi tehlikeye atacağını kaydederek Donbass halkına tehdit savurdu. Poroşenko, "Donbass'ta yapılacak sahte seçimleri engellememiz gerekiyor aksi takdirde Minsk anlaşması bir kere daha bozulabilir" ifadelerini kullandı.

Poroşenko, ülkede Rus askerlerinin bulunduğu tezlerini yineleyerek uluslararası bir operasyonun başlatılması, Rus askerlerinin çekilip Rusya'ya geri dönmesi ve sınırların tekrar güvenli hale getirilmesi tartışmalarının yapılması gerektiğini kaydetti. Ukrayna rejiminin emperyalist hamileri ise büyük bir savaşa yol açabilecek bu öneriye pek sıcak bakmıyor.

Avrupa'da Cizre ile dayanışma

Türk sermaye devletinin Cizre başta olmak üzere Kürt illerinde gerçekleştirdiği katliamlar Avrupa'nın çeşitli merkezlerinde de eylemlerle protesto edilerek Kürt halkıyla dayanışma çağrıları yapıldı.

Essen

İlk eylem 12 Eylül akşamı, Almanya'nın Hannover kentinde bir Kürt gencinin yaralanması ve İsviçre'nin Bern kentinde yürüyüş yapan kitleye saldırılmasını protesto etmek amacıyla Kürt kurumunun çağrısıyla akşam saat 21.00'de yüzlerce kişi tarafından şehir ana istasyonunun işgal edilmesi ile gerçekleştirildi.

13 Eylül akşamı ise faşist çetelerin düzenlemek istediği yürüyüşe engel olmak üzere Kürt yurtseverleri ve BİR-KAR çalışanları, Essen'in Katanberg semti pazar yerinde saat 14.00'te bir araya geldi. Pazar yeri yüzlerce polis tarafından işgal edilmişti. Polislin yurtsever ve komünistlerin alana girişini engelleme yönündeki çabası, kitlenin direnci ile boşa düşürüldü ve coşkulu sloganlar eşliğinde faşistlerin toplanmak istediği alan işgal edildi. Burada ilk olarak Kürt kurumu adına ardından ise BİR-KAR adına konuşmalar yapıldı. Yaklaşık 3 saat süren eyleme BİR-KAR çalışanları, üzerinde "Faşist saldırganlığa ve şovenizme karşı, yaşasın halkların kardeşliği!" yazan BİR-KAR imzalı pankart ve flamalarıyla katıldı.

Bielefeld

Türk sermaye devletinin Kürt halkına yönelik yürüttüğü kirli savaş, saldırılar ve katliamlar 12 Eylül günü Almanya'nın Bielefeld kentinde yapılan eylemle protesto edildi. Saat 14.00'te Bielefeld Garı önünde gerçekleştirilen mitinge 300 civarında kişi katıldı.

Bielefeld Güç Birliği, Die Linke OWL (Sol Parti) ve BİR-KAR'ın çağrısı ile gerçekleştirilen mitinge gençler yaygın bir şekilde katılırken mitingde yapılan konuşmalarla saldırı ve katliamlar teşhir edildi.

BİR-KAR adına yapılan açıklamada şu ifadeler kullanıldı: "Türkiye'nin sınıf devrimcisi komünistleri olarak, kardeş Kürt halkının her türden haklı ve onurlu direnişine destek veriyor, başta Cizre olmak

üzere Kürt kentlerindeki faşist terörü ve katliamları lanetliyoruz. Türkiyeli bütün işçi ve emekçileri, Kürt halkının her bakımdan haklı ve onurlu olan direnişine sahip çıkmaya, kardeşçe dayanışma ve mücadeleyi büyütme çağırıyoruz."

Arminia Bielefeld futbol takımı taraftarlarının da "Katil Erdoğan!" sloganlarıyla destekledikleri eylem, sivil/resmi yoğun polis ordusu ve havadan iki helikopterin takibiyle adeta polis ablukası altında geçti.

Frankfurt

Faşist devlet terörünü protesto etmek ve başta Cizre olmak üzere Kürt halkının direnişiyile dayanışmak amacıyla 12 Eylül günü Frankfurt kentinde binlerce kişi toplandı. Nav-Dem tarafından organize edilen ve Kürt gençliğinin yoğun katılım gösterdiği eyleme BİR-KAR, ATİK, ADHK, DDİF, AGİF, MLPD, Die Linke gibi parti ve örgütler de bayrak ve flamalarıyla katılarak destek verdi.

Merkezi istasyonda başlayan eylemde özellikle Cizre direnişiyile dayanışmayı ifade eden pankartların yanı sıra, katledilen çocukların resimleri ile barış çağrısını ifade eden pankart ve dövizler taşındı. Atılan sloganlara özellikle gençler, coşkuyla katıldı.

10 Eylül'de faşistlerle yaşanan çatışmadan dolayı polislin yoğun ablukasının olduğu eylemde, yürüyüşün ardından kentin merkezi bir alanında miting yapıldı. Katliamların teşhir edilerek direnişin selamlandığı konuşmalar gerçekleştirildi.

Ulusalci-gerici çete TGB'nin çağrısıyla kentin başka bir yerinde ise Türk bayraklarıyla gösteri yapan az sayıdaki gerici-faşist güruh bir süre sonra dağıldı.

Paris

11 Eylül günü, Fransa Demokratik Kürt Konseyi'nin (CDK-F) çağrısıyla saat 18.00'de Gare de L'Est de toplanılarak Republique Meydanı'na kadar yürüyüş gerçekleştirildi. Fransız ve Türkiyeli sol örgütlerin de desteklediği eyleme TKİP ve İşçilerin Birliği Halkların Kardeşliği Platformu (BİR-KAR) da bayrak ve flamalarıyla katıldı.

Yürüyüş boyunca Türk sermaye devletinin Kürt halkına yönelik estirdiği faşist terör teşhir edilerek öfkeli sloganlar haykırıldı. Meydanda ilk olarak gerçekleştirilen saygı duruşunun ardından örgütleyici ve katılımcı kurumlar adına konuşmalar yapılırken BİR-KAR temsilcisi, saldırıları teşhir ederek Kürt halkının onurlu direnişini selamladı.

Wuppertal

11 Eylül günü, Kürt Toplum Merkezi ve bazı bileşenlerin çağrısıyla, Almanya'nın Wuppertal kentinde Cizre'deki katliamı protesto eylemi yapıldı.

Saat 18.00'de City Arkaden önünde yapılan miting ve yürüyüşteki konuşmalarda, Cizre'deki zulüm ve katliam teşhir edilerek Türk sermaye devletinin vahşice kadın, çocuk demeden bir kıyım giriştiği, ek olarak faşist çeteleri sokağa da dökmeye çalıştığı ve Kürtlerin devlet eliyle linç edilmeye çalışıldığı ortaya kondu. Bu sürecin AKP şahsında devletin Kürtleri nasıl aldatmaya çalıştığının bir göstergesi olduğu vurgulandı. Eylem yürüyüşün ardından sonlandırılırken, Wuppertal Dayanışma Platformu, Aleviler ve Alman ilerici güçler de eyleme katıldı.

Kızıl Bayrak / Bielefeld, Essen, Wuppertal, Frankfurt, Paris

Avrupa'da Kürtlere yönelik ırkçı-faşist saldırılar

İsviçre'nin Bern kentinde AKP'nin Avrupa örgütü Avrupa Türk Demokratlar Birliği tarafından ırkçı-faşist bir gösteri düzenlenmek istendi. "Terör" demagogisi ile yapılmak istenen eyleme Kürt emekçiler ve ilerici-devrimci güçler izin vermedi. Polis, faşist grubu koruma altına alarak kitleye plastik mermi ve biber gazı ile saldırdı. Bu sırada faşist grup ile çıkan çatışmada Kürt gençlerinin üzerine araba sürüldü. Saldırıda 1'i ağır olmak üzere 4 kişi yaralandı.

Yaralılar, ambulanslarla hastaneye kaldırılırken polis, Kürtlere yönelik saldırıları sürdürdü.

Almanya'nın Hannover kentinde de Türkiyeli faşist bir güruhun gösterisi, Kürt emekçiler tarafından protesto edildi. Faşist grup kendilerini protesto eden

Kürtlere karşı taş ve şişelerle saldırdı. *Hannoversche Allgemeine* gazetesinin haberine göre biber gazı ile eylemi dağıtan polis, birçok kişiyi gözaltına aldı. Kente dağılan kitle, sokaklarda faşistlerle çatışmayı sürdürürken, faşistler 26 yaşında bir Kürt gencini boğazından bıçakladı.

Hollanda'nın başkenti Amsterdam'da Kürt Demokratik Toplum Merkezi'ne ırkçı-faşist gruplar tarafından saldırı düzenlendi. Merkezin camlarını kıran faşistler, çevreye ırkçı yazılamalar yaptı. Polislin merkeze gelerek incelemelerde bulunduğu belirtilirken gece ve sabah saatlerinde saldırıyı duyan birçok kişi merkeze geldi.

AB gerçek yüzünü gösterdi

Emperyalistlerin körüklediği savaş ve dinci-gerici çetelerin estirdiği terör nedeniyle Suriye ve Irak'tan kaçan göçmenler, mülteci olma hakları gasp edilerek Macaristan sınırında tutulmaya devam ediliyor. Almanya'ya gidebilmek için Macaristan'dan Avusturya'ya geçmeye çalışan göçmenler, IŞİD'den kaçmak zorunda kaldıklarını belirterek çetelerin uyguladığı baskı ve teröre dikkat çekiyor.

Göçmenler karşısında 'insani duyarlılık' riyakarlığı yapan AB emperyalistleri, göçmenlerin geçişlerini engellemek için birlik içinde serbest dolaşım uygulamasını askıya almayı, göçmenlere karşı askeri operasyonlar yapmayı ve sınırlarında 'güvenlik' önlemlerini arttırmayı hedefliyor.

Brüksel'de bir araya gelen AB üyesi ülkelerin İçişleri Bakanları, birlik içinde serbest dolaşım uygulamasının askıya alınması konusunda uzlaşmaya varırken kesin kararın 8 Ekim'de verileceği bildirildi. Sınırlarında sıkı pasaport denetimi yapma kararı alan ülkelerin başında Almanya, Belçika, Yunanistan ve İtalya gelirken Avusturya, Slovakya, Çek Cumhuriyeti hudutlarında da geçici denetlemelerin yeniden başlatılacağı ifade edildi. Polonya ve Hollanda da sınırda denetlemelere başlama hazırlığı içinde.

Toplantıda 'kaçak' göçmenlere karşı askeri güç kullanılmasında da uzlaşma sağlandığı ifade edilirken sınırlarına asker göndermeye hazırlanan Avusturya'nın Başbakanı Werner Faymann ve Başbakan Yardımcısı Reinhold Mitterlehner, göçmenlerle ilgili açıklamalar yaptı. Almanya'nın sınır güvenliğini artırarak Schengen'i askıya almasını değerlendiren Mitterlehner, "Eğer Almanya sınır kontrolü yürütecekse Avusturya da sınır kontrollerini sıkılaştırmalı. Bizim yaptığımız da bu" dedi. Başbakan Faymann ise, "Polis ve Avusturya İçişleri Bakanlığı'nın yardıma ihtiyacı var. Onların Avusturya ordusunun yardımına ihtiyacı var" diyerek adeta göçmen katliamına hazırlık çağırısı yaptı.

Göçmenler konusunda katı bir tutum takınan Slovakya'da da İçişleri Bakanlığı, açıklama yaparak "Slovakya da Avusturya ve Macaristan sınırında geçici önlemler almıştır" ifadelerini kullandı. Açıklamada ayrıca, sınırdaki 'acil durum ve sığınmacı akını'na karşı kontrolü sağlamak için 220 görevlinin daha sınır bölgelerine gönderilmesine karar verildiğini duyurdu.

Fransa Cumhurbaşkanı François Hollande ise, sığınmacıların geçişiyle ilgili kontrollerin Avrupa'nın dış sınırlarında yapılması gerektiğini söyledi. Almanya'nın da sınırlarını kontrol etmek istediğini belirten Hollande, "Avrupa'nın sınırlarına riayet edilebilmesi konusunda gerekenin yapılması için çalışıyoruz. Kontroller Avrupa'nın dış sınırlarında yapılmalı. Bu konuda çok ihtiyatlı ve ısrarcıyız" dedi. Diğer yandan Fransa İçişleri Bakanı Bernard Cazeneuve ise, 13 Eylül günü Alman mevkidaşı Thomas de Maiziere ile yaptığı görüşme sonrası yaptığı açıklamada AB ülkelerinin

Schengen kurallarına titiz bir şekilde uyması gerektiğini söylemişti.

Öte yandan 14 Eylül'de Lüksemburg'da bir araya gelen AB savunma bakanları, Akdeniz'deki insan kaçakçılıra karşı askeri operasyon düzenlenmesine onay verdi. AB Dış İlişkiler ve Güvenlik Politikasından Sorumlu Yüksek Temsilcisi Federica Mogherini, toplantı sonrasında "Toplanan istihbarata göre 16 kez insan tacirlerine operasyon düzenledik. Önümüzdeki hafta alınan askeri operasyon kararlarını uygulamaya başlayarak insan tacirlerini tutuklayıp göçmen krizine katkıda bulunmak istiyoruz" derken Akdeniz'de, Libya karasularında operasyon yapılacağını, sonra da AB donanma kuvvetlerinin kaçakçılara karşı askeri eylem yapacağını kaydetti. Ancak AB'nin Libya'ya ait karasularında askeri operasyon yapabilmek için bu ülkeden izin alması gerekiyor. Libya Hava Kuvvetleri Komutanı Sakr El Caruşi de Temmuz ayında yaptığı açıklamada, "Herhangi bir gemi Libya Hava Kuvvetleri'nden izin ya da işbirliği onayı almadan karasularımıza girerse hedefimiz olur" demişti.

Macaristan göçmenlere savaş açtı!

Sırbistan ile olan sınırına 175 km'lik duvar ören Macaristan hükümeti, sınıra orduyu yerleştirmeyi ve sığınma başvurularına ilişkin yasaları ağırlaştırıp, 'yasa dışı yollarla' ülkeye giriş yapanlara yönelik ağır cezalar getirmeyi planlıyor.

Tel örgünün çekildiği sınırda Macar ordusu tatbikata başlarken General Tibor Benkő, "askeri birliklerin güneyde muhtemel bir müdahaleyi sınırdaki" söyledi. "Macaristan'ın güvenini sağlamak bizim görevimiz" diyen General Benkő, tatbikata "Kararlı Eylem" (Decisive Action) adının verildiğini belirtti.

Macaristan Devlet Bakanı Janos Lazar ise düzenlediği haftalık basın toplantısında yaptığı konuşmada, 15 Eylül'den itibaren göçmenlerle ilgili yeni bir dönemin başlayacağını belirterek sınırda iltica başvurusu yapmadan geçiş olmayacağını, başvuru yapanların kamplarda 12-14 günlük başvuru süresini bekleyeceğini ifade etti.

İçişleri Bakanlığı'nın, sayıları her geçen gün artan sığınmacılardan dolayı hükümetten 'kriz durumu' ilan etmesini istediğini belirten Lazar, hayata geçirmeyi planladıkları faşizan uygulamaların üzerini örtmek için de göçmenler için yeni kamplar açacaklarını söyledi.

Daha önce göçmenlere uyguladığı vahşi muamele sebebiyle büyük tepki çeken Makedonya'da ise geceyi dışarıda yağmur altında geçiren bitkin göçmenler, kucağındaki çocuklarla askerlerin coplu saldırısı ile karşılaştı. Makedonya da, Macaristan gibi göçmenlere karşı sınıra tel örgü çekileceğini açıkladı.

Avrupa'da faşist saldırganlık

Türkiye'de nasıl ki devlet eliyle faşist çeteler sokaklara salınarak başta Kürt emekçiler olmak üzere ilerici-devrimci güçlere yönelik linç girişimleri tırmandırılıyorsa, Avrupa'nın dört bir yanında da hem göçmenlere hem de Kürtlere yönelik faşist saldırganlık körükleniyor.

İsveç'te çocuk sığınmacılara saldırı

İsveç'in Norrbotten eyaletine bağlı Boden şehrinde, ırkçı-faşist çeteler çocuk sığınmacılara yönelik katliam girişiminde bulundu. 38 refakatsiz çocuk sığınmacının kaldığı binada çetelerin çıkarttığı yangında 4 çocuk yaralandı. Saldırıyla ilgili açıklama yapan Boden Emniyet Müdürü Mathias Strandberg, yangının kundaklama sonucu çıktığını belirterek şu ana kadar gözaltına alınan zanlı bulunmadığını söyledi.

Almanya'da faşist saldırılar

Serbest dolaşım hakkını askıya alarak göçmenlerin ülkeye girmesini engelleyen Almanya'da diğer yandan da ırkçı-faşistler sokaklara salındı.

Ludwigsburg kentinde 14 Eylül gecesi bir camiye yapılan saldırı sonucunda maddi hasar meydana geldi. Saldırının koyu renkli şapkalı ceket giymiş 5 kişi tarafından yapıldığı belirtilirken polis, saldırganların kimliklerinin belirlenemediğini açıkladı. Polisin tahminlerine göre yaklaşık 2 bin euroluk zarar meydana geldiği belirtildi.

Diğer yandan doğu kentlerinde ise PEGIDA çetesi sokaklarda ırkçılık zehrini akıtıyor. 14 Eylül günü Leipzig'deki adıyla 'Legida' çetesinin düzenlediği eylemde çeteler, polis araçlarına şişe ve taş atarken polis ise biber gazı ve jop ile çetelere müdahale etti. İrkçı-faşistlerin gösterisine 500 civarında kişinin katıldığı belirtilirken anti-faşist eylemde ise bine yakın kişinin bulunduğu kaydedildi.

PEGIDA çetesinin Dresden'de düzenlediği gösteriye ise 5 bini aşkın kişi katılırken çete lideri Lutz Bachmann, parti kuracaklarını ve bu partinin ülkedeki mahalli, eyalet ve federal seçimlerin hepsine katılacağını söyledi.

Göçmenlik sorunda kadın

İnsanlık, tarihinin en vahşi dönemini yaşadığı kapitalist düzende; ekonomide derinleşen krizler, gün geçtikçe artan emperyalist saldırganlıklar, bölgesel, etnik, mezhepsel savaşlar, sömürü sisteminin yol açtığı sosyal sorunlar ile karşı karşıya gelmektedir. Bunların sonuçlarından biri olan “göçmenlik” sorunda kadın göçmenlerin yaşadığı zorluklar ise özel mülkiyet düzeninin kurulmasından itibaren kadınlara yönelik uygulanan ikinci sınıf cins muamelesinin en kötü biçimlerinden biridir.

Suriye’deki kirlili savaş ve tecavüzcü terör örgütü IŞİD barbarlığı nedeniyle Türkiye’ye göç eden 1.4 milyon insan vardır. Bunların %75’i kadın ve çocuklardan oluşmaktadır ve yarısı 18 yaş altındadır.

Daha iyi bir yaşam umudu ile yola çıkan göçmenler, gidecekleri ülkelerin de aynı düzen pisliğinin egemenliği altında olduğunu, karşılaştıkları koşullar üzerinden kavıyorlar. Ülkelerinden ayrılmak zorunda bırakılan insanlar gidebilecekleri yerlere sağ-salim varsalar bile, bu sefer o ülkenin sınırından geçme konusunda sorun yaşıyorlar. Ya sınır dışında bekletilerek geri dönsünler diye sefilliğe sürükleniyorlar ya da insanlık dışı muameleler sonucu geri gönderiliyorlar. Bazı ülkeler sınırdan geçirip mülteci olarak kabul ediyor. Ama henüz kabul edilmeyenler sığınmacı konumunda ya da kaçak göçmen durumunda o ülkede kalabiliyorlar. Tabii bu durumda olanlar için sadece sınırı geçme izni çıkmıştır, henüz mülteci olarak kabul görülüyorlar. Ve iş, ev, sağlık, eğitim gibi temel ihtiyaçlardan kolayca yararlanamıyorlar.

Türkiye yaptırdığı 22 kamp ile toplam 220 bin göçmeni barındırıyor. Oysa ülkedeki göçmenlerin yaklaşık yüzde 85’lik nüfusu kamp dışında yaşıyor. AFAD (Afet ve Acil Durum Başkanlığı) tarafından denetimi yapılan bu kamplara insan hakları örgütleri alınmıyor. Kadın mültecilerin kamp içinde yaşadıkları cinsel taciz ve tecavüzler, mevcut tabloyu anlatıyor aslında. BM tarafından yapılan mülteci kamplarında BM askerlerinin tecavüz haberlerini sık sık basından okuyoruz. Sığınmacı kimliği ve tabii ki kadın kimliğinden dolayı göçmen kadınlar seslerini çıkartamıyorlar.

Şehirlerde yaşayan göçmen kadınlar para karşılığında ikinci, üçüncü evlilikler için satılıyorlar. Özellikle sınır illerinde bu durum ticarete dönüşmüş bulunuyor. Aileler, çocuklarının (daha çok 18 yaşından küçüklerin oluşturduğu) daha iyi bir yaşam sürdürebileceklerinden hareketle kızlarını yaşlılara ya da ikinci, üçüncü evliliği yapmak isteyen erkeklerle veriyorlar. Böylece kandırılmış oluyorlar. Suriyeli kadınlarla evlenen erkekler kadınları köle gibi çalıştırıp her türlü şiddeti uyguluyor ya da fuhuş yapmaya zorluyorlar. Fuhuşa zorlanan kadınların yaşı 12-13’e kadar düşmüş durumda. Dövülen, korkutulan ve tehdit edilen kadınlar susmak durumunda kalıyorlar. Şikayet etseler bile bu düzenin mahkemelerinden adaletin gelmeyeceği, eril zihniyetin hakim olduğu bu düzende nasıl hak arayacakları da meçhul...

Kadınlar fuhuş dışında ev hizmetlerinde,

Kadın dediğin börek yapmalı... Tanrım! Yoksa aile dağılır...

Gel gör ki, her yıl onlarca kadın, “imdat” çığıllıkları atarak; eski eş, sevgili, baba, akraba ya da hiç tanımadığı bir erkek tarafından katlediliyor... Her iki kadından biri şiddet görüyor... Ama onlar ayrı kadın, börek yapsın yeter...

Cennetin, anaların ayaklarının altında olduğu bir ülke burası. Ama en popüler küfürler, ailenin anasına savrulur... Ama onlar ayrı, dişi kuş börek yapsın yeter!

Kadınlara, çocuk yaştaki kızlara tecavüz edilir. Edenler iyi halden salıverilir. Daha ergen olmamış kızları babası yaşındaki adamlara (!) ailesi tarafından para karşılığında eş olarak verilir... İşyerlerinde, sokaklarda hatta evlerinde fiziksel tacize, duygusal istismara maruz bırakılır kadınlar... Sessiz kalırlar, çünkü konuşsa kesin ağır tahrik vardır. Sesli kahkaha atmıştır kesin. Hayatı boyunca travmasını yaşar... Olsun... O ayrı, börek yapsın yeter.

Bu ülkede kadın olmak zor. Daha bebeklik döneminde “pembe renk” dayatmasıyla başlar. Tüm hayatı boyunca baskı altına alınan kadın, aile yaşantısı boyunca “ev kadını” adı altında, dünyaca bile en zor meslek kabul edilen ağırlığı omuzlarında taşır. Çocuk da bakar, iş hayatında da ciddi rolü vardır. Bu bahsettiğim ağırlıklar altında hayatı boyunca ezilen ama yine de hep dik duran kadın; yine yeni bir sorumlulukla karşı karşıya bırakılmıştır. Eğer bir kadın börek yapmasını bilmiyorsa ailesi dağılmaya mahkumdur...

Haydi bakalım bırakın her şeyi... Gün bugündür... Açılınsın hamurlar!!!

Güzeltepe’den bir emekçi kadın

fabrikalarda ya da tarlalarda iş bulduklarında bu sefer ucuz iş gücü olarak kullanılıyorlar. Bir de göçmen kadın olunca bazen karın tokluğuna bazen para almadan çalıştırılıyorlar. Para almadan çalıştıkları yerlerde patronların evinde barınıyor, orada aynı zamanda birçok iş yapmak zorunda kalıyorlar. Çalıştıkları yerlerde uğradıkları her türlü şiddete karşı susmak zorunda bırakılıyorlar.

Göçmen kadınlar en kötü koşullarda güvencesiz, sigortasız, kaçak çalıştırılmaktadır. Sığınmacı olduklarından dolayı geri gönderilme korkuları bilindiği için patronlar en kötü koşullarda onları çalıştırıp bin kat kazanmaktadır. Özel mülkiyet düzeninin yarattığı toplumda kadınlar hep ezilir, eğer bir de göçmen kadınsa bu sömürü biçimleri üçe dörde katlanır.

Göçmenlerin sorunları arasından en önemlilerinden biri de sağlıktır. Bu konuda her ne kadar ilgili devletler “yardım” ediyor görünse de aslında en fazla onları sömürmekte ve insanca davranmamaktadır. Birçok kadın göçmen sağlık kuruluşlarından yararlanamadığı için yaşamlarını yitirmektedir.

Kapitalist düzenin bir sonucu olan savaşlarda kadın bedeni üzerinden nasıl kâr sağlandığının birçok biçimine tanık oluyoruz. Savaşların en ağır faturası emekçi-yoksul halklara özellikle kadın ve çocuklara ödetilmektedir. Savaşların, sömürünün olmayacağı bir dünyayı kumak için özel mülkiyet düzenini yıkmalıyız. Özel mülkiyet düzeni yıkılmadan kadın bedeni ve emeği özgürleşemeyecektir!

Z. Umay

“İktidar” ve “hükümet” kavramlarının kullanımı üzerine...

Sevgili Kızıl Bayrak emekçileri, yoldaşlar;
Bir süredir siyasal değerlendirmeleri ele alan makalelerimizde “iktidar” kavramıyla “hükümet” kavramının birbirine karıştırılarak kullanıldığını görmekteyiz.

ML dünya görüşünü savunanlar açısından “iktidar” kavramının egemen üretim ilişkilerinin temsilcisi olan sınıfın; parlamentosundan yargısına, militarist kurumlarından bürokrasiye kadar devlet erkini elinde tutması ve onun siyasal egemenlik biçimi olduğu malumdur.

Bununla birlikte “hükümet” kavramının ise devlet erki içinde parlamento ayağını temsilen ve sözde kuvvetler ayrılığı ilkesi içerisinde “yürütme”, icra organını temsil ettiği bilinir.

Gerek savunduğumuz dünya görüşü ve onun terminolojisine uygunluk bakımından daha hassas olabilmemiz açısından gerekse de bir bu kadar önemli olan; güncel politikada tuttuğu yer açısından konuya gereken önem ve titizliğin gözetilmesi gerektiğini düşünüyoruz.

Zira biliyoruz ki düzen sınırlarını aşamayan, ufku parlamentarizmin dar sınırlarını aşamayan her türden liberal-reformist akımın ve anlayışın “iktidar” kavramını çok bilinçli olarak “hükümet” kavramıyla bir arada kullandığı ve onun yerine ikame ettiği ortadadır.

Bu sayede kendilerinin de parlamenter bir mücadele ekseninde bir “iktidar” mücadelesi verdiklerini ileri sürmekte, kitleleri kandırmaktadırlar. Düzen içi konumlarını bu sayede gizlemek istemektedirler.

Öte yandan tasfiyeci savruluşun sol hareketi bir bütünüyle etkisi altına aldığı bir dönemde ideolojik mücadele çerçevesinde konunun önemi daha çok öne çıkmakta ve biz komünistlerin daha hassas olmasını gerekli kılmaktadır. Şüphesiz ki bu ideolojik mücadelenin temel aracından biri olan *Kızıl Bayrak* gazetesinin sergileyeceği tutum ve göstereceği hassasiyet, kitleleri düzen ve devrim taraflaşmasında devrim lehine kazanılmasında belirleyici bir etkiye ve role sahip olacaktır.

Esasında, komünist hareketin ve basınının, her türden reformist-tasfiyeci akımların bu ayrımı nasıl silikleştirdiklerine ve çarpıttıklarına dair özellikle de seçim dönemlerine ilişkin politikaları ve savundukları argümanları üzerinden bir hayli zengin ve geniş açıklamalar yaptıkları birçok belgeyle kamuoyunun değerlendirmesine sunulmuştur. Bu bakımdan **“Tasfiyeci sürecin son aşaması: Parlamentarizm”** adlı kitabın 2004 yerel seçimler vesilesiyle EMEP’in “Yerel iktidardan-genel iktidara” şiarının nasıl bir eleştiriye tabi tutulduğunu hatırlatmak yeterlidir sanırım.

Ama öte yandan *Ekim 296*. sayısında “7 Haziran seçimleri ve siyasal tablo” başlıklı yazısında “... Dolayısıyla gerçekte söz konusu olan, 13 yılı bulan bir süredir hükümet eden ve 2009’dan beri de iktidar dizginlerini ele almış bulunan, fakat buna rağmen istediği türden bir rejimi topluma dayatmada ciddi biçimde zorlanan...” ifadeyle herhangi bir burjuva siyasal akım bakımından bile “hükümet” olmakla

“iktidar” olmak, iktidar dizginlerini ele almanın iki ayrı şey olduğunu ortaya koymaktadır. Bu bakımdan AKP 2002’den beri hükümet olmakla birlikte, gerek emperyalistlerin gerekse de tekelci burjuvazinin ihtiyaçları ve çok yönlü destekleri sonucunda süren “iç iktidar” mücadelesiyle birlikte 2009’dan beri iktidar dizginlerini ele aldığı ortadadır. Bu tespitten de anlaşılacağı üzere, her ne kadar AKP’nin bu “iktidar” gücünü nereye kadar ve ne oranda koruyacağı hala belirsiz olmakla birlikte egemen sınıfın bir “kliği” olarak onun bile hükümet olmasıyla “iktidar” olması farklı iki ayrı niteliğe tekabül etmektedir.

Elbette egemen bir sınıfın kliğine, emperyalistlerin ve işbirlikçi sermaye sınıfının tam desteği ile “parlamenter” yoldan “iktidarlaşma” imkanları sunulurken (kaldı ki bu süreç bile bir dizi rejim krizleriyle birlikte el ele giderek, sorunsuz bir şekilde olmamıştır) bunun alt sınıfların düzeni aşmayan bile olsa özlem ve çıkarları doğrultusunda hareket eden bir özne veya politik platform için olamayacağı kesindir ve tarihsel bir gerçekliktir.

Keza 7 Ağustos tarihli *Kızıl Bayrak*’ta “Birleşik devrim: Köklü ve kalıcı çözümün adresi” başlıklı makalede; “Kaldı ki gelinen yerde AKP bir hükümet olmayıp, iktidardır, yani bir sermaye iktidarındır” denilerek yine “hükümet” ile “iktidar” kavramının ayrım çizgisi belirtilmiştir.

Ama buna rağmen belli yazılarda “hükümet” kavramıyla ifade edilmesi gereken yerlerde “iktidar” sözcüğünün kullanıldığına şahit oluyoruz. Bu durumun sıklık arz etmeye başlaması da bu konuda daha dikkatli davranılmasını gerektirmektedir.

Örneğin yine 7 Ağustos tarihli *Kızıl Bayrak* gazetesinin “Düzen siyasetinde koalisyon belirsizliği” başlıklı yazısında şu türden ifadelerle karşılaşabiliyoruz:

“Seçim sonuçlarından dinci parti AKP’nin tek başına iktidar olmasına yetecek bir sandalye sayısı çıkmaması düzen siyasetinde belirsizliklerle dolu bir

dönemin kapılarını araladı.” “...Zira AKP ile koalisyon görüşmelerini sürdüren CHP ve MHP, iktidara ortak oldukları dönemlerde bu programların bizzat uygulayıcıları olmuşlardır. Sorun iktidar paylaşımında ve kendi siyasi çıkarlarının çatıştığı noktada yaşanmaktadır.”

Normalde “hükümet” kavramının kullanılması gereken bu ifadelerde “iktidar” kavramı kullanılarak bir wyanlılığa yol açılmıştır. Zira bu yanlışlık giderilmediği koşullarda buradan çıkacak sonuç; pek ala iktidar mücadelesinin ve paylaşımının parlamenter yoldan ve seçimler yoluyla da olabileceğidir. Eğer bu böyle olsaydı bizler daha 2002 seçimlerinin hemen ardından “AKP iktidarı” kavramını kullanırdık veya kullanmamız gerekirdi.

Ne yazık ki benzer hatalar “Syriza iktidarı” olarak da kimi yazılarda kendini göstermiştir. Ama bu “iktidar”ın ömrü birkaç ayla sınırlı olmakla birlikte önümüzdeki seçimlere bağlı olarak sonucu meçhul görülmektedir.

Sonuç itibarıyla gerek birtakım kavramları ML biliminin terminolojisi ve savunduğumuz ideolojik politik platforma uygunluk gözetilerek kullanabilmek bakımından gerekse de içinde bulunduğumuz dönem itibarıyla reformizme karşı çok yönlü mücadeleyi sürdürebilmek bakımından bu kavramların doğru bir şekilde kullanımı noktasında daha hassas olabilmeliyiz.

Devrimci ve sosyalist yayınlarda bu kavramların uzun yıllardan beri birbiri yerine ikame ettiği ve ayrımların silikleştiği bir süreçte *Kızıl Bayrak*’ın her alanda olduğu gibi burada da gerekli öncü misyonunu bugüne kadar olduğu gibi bundan sonra da oynayacağına olan tam inancımızla bu eleştiriye sunmuş oluyoruz.

Bu vesileyle çalışmalarınızda başarılar, kolaylıklar diliyoruz, sevgi ve selamlarımızı iletiyoruz.

“Kızıl Bayrak yukarı, daha daha yukarı!”

**Sincan 1 No’lu F Tipi Hapishanesi’nden
TKİP dava tutsağı Onur Kara**

7 Eylül 2015

Baskılarınız sökmedi, sökmeyecek...

Devrimci tutsaklar teslim alınamaz!

Sermaye devletinin toplumsal muhalefete, devrimci ve örgütlü kesimlere yönelik başlatmış olduğu faşist saldırganlık furçasının yansımaları zindanlarda da kendini ortaya koyuyor. Bir yandan siyasi tutsakların en meşru hakkı olan açlık grevlerine karşı katliam provalarına dönüşen saldırılar gerçekleştiriliyor öte yandan mevcut haklar fiilen ve "hukuksuz" bir şekilde gasp edilerek tecrit politikası daha da koyulaştırılmak isteniyor.

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde de devrimci ve komünist tutsaklara yönelik baskılar peyderpey arttırılarak ileride gerçekleştirilecek bir saldırganlığın zemini adeta şimdiden hazırlanıyor. Sohbet hakkından bir dizi hakka kadar pek çok alanda kısıtlamalar, hak gaspları gerçekleştiren hapishane idaresi bu uygulamalarına her gün bir yenisini ekliyor.

Geçtiğimiz yıl, sosyalist ve devrimci basını engellemeye yönelik devreye sokulmak istenen engelleme girişimi dışarıdaki duyarlı kamuoyundan gelen baskılar sonucunda geri püskürtülmüştü. Ancak bir süre sonra Sincan 1 No'lu Hapishane İdaresi, tutsakların adına gelen yayınların hiçbir "toplatma" vb. kararı olmadığı halde kendi uydurduğu keyfi gerekçelerle keyfi bir şekilde önce kimi sayfalarını sansürlemek suretiyle, daha sonra da sansürlenmemiş sayfa bırakmayarak fiilen yayınları temin etmemizin önüne geçmeye başlamıştır. Bu konudaki uygulamalarına da Ankara Batı İnfaz Hakimliği'nin ve Ankara Batı 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nin vermiş olduğu kararlar cesaret vermiştir.

Fakat hapishane idaresi işi öyle bir noktaya vardır ki tutsakların lehine olan kararları bile uygulamamaya başlayarak adeta kendi "krallığını" ilan etmiştir. İşte bu keyfilik ve dışardaki faşizan ortamın kendilerine sunduğu avantajdan ve iklimden sonuna kadar yararlanmak adına her gün yeni bir saldırı uygulamasını devreye sokmuştur. Yayınların sansüre tabi tutulmasının ve engellenmesinin ardından tutsaklar üzerindeki psikolojik baskıyı arttırmak için akşam 20.00 sayımlarının ardından gece de kapı kontrollerine başlamışlardır. Hiçbir yerde böyle bir uygulama yokken, tamamen uydurulmuş gerekçelerle bu baskıyı meşrulaştırmaya çalışmışlardır.

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nde de devrimci ve komünist tutsaklara yönelik baskılar peyderpey arttırılarak ileride gerçekleştirilecek bir saldırganlığın zemini adeta şimdiden hazırlanıyor.

Şimdi bu saldırı furçasına ve hak gasplarına arkadaş görüşlerine, "güvenlik gerekçesi" adı altında yasak koyma uygulaması eklenmiştir. Hiçbir "hukuki" gerekçesi dahi olmadan ve polislerden aldıkları "istihbarati" bilgilerle ve kendilerini adeta yargı mercii yerine koyarcasına devrimci ve komünist tutsakların görüşlerine "sakıncalı" diyerek engelleme getirmiştir.

Tüm bunlardan da anlaşılacağı üzere Sincan 1

No'lu F Tipi Hapishanesi İdaresi her gün yeni bir hak gaspı ile tutsakları koyu bir tecrit ile teslim almaya çalışmaktadır. Bu adımların işe yaramadığını ve bu saldırılara karşı tutsakların direndiğini gördüğü oranda ise saldırganlığın dozajını daha da arttıracığı, açık katliamlara girişeceği açıktır. Zira sermaye devletinin ve onun faşist zihniyetinin bu konuda kanlı bir geleneğe ve mirasa sahip olduğu tarihsel deneyimlerle sabittir. Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi İdaresi'nin de, siyasal atmosferin kendilerine sunduğu iklimden ve avantajdan sonuna kadar yararlanmak istediği açıktır.

Ama unutulmasın ki, nasıl ki sermaye devletinin kanlı geleneği sabit ise devrimci ve komünist tutsakların da şanlı bir direniş geleneğine sahip olduğuna dünya kamuoyu tanıklıktır. "Alın kızıl yıldızlı baş secdeye varmaz" misali, tüm bu saldırgan tutumların sonuç vermeyeceğini ve ideallerimizden bizleri soyutlayamayacaklarını bir kez daha ilan ederek tüm kamuoyunu bu konuda duyarlı olmaya ve devrimci tutsaklarla dayanışma içerisinde olmaya davet ediyoruz.

"Devrimci irade teslim alınamaz!"

"Yaşasın devrim ve sosyalizm!"

Sincan 1 No'lu F Tipi Hapishanesi'nden

TKİP dava tutsağı Onur Kara

"Cezaevleri öldürüyor!"

İnsan Hakları Derneği (İHD) İzmir Şubesi'nin 12 Eylül günü yaptığı ve BDSP'nin de destek verdiği eylemde okunan basın metninde 282'si ağır 721 hasta mahpus başta olmak üzere tüm hasta mahpusların Türkiye hapishanelerinde tahliye edilmeyi beklediği söylendi. Hasta tutsakların sağlık durumu hakkında bilgi vererek devam eden açıklamada Adalet Bakanlığı, Sağlık Bakanlığı ve cezaevi idareleri ile cezaevi güvenlik birimlerinin işbirliği içerisinde hasta mahpusları ölüme terk ettiğine dikkat çekilerek Adli Tıp Kurumu'nun (ATK) ve infaz savcılıklarının da buna ortak olduğu vurgulandı.

ATK uygulamalarının ve raporlarının infaz

uygulanmasında ikinci bir infaz yöntemi önererek bu ölümlerin sebebi haline geldiğine vurgu yapılarak Adli Tıp Kurumu'nun sağlık sebebiyle infazın ertelenmesi raporlarında son ve tek merci olmaktan çıkarılması talep edildi. Hastane raporlarının esas alınması gerektiği belirtilerek tüm hasta tutsakların derhal serbest bırakılması çağırısı yapıldı.

Sorunu kamu güvenliğine indirgemenin sağlık hakkına ve yaşam hakkına açık bir saldırı olduğu ifade edilerek cezaevlerinde mahpusların bilerek ölüme terk edildiğinin altını çizdi. Cezaevlerinde STK ve meslek kurumlarından oluşan heyetlerce genel bir sağlık taraması yapıldı.

Küçükçekmece EKK mücadeleye çağırıyor!

Küçükçekmece EKK, 10 Eylül günü, kadın işçilerin yoğun olarak çalıştığı KOM ve Kişili fabrikalarına bildiri dağıtımını gerçekleştirdi. Bildiride sermaye devletin son dönemde artan savaş ve saldırganlık politikalarının yanı sıra devlet eliyle körüklenen faşizm teşhir edildi. Kirli savaş politikalarının mali yükünün işçi ve emekçilerin sırtına yüklendiği belirtilerek "Bu kara tabloda en ağır faturayı biz işçi ve emekçi kadınlar ödüyoruz. Yeri geliyor kirli savaşta katledilen 10 yaşındaki kızımızın cesedini derin dondurucuda saklamak zorunda kalıyoruz. Yeri geliyor sermaye devletin kirli savaş politikaları yüzünden ölen oğlumuzun cenazesinde 'vatan sağ olsun' dememiz isteniyor" denildi. EKK'lılar, başta kadın işçiler olmak üzere tüm işçi ve emekçilere mücadele çağrısı yaptı.

Kızıl Bayrak / Küçükçekmece

İpek Bozkurt beraat etti

7 Haziran seçimlerinde BDSP'nin İstanbul 3. Bölge Bağımsız Sosyalist Milletvekili Adayı olan İpek Bozkurt, Taksim 1 Mayıs'ında azgın polis terörü sonucunda gözaltına alınmış, çantasından çıkan sendika önlüğü ve baret gerekçe gösterilerek 'İç Güvenlik Yasası' kapsamında tutuklanmıştı.

Bozkurt, Avukat Zeycan Balcı Şimşek'in 18 Mayıs'ta İstanbul 14. Ağır Ceza Mahkemesi'ne yaptığı tutukluluk itirazı üzerine ise tahliye edilmişti. Av. Şimşek'in 15 Eylül'de verdiği bilgiye göre Bozkurt, hakkındaki davadan beraat etti.

Bak işte yaklaşıyor fırtına! Devrim fırtınası...

Liseliler Devrimci Liseliler Birliği'ne, DLB'ye!

Burjuvazinin seçimden istediği sonucu elde edememesi üzerine dinci-gerici AKP, baskıları arttırarak, çözümün kendinde olduğu fikrini halklara aşılama çalışıyor. Seçimin ardından 20 Temmuz günü Suruç'ta, Kobanê'nin yeniden inşa süreci ile ilgili SGDF üyelerinin basın açıklaması yaptığı esnada gerçekleşen bombalı saldırıda 32 genç devrimci katledilmişti. Suruç Katliamı'nın ardından dinci çete IŞİD'e yönelik göstermelik operasyonun yanı sıra, sermayenin asıl hedefi olan toplumun ilerici ve devrimcilerine yönelik operasyonlarda ev baskınları ve tutuklamalarla ilerleyen süreç, Kürdistan bölgesindeki saldırılar ve infazlarla devam ediyor.

Sermaye devleti, bu süreci teşhir etmek isteyen ilerici ve devrimci güçleri geriletmek için mahallelerde meydanlarda ablukalar başlattı, OHAL uygulamalarını devreye soktu. Keyfi gözaltılar ve dayanaksız suçlamalarla katıldıkları eylemler gerekçe gösterilerek yoldaşlarımız gözaltına alındı ve tutuklandı.

Burjuvazi savaş çığırkanlığını arttırdığı baskı ve saldırılarına son hız devam ederken işçilerden emekçilerden topladıkları paralarla güvenlik gerekçe gösterilerek savaşa bütçe ayırıyorlar. Savaşa ayırdıkları bütçeleri Kürdistan'da 3 yaşındaki çocuklara kurşun sıkmak, gençliğin üzerine bomba yağdırmak için kullanıyorlar. DLB olarak bu durumun kendisini teşhir ederek "Emperyalist savaş ve saldırganlığa geçit yok!" şiarını yükselterek yeni döneme gireceğiz. Emperyalist savaşlara ve saldırganlığa ayrılan bütçenin varlığı ortada. Bu saldırganlığın karşısında liseli gençlik olarak dikileceğiz!

Sermayenin eğitim kurumları ise "ağaç yaşken eğilir" sözünü benimseyerek gençliğe yönelik saldırılarına tam hız devam ediyor. Tercih edilmemesine rağmen kontenjan yokluğundan öğrenciler İmam-Hatip ve meslek liselerinde okumaya mecbur bırakılıyor. Sermaye düzeni kendi kirli savaşlarına hak kazandırmak için bizlerin bilinçlerine yönelik saldırılar organize ediyorlar. Üniversitelerde ve liselerde milliyetçilik, ırkçılık, gericilik gibi yaklaşımlar aşılanıyor, tek tip düşünce ve cinsiyetçi eğitim adımları (4+4+4) uygulamalar dayatılıyor. Okul içindeki cemaat ve tarikat yapılanmaları yaz döneminde Kuran

kurslarıyla kendini gösterirken, eğitim sürecinde de gerici eğitim müfredatı ve uygulamaları ile vücut buluyor. Sorgulamayan nesil yaratmak için bütün bu dayatmalara karşı DLB olarak "Gericiliğe geçit yok!"

Emperyalist savaşların bizlerin ve ailelerimizin ceplerinden beslendiğini, yağın bombaların karşılığında eğitimin daha da pahalılaşığı, dershanelerle birlikte yürütülen tartışmaların, özel eğitim kurumlarının teşvik edilmesinin hepsinin geleceğimize göz koymalarının bir sonucu olduğunu biliyoruz. "Geleceğimizi çalanlara geçit yok" diyeceğiz. Bu yüzden atılan bombaların, sıkılan kurşunların, ellerimizden (ç)alınan geleceğimizin hesabını soracağız!

Okullar sermayenin istediği tarihte başlayacak, Devrim okulları başlıyor!

Böylesine engebeli bir yoldan geçerken örgütlü olmanın, tek yumruk altında birleşebilmenin önemini daha iyi görebiliyoruz. Yaz kampında yürüttüğümüz tartışmalar ve gerçekleştirdiğimiz meclis sonrasında aldığımız kararlar doğrultusunda takip edeceğimiz yolu şekillendiriyoruz. Çevremizdeki liseli arkadaşlara ulaşabilmek, onlarla konuşabilmek, DLB'yi anlatabilmek önemli.

Devrim okulları bu iletişim ağını sağlayabilmek, yeni dönemi hazırlıklı karşılayabilmek, burjuvazinin savaş oyununu teşhir edebilmek için güçlü bir araç görevi görmekte.

Paralı eğitimden tepemize inen bombalara, kıyıya vuran çocuk cesetlerimize kadar bir bütün olarak sisteme karşı liselilerin öfkelerinin örgütlü olarak ortaya çıkması için "Emperyalizme geçit yok! Tek yol devrim!" çağrısını yükseltiyoruz.

En önemlisi okullarımızda daha fazla örgütleneceğiz. Kirli savaşların, gericiliğin, baskının yoğunlaştırıldığı bu süreçte de liseli gençliğin alternatif olarak DLB'yi büyüteceğiz!

Yelkenler fora demiştik! Liseli gençliğe sesleniyoruz, bak işte yaklaşıyor fırtına, devrim fırtınası, herkes DLB saflarına!

Devrimci Liseliler Birliği
(Liselilerin Sesi'nin Eylül 2015 tarihli
68. sayısından alınmıştır...)

İstanbul'da devrimci sınıf faaliyeti sürüyor

Ümraniye'de işçi bülteni dağıtımı ve Kızıl Bayrak satışı

Ümraniye'de aylık olarak çıkarılan İşçi Bülteni'nin Eylül sayısını 11 Eylül günü fabrikalara ulaştırılan sınıf devrimcileri işçileri mücadeleyi büyütme çağırıyor. Bültenin kapağında yer alan "İşçilerin birliği halkların kardeşliği" şiarı ile işçiler, artan savaş ve saldırganlığa karşı birlik olmaya çağırılırken DEV TEKSTİL Anadolu Yakası Temsilciliği'nin açılışının ve TOMİS'e üyelik çağruları yapıldı.

Greif fabrikaları başta olmak üzere tekstil, metal ve diğer sektör fabrikalarında yapılan bülten dağıtımları sırasında, işçilerin gündeminde devletin yarattığı şovenizm zehrinin olmadığı, bütün fabrikalarda işçilerin kendi gündemlerine yoğunlaştığı görüldü. ABB fabrikasının 17 Eylül günü yapılan temsilci seçimlerine yoğunlaştığı, Greif işçilerinin de Dudullu Greif fabrikasının kapanmasıyla uğraştığı görüldü.

Ayrıca Çelik-İş Sendikası'nın örgütlü olduğu Gamak fabrikası işçileri, Toplu İş Sözleşmesi'nde son sürece geldiklerinden dolayı gündemlerinde grev vardı. "İşçiyiz haklıyız kazanacağız" sloganlarıyla sınıf devrimcilerini karşılayan işçilerin bültenine ilgileri yoğundu. Sınıf devrimcileri de işçilere geçmişten dersler çıkararak sürece daha iyi hazırlanıp ihanetlere geçit verilmemesi gerektiğini söyledi. İhanete karşı yeni kurulan TOMİS'te örgütlenme çağrısı yapıldı.

Her hafta düzenli olarak yapılan gazete satışı 11 Eylül günü gerçekleştirildi. Savaş ve saldırganlığa, kirli savaşa, faşist saldırılara, zorbalığa karşı işçilerin birliği halkların kardeşliği bayrağını yükselten Kızıl Bayrak gazetesi iş çıkış saatlerinde Sarıgazi Meydanı'nda yapılan militan satışla işçi ve emekçilere ulaştırıldı.

Küçükçekmece'de "Halkların kardeşliği!" çağrısı!

Son günlerde artan faşist baskı ve teröre karşı "İşçilerin birliği, halkların kardeşliği!" şiarını öne çıkaran sınıf devrimcileri 12 Eylül günü Küçükçekmece genelinde yazılımlar yaptı. Sefaköy, Yenibosna Zafer Mahallesi, Bahçelievler, Bakırköy gibi merkezi yerlerde "Yaşasın devrim ve sosyalizm!", "Tek yol devrim!" ve 12 Eylül askeri faşist darbesinin yıldönümü vesilesiyle "12 Eylül karanlığına karşı mücadeleye!" şiarlı yazılımlar yapıldı.

Kızıl Bayrak / Ümraniye-Küçükçekmece

Üniversite yönetimlerinden saldırı hazırlığı

Dinci gericiliğin şefi Erdoğan'ın talimatını alan rektörler, yeni eğitim-öğretim yılı açılışında öğrencilere karşı saldırı hazırlıklarına girişti.

ÇOMÜ'de güvenlik toplantısı ve polisten ÖGB'lere eğitim

Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi (ÇOMÜ) Rektörü Prof. Dr. Yücel Acer öğrenci eylemlerini bastırmak için özel güvenlik elemanlarının polis tarafından eğitileceğini açıkladı. 14 Eylül günü düzenlediği basın toplantısında ilerici-devrimci öğrencilere karşı saldırıya geçeceklerini açıklayan Rektör Acer, üniversitelerdeki fiili OHAL uygulamasını 'güvenlik' olarak tanımlayarak "Hem Türkiye bağlamında bir seçim sürecine giriyoruz, artı terör olayları var, hem de üniversitemiz bağlamında güvenlik meselesi, bizim için öncelikli bir mesele haline geldi" ifadelerini kullandı. Bu yönde kendilerine düşeni yapacaklarını aktaran Acer, vali, emniyet müdürü, MİT müdürü ve güvenlikten sorumlu diğer personelin katılımıyla bir 'güvenlik' toplantısı yaptıklarının altını çizdi. "Öğrencilerimiz bazı gösteri haklarını kullanarak bazı meselelere ilişkin gösteriler, protestolar yapabilirler" diyen Acer, düşünce özgürlüğünü ayakları altına aldı. Adeta ilerici-devrimcilere karşı faşistleri sahiplenebileceğini gösteren Acer, özel güvenlik görevlilerini de gençliğin üzerine salacaklarına dikkat çekerek Emniyet Müdürlüğü'nün ÖGB'lere seminer vereceğini belirtti. "O da bizim güvenlikle ilgili tedbirlerimize bir güç katacaktır diye düşünüyoruz" diyen Acer, pişkin bir şekilde "müdahalelerinin baskıcı olmayacağını" iddia etti.

İÜ'de afiş asanlara polis saldırısı

İstanbul Üniversitesi'nde 14 Eylül'de yapılan oryantasyon günü vesilesiyle siyasal faaliyet yürüten gençlere polis saldırı. EHP Gençliği'nin sermaye devletinin kirli savaşını teşhir etmek için astığı 'yüzsüz' afişlerde "Cumhurbaşkanı'na hakaret edildiğini" öne süren İÜ Rektörlüğü, okula polis çağırıldı. Tayyip Erdoğan'ın isminin ve resminin olmadığı afişleri sökmek için okula gelen polisler öğrencilere saldırı.

HDP'lileri 'indirmek' serbest, 'Erdoğan'lı afişleri asmak yasak

İstanbul Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi'nin şeref holüne, kantin koridoruna ve giriş kapısında 9 Aralık 2014'te Arapça ve Türkçe "Katil Erdoğan" yazılı dövizler asılması üzerine soruşturma başlatılmıştı. Bu kapsamda 'Fikir Kulüpleri Federasyonu' üyesi iki öğrencinin ifadesi alınırken öğrenciler kendi astıkları afişin "Soma, Ermenek, Yatağan / Özeleştirme ve İş Kazaları Kader Mi, Cinayet Mi?" başlıklı etkinliğe ait olduğunu, "Katil Erdoğan" dövizlerini asmadıklarını belirtti. Kameralardan yapılan inceleme sonucunda bu öğrencileri suçlayan Özel Güvenlik görevlilerinin 'tanıklığı'ni esas alan savcı Umut Tepe ise öğrencilere Türk Ceza Kanunu'nun 299. maddesi gereğince "cumhurbaşkanına hakaret" suçundan dört yıla kadar hapis cezası istemiyle dava açtı. Savcı Tepe, geçtiğimiz günlerde, "Her şehidimize karşılık bir HDP milletvekili indirilmeli" diyen profesör hakkında "İndirmek sözünü yüksek bir yerden inmesini sağlamak anlamında kullandı" diyerek takipsizlik kararı vermişti.

Esenyurt DLB yeni döneme hazırlanıyor!

13 Eylül günü Esenyurt'ta bir araya gelen DLB'liler verimli tartışmalar yürüterek yeni döneme dair hazırlıklarını planladı. Gündeme ilişkin tartışmalarda ilk olarak DLB ve liseli gençlik mücadelesi üzerine gerçekleştirilecek bir seminer yapma kararı alındı.

Ardından 15 Eylül günü de yapılan planlama doğrultusunda "DLB ve liseli gençlik mücadelesi" başlıklı söyleşi gerçekleştirildi. Liseliler DLB'nin amaçları ve hedefleri ekseninde yürüttükleri tartışmanın yanı sıra yeni dönemde DLB'nin önüne koyduğu hedefleri ve faaliyet programı üzerinde durdular.

Söyleşide meslek liselerinde örgütlenme ve DLB meclisleri üzerine yürütülen tartışmalarda

örgütlenmenin sorunları ele alındı. Esenyurt DLB Meclisi'ni oluşturma ve giderek okullarda oluşturulacak meclislerle liselerde devrimci faaliyeti birleştirme yönünde tartışmaları yapıldı. Okulların açılmasıyla beraber atılacak ilk adımlar planlandı, hazırlıkları süren meslek liselileri bültenine katkının örgütlenmesi kararlaştırıldı.

"Geçit yok!" çalışmaları kapsamında yaygın bir ajitasyon-propaganda faaliyeti yürütmenin ve okul toplantıları örgütlenmenin önemi belirtilerek söyleşi bitirildi.

Liselilerin Sesi / Esenyurt

Birbirimiz için yaşamı kolaylaştıralım!

Otomotiv sektörünün yan sanayisi bir firmada montaj bölümünde, 3 vardiya günde "sekiz" saat çalışan bir işçiyim. Sadece pazar günü izin yapıyor ve haftanın altı günü günde en az sekiz saat çalışıyorum. Tabii ki yolda geçen süreyi eklediğimiz durumda 8 saat ve ek mesailer dışında.

Fabrikaya gitmek için vardiya saatinden 75 dakika önce evden çıkıyor ve vardiya bitiminden ortalama 1 saat içinde evde oluyorum. Böyle bakıldığında aslında sekiz saat çalışma saati 10 saate çıkıyor. Serviste geçen sürenin "kaza" olduğunda mesai saatinden sayılıp maaş verileceği zaman mesai saatinden sayılmaması ayrı bir sorun.

Gidiş süresinin dönüş süresinden de fazla olmasının sebebi fabrikaya servislerin 15-30 dakika önceden ulaştırmaları gerektiği için... Geç girişleri önlemek adına yapılan bir uygulama.

Birçok ağır metal fabrikasına göre bizim fabrikada işler o kadar ağır değil. Elbette her çalışma alanında olduğu gibi riskler mevcut.

Bizim çalışma sistemimizde hız ve doğru üretim önemli. Bu sebeple ciddi bir stres mevcut. Çalışma şekli maksimum seviyeye vardığında ki biz "%100" diyoruz, performansın ve üretimin tam olduğu durumu anlatıyor bu tabir. 180-200 adet parça üretiliyor 8 saatlik mesaide. Modele göre değişiyor. Tuvalete gidecek vakit bile bulamıyor, yetiştireyim diye su içmeye vakit ayırmıyorsunuz bu zaman diliminde. Bazı arkadaşlarımız koşarak bile çalışıyor. Yetiştireyim, göze batmayayım, laf yemeyim, işimden olmayayım diye.

Bant sisteminde çalışıyoruz ve her kişinin işi ayrı ama herkes birbirine bağlı. Her işçi tek başına çalışıyor ama bir önceki istasyona ya da kabloların alt montajını yapan işçilere bağlı. Alt montaj yapan banta kablo yetiştiremezse bantta kablo montajı yapılamıyor. Bir süre sonra bant durabilir. Ama işin stresi ve her işçinin aynı sayıyı çıkarması için herkes kendi işine gömülmüş durumda. Ve yetiştiremeyen bir işçi diğer arkadaşının işini zorlaştırıp zorlaştırmadığını umrunda olmadan işini yapmaya devam edebiliyor. Stres de eklenince, belki iş dışında tanışmış olsa çok yakın arkadaş olacak insanlar iş sırasında birbiri ile tartışır hale gelip düşman kesilebiliyorlar. İşte tam da bu içinde bulunduğumuz sistemin bizden neler beklediğinin, bizi nasıl sindirmeye çalıştığına, düşünmekten, hoşgörüyü ve kardeşlikten uzak hale getirdiğinin resmi bu.

Yardımlaşmadan, bencilce bir çalışma alanının içine sokarak "kendi işini yap, başka şeylerle ilgilenme, sorgulama, paranı al git!" diyebiliyor. İnsanlar yetiştiremiyebiliyor, bu defa da rencide edici sözlerle uyarılıyorlar. Yahut montaj hatası yaparsa birkaç kere -ki bazen bir kere yapması bile yetiyor. İşte o zaman hattın içinde ismi ya da istasyonu belirtilerek ve yüksek sesle herkesin duyacağı bir şekilde rencide ediliyor, sicili alınıyor, "siz ne biçim insansınız!" gibi onur kırıcı sözler söylenebiliyor, hakaret edilebiliyor.

Bu sebeple molasının yarısında geri işe dönen, sadece tuvalet ihtiyacını giderip geri dönen, yarım saatlik yemek molasını 15 dakikada bitirip dönen, ya da çıkmayan işçiler bile oluyor. Bunu öyle meşrulaştırmış durumdadır ki "eğer yetiştiremiyorsan,

yemek, mola gibi sözleri duymayacaksınız!" gibi sözleri çok rahat sarfedebiliyorlar.

Eğer yanlışlıkla hasta olup işe gelmezsen ve bunu da raporla belirtirsen, bu göze batıyor ve tazminatsız işten çıkarılma sebebin olabiliyor. "Gitsin mahkememeye versin de uğraşsın alabiliyorsa alsın!" diyebilecek kadar da pervasızlaşabiliyorlar.

Biz işçiler olarak yapmamız gereken şeyler tam olarak burada ortaya çıkıyor. Patronun bu tarz oyunlarına gelmeden, yaşanan sorunların fabrikadan kaynaklı, üretim miktarından kaynaklı ve kişisel olmadığını bilmeliyiz. Tam olarak sermayenin istediğinin, bizi birbirimize düşürüp parçalamak olduğunu, buna karşı birlikte, tek yumruk olup sermayeye o yumruğu indirmemiz gerektiğinin farkına varmalıyız. Onlar bizi yalnız bırakmaya çalışıyorsa, çayda, yemekte daha çok yanyana gelmeli, bencil ve kendini düşünen bir çalışma sistemi dayatıyorsa, iş arkadaşlarımızla yardımlaşma içerisinde çalışmalı, yetersiz kalan arkadaşlara destek vermeli, bir sonraki vardiyadan arkadaşlarımızla işbirliği içerisinde her işçinin daha rahat çalışabilmesi için yedek bırakmalı, tuvalete gidemeyecek ya da su içmek isteyecek arkadaşların yerine geçebilmeli ya da su getirmeli, fabrikada birbirimiz ile ilgili sorunlara çözüm odaklı bakmalı, birbirimiz için yaşamı kolaylaştırmalıyız.

Tüm sektörlerdeki işçilerin, metal, gıda, tekstil, plastik vb... Bütün işçilerin birleşmesinden başka işçi sınıfının bir kurtuluş yolu yoktur. İşçi sınıfının kurtuluşu sadece kendi elindedir.

Daha güçlü bir MİB için bağış kampanyasına destek ol!

Arkadaşlar!

MESS ve TM'ye karşı mücadelede en önde yürüdük, yürümeye devam ediyoruz. Bunun için arkadaşlarımız büyük bir özveri ve fedakarlıkla çalışıyor. Gecelerini gündüzlerine katıyorlar. Patronların ve onların yalakalarının sınırsız güç ve olanaklarına karşı yürekleriyle, dişleri ve tırnaklarıyla mücadele ediyorlar. Asalak takımı kara çalmalara başvurup bizi dışarıdan yardım almakla suçluyor. Ancak MİB, tümüyle hayatını bu yola adayan işçilerin kişisel fedakarlıkları ve dostlarının katkılarıyla ayakta duruyor. Böyle olduğu için de ne bir ah çekiyor ne de vazgeçiyor. Ne de emek düşmanlarıyla en küçük bir pazarlık yapıyor. Bedeli ne olursa olsun bu onurlu mücadelenin içinde olmak, metal işçisinin daha iyi çalışma ve yaşam koşullarına ulaşmasında küçük de olsa bir paya sahip olmak MİB'liler için en büyük kazanım, en büyük mutluluktur. Bu da MİB'e fazlasıyla yetiyor. Fakat öte yandan MİB'in her bakımdan güçlendirilmeye ve desteklenmeye de ihtiyacı var. Daha güçlü bir MİB için her türlü destek yanında maddi destek de gerekiyor. Böylelikle MİB bu onurlu mücadelede çok daha güçlü ve dirençli olacaktır. Bunun için bir bağış kampanyası başlatmış bulunuyoruz. Tüm işçi kardeşlerimizin ve emek dostlarının desteklerini bekliyoruz.

Garanti Bankası

Hesap No: 4894 5547 0766 7363

IBAN TR 80 0006 2004 8940 0004 8945 54

Bursa'dan bir metal işçisi

Tekstil atölyesinde çalışan bir kadın işçiden, metal işçilerine ve bütün işçilere mektup...

“Ya susacağız, ya kenetleneceğiz!”

“Ben tekstil atölyesinde çalışan bir kadın işçiyim. Güvencesiz, sağlıksız koşullarda çok ucuza çalışıyorum. Asgari ücretle çalışıyoruz, tabii biz şanslı olanlarız, asgari ücretin altında sigortasız çalışan birçok işçi var atölyede. Sizlerin direnişini, çocuklarımızın eşlerinin desteğini TV’den, internetten izledik, onurlandık. Bütün işçi kardeşlerime diyecek birkaç sözüm var:

Biz işçiler üretiyoruz, dünyayı yaratıyoruz. Ama bunu dünyayı yaratmak için değil sadece yaşamak için yapıyoruz. ‘Yaşamak’ diyorsam insan gibi bir yaşam değil bizim ki, ucuz ücretle uzun çalışma saatleriyle sağlıksız ve güvencesiz, yarını belirsiz bir yaşam. Sadece çocuklarımızın yarınları için köleliğe boyun eğmek. Sofranda bir tabak yemek, bir somun ekmek için katlandığın bir sömürü. Oysa biz yaratıyoruz her şeyi. Bütün işçilerin hikayesi aynı değil mi? Nerede çalışırsak çalışalım yarattığımız zenginliği biz asla yaşayamayız. Atölyede diktiğin biçtiğin elbiseleri giyemezsin, ürettiğin, bakımını yaptığın, onardığın hiçbir araba senin ayağını yerden kesmez, diktiğin koca gökdelenler, rezisdanslarda asla oturamazsın, lüks ev eşyaların asla olmaz, lüks otellerde tatil yapmazsın, hatta şanslıysan tatil yaparsın. Ne bir evin vardır, ne kenarda birikmiş paran. Reklamlarda hep senin ürettiklerin vardır ama hiçbiri sana ait değildir. Reklamlarda dönen malı üretirken aldığın maaş, o mal almaya yetmez. Maaşlarımız küçüktür, ürettiğimiz zenginlik sınırsız. Çocuklarımızı okutmak için çırpınırsın, bütün elindeki hazine onlardır, onların ileride iyi bir hayat süreceklerine dair umudundur hazinen. Aldığın bir aylık maaşınla patron karısına bir ayakkabı alır, bir restoranda öğle yemeği yer, senin bir aylık mutfak masrafın kadar parayı veriverir. Ama sana bir kuruş fazla vermez, fazlasını istediğinde kapıyı gösterir.

‘Sokaklar işsiz kaynıyor’ der, ‘şükret haline’ der. Şükretmek hep işçiye düşer. Seni aklıktan yoksulluktan kıvranan işsiz insanlarla terbiye etmeye çalışır, ‘ya bu ücrete çalışırsın ya da onların arasına katılırsın’ der. Bize hep sömürülmek düşer, hangi fabrikada, hangi işkolunda çalışırsan çalış, patron seni sömürürken zenginliğine zenginlik katar. Sen ise sadece yaşayabilmek için bu kadar sömürüye katlanırsın.

Değişmez mi bu düzen?

Tek başınaysan zenginlerin ve patronların dünyasında bir hiçsin ama ya bir araya gelirsen? Bir araya geldik mi işçinin dünyası büyür, patronların dünyası küçülür, tek yumruk gibi oldun muydu karşında kimse duramaz. Ne patronlar, ne patron yanlısı sendikalar, ne seni sömüren ağalar-paşalar-efendiler. Bir araya geldik miydi dünya bizim olur. Metal işçilerinin direnişinde, işçilerin paylaştıkları çocuk resimleri herşeyi anlatmıyor mu? Biz bugün değil yarını istiyoruz. Çocuklarımızın yarınlarını istiyoruz. Metal işçilerinin açtığı yoldan bütün işçi kardeşlerim hep birlikte yürüelim. Bize yol gösteren, bizim bir araya gelmemiz için çırpınan, hayatlarını işçilerin kurtuluşlarına adanmış güzel insanlar var. İşte bizim dostumuz sadece onlar ve yine işçilerdir. Bugün sadece yaşamak için çalışmak zorundayız, yarınlarda aynı sömürüyü çocuklarımız yaşayacak, biz susarsak. Ya susacağız, ya kenetleneceğiz. Biz hakkımızı aramazsak, kimse hakkımızı vermez. Direnene, yol gösterene, alınının teriyle çalışana, haram yemeyene selam olsun...”

(metaliscilerbirliği facebook sayfasından alınmıştır...)

“Dayanışmanın güzelliğini bir kez daha fark ettim!”

15 yaşından beri metal işinde çalışıyorum. Daha önceleri tabiri caizse yoz bir yaşam tarzım vardı. Kendi yaşantım dışındaki dünyadan bi haberdim. Sonra bir arkadaş sayesinde Çiğli Fazla Mesai Tiyatro Topluluğu’yla tanıştım ve görüşlerim değişti.

İlk başlarda yapamayacağımı, ısınamayacağımı sansam da öyle olmadığını zaman bana gösterdi. Arkadaşlarla bir şeyler paylaşmaya başlayınca, kendi yaşantım dışındaki dünyalar hakkında fikirler edinince tiyatro topluluğunun bir parçası olduğumu hissettim. Beraber oyunlar çıkardık, fikirler paylaştık ve bu arada çok eğlendik.

Mamak Kültür-Sanat Festivali ise benim için bambaşka bir deneyim oldu. Oraya gittiğimizde Ankaralı arkadaşların sıcaklığı, iki kat olan heyecanımı da yarıya düşürdü. Özellikle sabah kahvaltımız ortamın çok sıcak olduğunu bir kere daha gösterdi. Çok çok mutlu oldum ve bu beni yaptığım şeye daha çok bağladı.

Tüm gün herkesin festivale verdiği emeği gördüm, her şeyi hep beraber omuzladıklarını gördüm ve ben de omuz verdim. Dayanışmanın güzelliğini bir kez daha fark ettim. Festival çalışmalarında tutuklanan arkadaşlar olduğunu öğrendim. Ama yine de tutuklamalara rağmen böyle bir festivalin örgütlenmiş olmasını takdir ettim. Ve orada olmaktan gurur duydum.

Bu yüzden sahnede hiç yabancılık çekmedim. Tüm ekip olarak çok iyi bir oyun çıkardığımızı düşünüyorum. Orayla bütünleştiğimizi, bir aile olduğumuzu düşünüyorum. Ankara’dan dönünce işimizi daha da severek yapmaya başladığımızı fark ettim. Son tiyatro toplantımızda Ankara’nın verdiği şevkle yeni oyunlarımızı konuştuk. Önümüzde uzun bir yol var. Hep beraber yürüyeceğiz.

Bir tornacı olarak ben, Çiğli Fazla Mesai Tiyatro Topluluğu’nda emek harcadığım için çok mutluyum. Mamak festivalinde emeği geçen herkese çok teşekkür ediyorum.

Çiğli Fazla Mesai Tiyatro Topluluğu’ndan bir tornacı

Kızıl Bayrak

Haftalık Sosyalist Siyasal Gazete

Sayı: 2015/36 * 18 Eylül 2015 * Fiyatı: 1 TL

Sahibi ve Yazı İşleri Müdürü: Tayfun Altıntaş

EKSEN Basım Yayın Ltd. Şti.

Yayın türü: Süreli Yaygın

Yönetim Adresi: EKSEN YAYINCILIK
Meşrutiyet Mh. Kodaman Sk. No: 111/15 Şişli / İstanbul

Tif. No: (0212) 621 74 52 - 0536 285 73 25

e-mail: info@kizilbayrak.net

twitter: @kizilbayraknet

www.kizilbayrak.net

Baskı: SM Matbaacılık - Çobançeşme Mahallesi Sanayi Cad. Altay Sk. No: 10 A Blok - Yenibosna / İSTANBUL

Ulucanlar bir direniş abidesidir!

Özelleştirme saldırılarından taşeronlaştırmaya, güvencesiz, esnek çalışma sisteminden mezarda emekliliğe kadar birçok saldırı yasası işçi ve emekçilerin yaşamını daha da köleleştirmek için uygulanmayı bekliyordu. Ancak önemli bir engel vardı. Sermaye sınıfının elinde kanlı bir oyuncuğa dönüşen devlet aygıtının karşısında zindanlar, çözülmesi gereken önemli bir sorun olarak dimdik duruyordu. Yeri gelmiş avlularında darağaçları kurulmuş, yakılıp yıkılmış, yeri gelmiş özgür tutsakların volta attığı yerler kana bulanmıştı. 12 Eylül'ün faşist karanlığının bile teslim alamadığı, diz çöktüremediği zindanlar düzen için yok edilmesi gereken bir direniş mevzisiydi.

Ne pahasına olursa olsun zindanlar artık direnişin değil teslimiyetin sembolü yapılmalıydı. Daha önce defalarca denenen fakat yenilgiye uğrayan tabutluk saldırısı bu kez F Tipleri olarak gündemdedi. Hücre saldırısını başlatmak için en uygun zaman bekleniyordu. Sermaye sınıfı ve onun hükümetleri, düzen partileri biliyordu ki 'içerisini teslim almadan dışarısını teslim almak mümkün değildi.' Fakat böylesine büyük bir saldırıya hazırlananlar bir başka tarihsel gerçekle karşı karşıyaydılar. Çünkü "kanla yazılan tarih silinmez" idi. Zindan duvarlarında kanla yazılan bir tarih vardı.

1999 Eylül'ünün 26'sına akan zamanda, adım adım hayata geçen bu temel gerçeklerdi. İki sınıf bir kez daha muharebenin en keskin mevzisinde çarpışacaktı. Bir tarafta bu çürümüş, kan içici, yoz, ahlaksız sömürü düzeninin temsilcisi olan sermaye sınıfı ve onun hizmetçileri, diğer tarafta sınıfsız, sömürsüz, savaşırsız; kelimenin tam anlamıyla eşit ve adil bir düzen için savaşan komünist ve devrimciler... Bir kez daha eşit koşullarda yapılmayan bir savaş yaşanacaktı. Bu yıkılası düzeni korumak isteyenlerin ellerinde en modern silahlar vardı. Hücreleri çoktan çürümüş beyinlerde ise akla gelmeyecek işkence yöntemleri gizliydi. Direnişçiler ise güçlerini haklı davalarından ve insanlığın geleceğini temsil etme onurundan alıyorlardı. En güçlü ve onları en yenilmez kılan silahları da buydu.

Katliama gerekçe yaratmak için yeri geldiğinde hapishanelerde doluluk oranlarından dem vuranlar, komünist ve devrimci tutsakların bulunduğu koğuşa alabileceği sayıdan 3-4 kat fazla tutsağı atmışlardı. Koğuştaki nefes almak bile imkânsız hale

getirildikten sonra komünist devrimci tutsaklar çözüm olarak "koğuş işgali" gerçekleştirmişlerdi. Hapishane idaresine yönelik sorunu çözme çağrıları ise bilinçli olarak karşılıksız bırakılmıştı.

Geçmişte her kanlı katliamda özel bir rolü olan düzenin sol koltuk değneği bu kez de unutulmamıştı. 26 Eylül'de "emri ben verdim" diyen zat dönemin başbakanı Bülent Ecevit idi. Washington'da Beyaz Saray'da ikamet eden efendisine, 10 devrimcinin cansız bedenini görevini yapmış bir uşağın rahatlığıyla götürmüştü. Ecevit'in Ulucanlar Katliamı öncesinde söylediği ve hafızalara kazınan "İçeriye hakim olamadan dışarıya hakim olamayız!" sözü, düzen solunda halkçılığın ne anlama geldiğini gayet iyi özetliyordu.

10 devrimcinin (Habip, Ümit, İsmet, Aziz, Ahmet, Halil, Abuzer, Zafer, Önder, Mahir) ateşli silahlarla ve Ulucanlar Hapishanesi'nin hamamında akıl almaz işkencelerle katledilmesi nasıl bilinçli bir tercihse, katliam için seçilen Ulucanlar zindanı da tesadüf değildi. Yaklaşık bir yıl sonra gerçekleşecek 19-22 Aralık Katliamı'nın öncesinde Ulucanlar bilinçli seçilen bir hedefti. Hem sosyal yıkım saldırıları güvenceye alınmalı, emperyalist efendilere bu vesileyle güven verilmeli, hem de Habip ve Ümit gibi komünist-devrimci kadroların bulunduğu Ulucanlar zindanındaki direniş mevzisi ne pahasına olursa olsun yok edilmeliydi.

Katliamın sonrasında kayda alınan görüntüler, milletvekillerinden oluşan "inceleme" heyetinin bile izleyemediği bir vahşeti belgeliyordu. Bir önceki ay gerçekleşen ve on binlerce insanın ölümüne neden olan büyük depremde, emekçiler enkaz altında can çekişirken ortalıkta görünmeyen devlet, tüm insanlık düşmanlığıyla Ulucanlar'da boy gösteriyordu. Ancak tüm bu vahşete rağmen, Deniz'in, Hüseyin'in, Yusuf'un idamına sahne olan Ulucanlar, bir kez daha burçlarında

insanlık onurunun dalgalandığı bir zindan oldu.

'Diz çökerek yaşamaktansa direnerek ölmenin yeğ' tutulduğu ve devlet tarafından sonradan göstermelik bir müze haline getirilen Ulucanlar; tarihe sadece avlusunda darağacının kurulduğu, birtakım tanınmış simaların yattığı, koğuşlarında katliamın olduğu, hamamında insanın kanını donduran işkencelerin yapıldığı bir zindan olarak geçmedi. Tarihe; yoldaşlarına gelen kurşuna kendilerini siper eden devrimcilerin, işkencehaneye dönen o hamamda direnişin kanla yazıldığı bir hapishane olarak kaydedildi. Şafağı ölümle karşılayanlar, kurşun yağmurları altında halaya durarak bu geleneği yarınlara devrettiler.

Ulucanlar zindanı yarınlarda bu bilinç ve öfkeyle hatırlanacaktır. Avlusundaki çınar ağacının gölgesinde kurulan darağacı ve barikatın arkasında gelecek güzel günler uğruna dövüşerek ölünen o koğuş asla unutulmayacaktır. Tarihin Ulucanlar sayfasında bu nedenle "kanla yazılan tarih silinmez" yazılıdır. Bu sayfada batan güneşi gören Ümit, sonraki sayfalarda yeniden doğacak güneşi muştulamaktadır. "Geceyle batmayan güneş" in "güneş batıyor, sizleri çok seviyorum" son sözü, 'tarihin bir sonraki şanlı sayfasının onurunu size bırakıyorum' mesajıdır.

Ulucanlar'dan bugüne yaşananlar ortadadır. Her sayfasında onurlu bir ayrıç olan bu defter, yaşanmış tüm insanlık suçlarının hesabı sorulmadan asla kapanmayacaktır.

